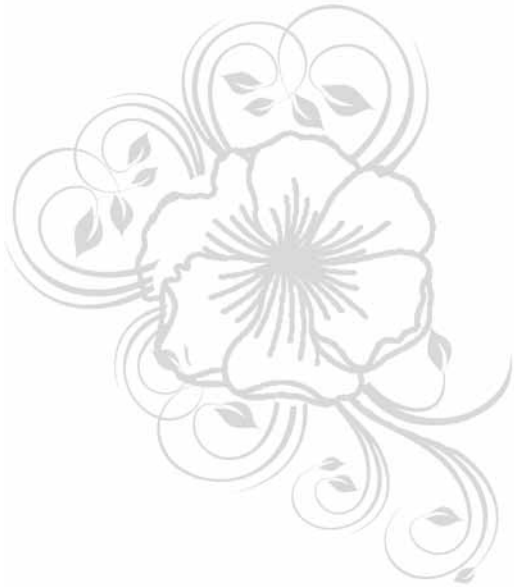

ส าร จ า ก น า ย ก ส ม า ค ม

สวัสดีปีใหม่ครับท่านทั้งหลาย ขออำนวยการพรให้ท่านมีความสุข
ทั้งกายและใจ มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เป็นนิตย์ ครองชีวิตด้วยสติเสมอ

ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่านที่ไปร่วมงาน **“เสริมมงคลชีวิต
ประสิทธิพรปีใหม่”** กันอย่างเนืองแน่น มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๔,๐๐๐ คน
ขออนุโมทนาบุญท่านทั้งหลายที่นำอาหารและเครื่องดื่ม มาร่วมอย่างมากมาย
ผมรู้สึกปีติเป็นอย่างยิ่งและภูมิใจว่าปัจจุบันนี้มีผู้เข้าปฏิบัติธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่น
จนรู้สึกวาระนี้เป็นยุคที่ธรรมะเฟื่องฟู

ในวันมาฆบูชา ๒๘ กุมภาพันธ์นี้ ก็คงจะได้ต้อนรับท่านร่วมดื่กบาตร
แต่พระสงฆ์และทำกิจกรรมอื่นเป็นกุศลร่วมกันอีก ขออนุโมทนาล่วงหน้ามา ณ
โอกาสนี้

ขณะนี้ยุวพุทธฯ ได้สร้างอาคารใหม่ขึ้นสองหลัง สามารถจัดกิจกรรม
ปฏิบัติธรรมต่างๆ เพิ่มขึ้น หวังว่าท่านคงจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ แล้ว

ยุวพุทธฯ ได้รับความกรุณาจากอาจารย์ชูศักดิ์ วิษณุคาร์ณ เขียนภาพ
พุทธประวัติในอาคารใหม่ไว้หลายแห่ง เป็นภาพที่งดงาม ยุวพุทธฯ ได้ขออนุญาต
ถ่ายสำเนาไว้ให้ท่านที่สนใจสนับสนุนได้ในห้องสี่ธรรมะ - ลุมพินีวัน

ปีนี้เป็นปีที่ครบ ๖๐ ปีของยุวพุทธฯ เราได้เตรียมการฉลองไว้มากมาย
ทั้งด้านเยาวชนและการปฏิบัติธรรม หากท่านมีข้อเสนอแนะใดๆขอได้โปรดส่งไป
ยังกองเลขานุการ เพื่อจะนำความคิดของท่านไปประยุกต์เข้ากับกิจกรรมของ
ยุวพุทธฯ ต่อไป

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณ วิทยากร กรรมการบริหาร
อนุกรรมการ อาสาสมัคร และสมาชิกทุกท่าน ขอให้ท่านเจริญด้วยจตุรพิธพร
เจริญในธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จวบจนถึงกาลสิ้นทุกข์เทอญ

อนุรุท ว่องวานิช

นายกสมาคม

สารบัญ

- ๑ สารจากนายกสมาคม
- ๓ เพราะอะไร ทำไมต้องมาประชุม
มาฆะเดือนแห่งความรำลึก
พระครูปลัดประจักษ์ สิริวัณโณ
- ๔ สารธรรมบรรยาย พระอาจารย์ศีกฤทธิ์ โสคติโส
- ๑๒ สารธรรมบรรยาย พระปลั่งโน ภิขุ
- ๑๕ สารธรรมบรรยาย พระศรีญาณโสภณ
- ๒๓ ข่าวกิจกรรม
- ๒๔ ฟากข่าวบุญ
- ๓๑ ประสบการณ์จากการปฏิบัติธรรม
- ๓๒ คำถามนี้มีคำตอบ+มุมนี้อ่านแล้ว
- ๓๓ เกร็ดธรรมนำมาฝาก
- ๓๔ ดรุณธรรม

ด้วยความเคารพ

ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ ที่ ๒๔ นี้จะเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาอีกวันหนึ่ง คือ วันมาฆบูชา ซึ่งเป็นวันที่พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า แสดงโอวาทอันเป็นหลักที่เปรียบเสมือนหัวใจของพระพุทธศาสนา คือ “การเว้นจากบาปความชั่วทั้งปวง การทำกุศลให้ถึงพร้อมและการทำให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว” การจัดทำวารสารเล่มนี้ กองบรรณาธิการ จึงได้คัดสรรสาระธรรมบรรยายมานำเสนอท่านสมาชิก รวม ๓ เรื่อง ซึ่งได้แก่ เรื่องปฏิบัติศีล ๖ เรื่องจิตใส ใจสุข เมื่อมีทุกข์, และเรื่องอยู่ที่ใจ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้น้อมนำไปประพฤติปฏิบัติ ก้าวสู่ความเป็นมงคลต่อชีวิตสืบไป

ช่วงระยะเวลานี้เด็กๆ และเยาวชนกำลังอยู่ในระหว่างปิดภาคการศึกษา สมาคมฯ มีโครงการหลายประเภทสำหรับลูกหลานของเรานะคะ นอกจากนี้ยังขอเชิญชวนให้เด็กๆ และเยาวชนมาเยี่ยมชมอาคารใหม่ของสมาคมที่เพิ่งเปิดไปเมื่อปลายปีที่แล้วด้วย จะได้มีโอกาสสักการะพระบรมสารีริกธาตุ ชมภาพยนตร์สามมิติ ณ ห้องธรรมะเรียวเตอร์ ชมภาพเขียนที่หอศิลป์พุทธะ รวมทั้งกิจกรรมในห้องสมุดน่านน้ำอีกด้วย เป็นแหล่งเรียนรู้ที่อยากให้เยาวชนได้เข้ามาศึกษา จะเป็นกลุ่มคณะก็ได้ สมาคมจะจัดเจ้าหน้าที่ไว้ต้อนรับและให้คำแนะนำค่ะ

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ มีนาคมนี้ จะมีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมฯ ในเวลา ๐๙.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. กองบรรณาธิการหวังว่า พวกเราคงจะได้ต้อนรับท่านสมาชิกทุกๆ ท่าน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำข้อเสนอแนะของท่านไปดำเนินการเพื่อความก้าวหน้าต่อไป

รองศาสตราจารย์ อมรา รอดดารา

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์อมรา รอดดารา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายกวี บุญดีสกุลโชค

นายสุปรีย์ กาญจนพิศาล

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์วารินทร์ มาศกุล รองศาสตราจารย์ดร.วิไล เทียนรุ่งโรจน์ หนูนักกิตติ
นางพจนา ประกาศเวชกิจ นางสาวณัฐฐิญา ฉะอ้อนศรี
นางสาวกาญจนา กรณียประเสริฐ นายณชัยวัฒน์ ยิ้มสำรวย
นางดวงกมล สุวิฑูรย์กุล นางกมลยใจ เทียงธรรม
นางสาวจตุพร สิ้นตรา

ยุวพุทธสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

เลขที่ ๔ เพชรเกษม ๕๔ แขวงบางด้วน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

โทรศัพท์ ๐-๒๔๕๕-๒๕๒๕ โทรสาร ๐-๒๔๕๓-๓๓๓๑

E-mail : ybatoffice@ybat.org http://www.ybat.org

เพราะอะไร ทำไมต้องมาประชุม มาฆะเดือนแห่งความรำลึก โดย พระครูปลัดประจักษ์ สิริวิณโณ

ท่านสาธุชนผู้ฝึกฝนหาความรู้ทุกท่าน ยังเหลืออีกไม่กี่วันแล้ว ก็จะถึงวันมาฆบูชา
ที่เราทั้งหลายถือกันว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา

อันที่จริงวันมาฆะนี้ เป็นชื่อของเดือนเดือนหนึ่ง ใน ๑๒ เดือน ซึ่งการนับเดือนทางศาสนาเริ่มนับตั้งแต่เดือน ๑ จิตตะ
ซึ่งตรงกับเดือน ๕ บ้านเรา หลังจากนั้นเป็นวิสาขะ, เชษฐะ, อาสาฬหะ, สวณณะ, ภัททะ, อัศสุษะ, กัตติกะ, มิคสิระ, ปุสสะ,
มาฆะ, ฝัศคฺคฺกะ การนับเดือนตามลำดับมานี้จะเห็นได้ว่าเดือนมาฆะจัดเป็นเดือนที่ ๑๑ ในจำนวน ๑๒ เดือน ซึ่งตรงกับบ้านเรา
และเดือนมาฆะก็จะเป็นเดือนอย่างสามัญทั่วไปนั่นเอง แต่การที่เดือนมาฆะกลายเป็นเดือนสำคัญในพระพุทธศาสนานั้น ก็เพราะ
มีเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้น กล่าวคือในเดือนนี้ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นวันที่
พระภิกษุจำนวน ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมกัน เรียกว่า จาตุรงคสันนิบาต พระภิกษุที่มาประชุมกันนั้นล้วนแล้วแต่เป็นพระอรหันต์
เป็น "เอหิภิกขุ อุปลัมปทา" และการมาประชุมครั้งนี้ก็ได้มีได้นัดหมายกันไว้ก่อน ซึ่งการประชุมสงฆ์นี้เป็นธรรมเนียมของพระพุทธเจ้า
ทุกๆพระองค์ แต่ทว่าพระพุทธเจ้าองค์ก่อนจะมีการประชุมกัน ๓ ครั้ง เป็นส่วนมากดังเช่น พระเวสสภูสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงมี
การประชุมสงฆ์ ๓ ครั้ง ครั้งแรกแปดหมื่นรูป ครั้งที่ ๒ เจ็ดหมื่นรูป และครั้งที่ ๓ หกหมื่นรูป แต่สมัยของพระพุทธเจ้าของเรา มี
การประชุมสงฆ์ครั้งเดียวเท่านั้น

ความสำคัญที่สุดในการประชุมก็คือ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดง "โอวาทปาฏิโมกข์" เป็นการวางหลัก
หรือจุดยืนของพระศาสนาว่า

ชนดี ประมัตตปฏิปัตติ

นิพพานัน ประมัตตปฏิปัตติ

น หิ ปพฺพชิตฺโต ปฏฺฐาปตํ

สมฺมโน โหติ ปรี วิหะยนฺโต

พระพุทธเจ้าทั้งหลายตรัสว่า ความอดทนความอดกลั้น เป็นตบะอย่างยิ่ง ตรัสพระนิพพานว่าเป็นบรมธรรม ผู้ยังทำร้าย
ผู้อื่นหาเป็นบวรพิตไม่ ผู้ยังเบียดเบียนผู้อื่นอยู่ หาเป็นสมณะไม่

สพฺพปาปสฺส อกรรม

กุสฺสสฺสูปสมปทา

สจฺจิตฺตปริโยทปนํ

เอตํ พุทฺธานสาสนํ

การไม่ทำบาปทั้งปวง การยังกุศลให้ถึงพร้อม การชำระจิตของตนให้ผ่องแผ้ว นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

อนุปวาโท อนุปมาโต

ปาติโมกฺเข จ สํวโร

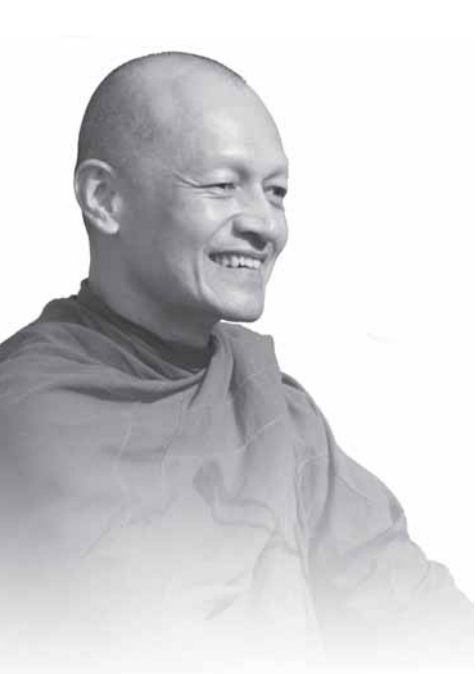
มตฺตตฺตญฺจ จ ภาตฺตตฺตํ

ปณฺตญฺจ สยนาสนํ

อริจฺจิตฺเต จ อาโยโค

เอตํ พุทฺธานสาสนํ ฯ

การไม่ทำร้าย การไม่ทำร้าย ความสำรวมในพระปาฏิโมกข์ (คำสอนที่เป็นหลักเป็นประธาน) รู้จักประมาณในภัตตาหาร
และการประกอบความเพียรในอธิจิต นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ตามนัยที่ได้กล่าวแล้วนี้ วันมาฆะจึง
เป็นวันสำคัญวันหนึ่งในพระพุทธศาสนา ที่เราทั้งหลายเมื่อถึงวันนี้แล้ว ควรจะรำลึกถึงหลักของพระพุทธศาสนาที่องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ทรงวางไว้เช่นเดียวกัน แล้วให้เราละเว้นและทำให้เจริญขึ้นตามที่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายได้ทรงแนะนำไว้

สารธรรมบรรยาย พระอาจารย์ชิตฤทธิ โสตุถิโส

เรียบเรียงโดย กองบรรณาธิการ

เรื่อง “ปฏิบัติศีลนกรม”

วันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ณ ห้องปฏิบัติธรรม ชั้น ๔ อาคารปฏิบัติธรรม

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ

วันนี้อาตมาจะนำธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาให้กับพวกเราได้อินได้ฟังกัน ในเรื่องของปฏิบัติให้ถึงในความสิ้นกรรมที่พระองค์เรียกว่า **กรรมนิโรธคามินี ปฏิปทาปฏิบัติ** หมายถึงเครื่องดำเนินไปของกาย วาจา จิต ว่าจะเราจะฝึกกายอย่างไร ฝึกวาจาอย่างไร ฝึกจิตอย่างไร ถึงจะทำให้สิ้นกรรมได้ นี่คือนิโรธคามินีที่พระศาสดาได้บอกสอนเอาไว้ และข้อปฏิบัติตรงนี้คืออะไร ซึ่งถ้าเราไปถาม ผู้ที่ไม่ได้ใช้ความเห็นพระศาสดา ก็อาจจะมีหลายแบบ บางทีก็อาจจะให้ไปออกกรรม ด้วยวิธีนอนในโลงบ้าง เอาผ้าคลุมบ้าง หรือไปทำวิธีต่างๆ ตามแบบตามความเห็นของเขา ถ้าโยมไปในอินเดีย ก็คงจะถูกแนะนำให้ลงในแม่น้ำคงคา พอขึ้นมาก็บอกว่าสบาย บริสุทธิแล้ว หมดกรรมแล้ว ในอินเดียหลายๆ ที่ ก็มีบูชาไฟ บูชาดวงอาทิตย์ บูชาพระจันทร์ ยืนขาเดียว อ้าปากกินน้ำค้าง สารพัดแบบ พระศาสดาเคยลองมาหมดแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้าเคยเล่าให้พระสารีบุตรฟังว่าท่านเคยทำวัตรเคร่งครัดเหล่านี้ ในปฏิบัติเปียกและ ปฏิปทาไหม้เกรียม ได้ทำมาหมดแล้ว เช่นพระพุทธเจ้าบอกว่า ท่านทำตัวเป็นผู้ไร้มารยาท กายเปลือยเปล่า ไม่สนใจอะไร ทำตัวเป็นชีเปลือยก็เคย ท่านนอนบนหนาม เดินบนหนาม ท่านไปนั่งกลางหิมะที่ตก ๔ วัน

ในอินเดีย ท่านเคยไปนั่งกลางแจ้ง ดากแดดร้อนอยู่อย่างนั้น ไม่มีเสื้อผ้าเลย นั่งกลางหิมะก็ไม่มีเสื้อผ้าเลย มันจะทำให้สิ้นกรรม มันจะทำให้ถึงความไม่ตายได้ เพราะแต่ก่อนเขาแสวงหาความไม่ตายกัน อะไรคือความไม่ตาย อมตธรรม ทุกคนออกแสวงหา

พระศาสดาไปนอนในคอกวัวคอกควาย อาศัยขี้วัว ขี้ควาย กินเป็นอาหาร เด็กเลี้ยงวัวเลี้ยงควายเอาไม้มาไขจุมก ไชพูท่าน ท่านก็รู้สึกซึ่งความโกรธความขง ปลอยตัวทำเป็นคนไม่รู้เรื่องอะไร คิดว่าทำอย่างนี้ มันจะสิ้นกรรมได้ลองมาทุกอย่าง จนกระทั่งเอาใหม่ อุดอาหารเต็มที่แล้ว ท่านบอกว่าท่านอดอาหาร เอามือลูบท้องไปสัมผัสได้ถึงกระดูกสันหลังเลย ท่านลองทำมาสารพัด ไม่อาบน้ำเลยก็มี คิดว่าฝุ่นแม่น้ำแต่ชนิดเดียว เราจะไม่ลูบเลย ท่านไม่เคยคิดจะลูบ

ฝุ่นนอกจากตัวเอง หรือแม้แต่อยากจะให้คนอื่นลูบฝุ่นนอกจากตัวของท่าน ผิวนของท่านเป็นตะปุ่มตะป่ำ เกราะกรังไปหมด พระพุทธเจ้าลองมาสารพัดก่อน ๖ ปี ก่อนการตรัสรู้ลองมาแล้ว เพราะฉะนั้นใครรู้จริงเรื่องสิ้นกรรม ใครรู้จริงเรื่องวิธีแก้กรรม พระศาสดารู้จริง พระศาสดารู้จริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้จริง จึงไม่แปลกเลยที่ไม่รู้จริงก็ต่างพูดไปตามความเห็นของตัวเอง ทำให้ผู้ที่ไม่รู้ก็พลอยเกิดความสงสัยไปด้วยว่าใครพูดจริง เลยนงสับสนกันไปหมด

พระพุทธเจ้าจึงบอกว่า จิตของผู้ที่ยังไม่หยั่งในอริยสัจ ๔ จะเบาเหมือนปยุ่นๆ เวลาลมพัดไปทางซ้ายก็ปลิวไปทางซ้าย มีลมพัดไปทางขวาก็ปลิวไปทางขวา เพราะยังไม่หยั่งรากไปในอริยสัจ ๔ แต่จิตของคนที่ยังรากไปในอริยสัจ ๔ เปรียบเหมือนเสาหินที่ปักลงอย่างแน่นหนา ไม่มีการโยกคลอนแม้จะถูกลมพัดมาทั้ง ๔ อันนี้แหละจะอย่างไรให้หยั่งลงในอริยสัจ ๔ ได้ จะได้ไม่ไหวโคลนไปตามสมณะพราหมณ์เหล่านั้นเหล่านั้น หรือเจ้าลัทธิโน้นลัทธินี้ จึงถามลงไปในสังคมาว่า ใครรู้จริงในเรื่องการสิ้นกรรม ใครรู้จริงเรื่องวิธีแก้กรรม หรือปฏิบัติให้ถึงความสิ้นกรรม ที่พระองค์เรียกว่ากรรมนิโรธคามินี

ปฏิบัติ พระศาสดากล่าวอย่างไรในเรื่องของกรรม เราไม่รู้เรื่องของกรรมก่อนจะสิ้นกรรมกัน กรรมคืออะไร พระศาสดาบอกว่า “เรากล่าวซึ่งเจตนาว่าเป็นกรรม” นี่คือนิโรธคามินีที่บุคคลควรทราบ กรรมเป็นสิ่งที่บุคคลควรทราบ ควรทราบเรื่องอะไร ต้องรู้ก่อนว่ากรรมคืออะไร พูดกันว่ากรรมๆ กรรมคืออะไร จะไปแก้ได้อย่างไร จะไปทำให้มันสิ้นเพราะอะไร “เรากล่าวซึ่งเจตนาว่าเป็นกรรม” และสิ่งที่ควรรู้ต่อไปอีกคือว่า อะไรเป็นเหตุของกรรม พระศาสดาบอกว่า ผัสสะ เป็นเหตุของกรรม ผัสสะคือการสัมผัส คือการกระทบกัน การกระทบของอะไร ของวิญญาณที่เข้าไปรับรู้ของอายตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ใน รูป เสียง กลิ่น รส กระทบแล้ว อายตนะภายในภายนอกกระทบแล้ว เกิดการรับรู้ขึ้นมา วิญญาณเข้าไปรับรู้สิ่งต่างๆ เข้ามา นั่นแหละเป็นเหตุของกรรม

เวมะกะตาแห่งกรรมความมีประมาณต่างๆ ของกรรม กรรมที่ทำให้สัตว์ไปเกิดในนรก กำเนิดเดรัจฉาน เปตวิสัย มนุษย์โลก เทวโลก พรหมโลก นี่เรียกว่าความมีประมาณต่างๆ ของกรรม ความดับของกรรมมีไหม มี พระตถาคตเรียกว่า กรรมนิโรธ คือความดับกรรม กรรมดับเพราะว่าผัสสะดับ ผัสสะเป็นความดับของกรรม เพราะฉะนั้นกรรมเกิดที่ไหนดับที่นั่น ผัสสะเป็นเหตุแห่งการเกิดของกรรม ผัสสะดับ กรรมดับ วิบากของกรรมมีอะไร วิบากของกรรม พระตถาคตบอกว่ามี ๓ ระดับ

๑. วิบากในทิวฐธรรม แปลว่าวิบากในปัจจุบัน
๒. วิบากในอุปปัชชะ เวลาถัดมา และ
๓. อปรปรียาย เวลาถัดมาอีก

วิบากของกรรมคือผลของกรรมส่ง ๓ ระดับ ตามห้วงของกาลเวลา ในปัจจุบัน เวลาถัดมาและถัดมาอีก ไม่รู้ว่าถัดไปเท่าไร

ที่นี้มาถึงกรรมนิโรธคามินี ปฏิปทา ปฏิปทาให้ถึงความสิ้นกรรม พอจะทราบไหมว่าอะไรคือวิธิตบกรรม คือวิธีแก้กรรมที่แท้จริงถูกต้อง ดูว่าจะตรงกับพระตถาคตหรือไม่ จะตรงกับความเห็นของผู้นั้นผู้นี้ ที่พูดกันในสังคมหรือไม่ พระตถาคตบอกว่า ปฏิปทาให้ถึงความสิ้นกรรมคือ อริยมรรคมีองค์ ๘ ตั้งแต่สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ ข้อปฏิบัติ กาย วาจา จิต ๘ อย่างนี้ เป็นเครื่องดำเนินการไปให้ถึงความสิ้นกรรม ถ้าพวกเราทั้งหลายฝึกกายอย่างนี้ ฝึกวาจาอย่างนี้ ฝึกจิตอย่างนี้ กรรมหมดไปได้เหมือนกันไหม กับที่เราเคยได้ยินได้ฟังในสังคม ดูบางที่ต่างกันเยอะเหมือนกัน เหมือนกับพระพุทธเจ้าไปเจอนางพราหมณ์อยู่คนหนึ่ง เขากำลังทำพิธีแก้กรรมอยู่เหมือนกัน พาบวงสรวง พระพุทธเจ้าเดินทางไปถึงก็ถามว่า “นางทำอะไรหรือ” นางพราหมณ์ก็ตอบว่า “เราทำพิธีปจโจโรหณี ปจโจโรหณีของเธอทำอะไร เธอก็บรรยายไป เขาเอาน้ำมัน น้ำผึ้ง เนย น้ำอ้อย มาสาธใส่ไฟ เอาสิ่งนั้นสิ่งนี้มาบวงสรวงบูชาไฟ เขาบอกว่าตรงนี้กรรมก็จะสิ้นได้ แล้วเขาก็หันมาถามพระตถาคตว่า “แล้วท่านละ มีพิธีปจโจโรหณีไหม พระพุทธเจ้าบอก อริยมรรคมีองค์ ๘ คือ ปจโจโรหณีของเราคือวิธีแก้กรรมของเรา” ท่านก็บรรยาย มรรค ๘ เป็นอย่างไรให้นางพราหมณ์ฟัง นางฟัง

แล้วก็โอ้โฮ วิธีแก้กรรมของพระตถาคตแยบยลมาก ละเอียดยากนัก

เจ้าลัทธิในสมัยก่อน เช่น นางพราหมณ์ยังยอมรับความเห็นของพระตถาคตเลย แล้วพอฟังแล้วบอกมันห่างชั้นกันมาก ที่นี้มาดู ดูตั้งแต่ข้อแรก ใน ๔ ข้อ

๒ ข้อแรกพระตถาคตสงเคราะห์ในกลุ่มปัญญา

๓ ข้อกลางสงเคราะห์ในส่วนของศีล

๓ ข้อท้ายสงเคราะห์ในส่วนของสมาธิ

เพราะฉะนั้นมรรคในองค์ ๘ จึงเริ่มจากปัญญา ๒ ข้อ, ศีล ๓ ข้อ, สมาธิ ๓ ข้อ ศีล สมาธิ ปัญญา ส่วนมรรคมีองค์ ๘ พูดย่อยๆ เหลือ ๓ ส่วนพระพุทธเจ้าจะพูดว่าศีล สมาธิ ปัญญา ถ้าพระตถาคตพูดย่อเหลือ ๒ พระพุทธเจ้าจะพูดว่าอย่างไร คือสมณะกับวิปัสสนา จิตนิ่งเห็นเกิดดับจบแล้ว แก้กรรมได้แล้วแบบสั้นๆ นี่คืออย่างสั้น สมณะ คือจิตมีอารมณ์อย่างเดียว จิตมีอารมณ์อย่างเดียวคืออารมณ์อย่างไร อารมณ์ปัจจุบันๆ คืออะไรได้บ้าง เช่น สติปัฏฐานสี่ กาย, เวทนา, จิต, ธรรม ๔ อย่างหรือยกมาอันหนึ่ง กายสติปัฏฐาน คืออะไร รู้การเคลื่อนไหว อิริยาบถ มีลมหายใจ รู้การทำงานในปัจจุบัน ตัวอย่างนี้คือวิธีสิ้นกรรม ต้องไปทำอะไรไหม... ต้องไปเสียเงินทองไหม... ไม่ต้องเลย ไม่ต้องไปที่ไหนที่นี้เลย นั่งเฉิบๆ อยู่กับบ้านก็สิ้นกรรมได้ ไปดูมรรคมีองค์ ๘ ตามที่ไล่มาทั้ง ๘ ข้อ ปฏิบัติอย่างไร

๑. สัมมาทิฐิ มีได้ด้วยเหตุเพียงเท่าใด ใครไม่รู้อริยสัจ ๔ คนนั้นชื่อว่าไม่มีจาทิฐิ ใครรู้อริยสัจ ๔ ผู้นั้นชื่อว่ามีสัมมาทิฐิ ความเห็นที่ถูกต้อง แล้วอริยสัจ ๔ ฟังแล้วกว้างขนาดไหน จริงๆ แล้วก็แค่เห็นเกิดกับเห็นดับ เพราะสิ่งที่เราเข้าไปเห็นก็คือกองทุกข์ชั้นนี้เอง กาย จิต อารมณ์ ของเราคือสิ่งที่เราเข้าไปเห็น เข้าไปเห็นอะไรถึงจะเรียกว่า สัมมาทิฐิ เห็นมันเกิด เห็นมันดับ ๒ อย่างแค่นี้ เกิดคือสมุทัย ดับคือนิโรธ ขณะที่เรากำลังเข้าไปเห็นธรรมชาติ เหล่านี้ตามความเป็นจริง เรียกว่าเรากำลังเจริญมรรค เจริญข้อปฏิบัติ เพื่อให้รู้ ซึ่งสัจจะความจริงของธรรมชาติ ว่าธรรมชาติคือ กาย, จิต, อารมณ์ ของเรานั้นมันมีความจริงอย่างไร และความจริงเหล่านี้นั้นเป็นอย่างไร ทั้งโลกธาตุคืออะไร มันเกิดแล้วมันดับหยาบมาเลย ดับไม่เกิดใหม่ ภูเขา รถยนต์ คน สัตว์ สิ่งของต่างๆ แม่น้ำ ลำธาร เกิดแล้วแตกสลายหมด ไม่มีอะไรเกิดแล้วไม่ดับ

รวมไปถึงนามธรรม สุขเกิดขึ้นมาดับไหม... ดับ ถ้าไม่ดับ มีใครยืนยันว่าตัวเองสุขแน่ได้ทั้งวันไม่มีการดับ ความทุกข์ ดับไหม... ดับ มีใครทุกข์แน่ทั้งวันมีไหม..ไม่มีเหมือนกัน แต่เวลามันดับเราไม่เคยสังเกต เมื่อเราไม่สังเกตเราจึงไม่เห็นอริยสัจ ไม่เห็นความจริงของมัน แล้วเวลามันเกิดก็ไม่สังเกต ไม่รู้ว่าถ้าสังเกตการเกิด การดับมันจะได้ประโยชน์ นี่คือไม่มีปัญญาเครื่องเจาะแทงกิเลส ไม่มีสัมมาทิฐินั่นเอง เพราะฉะนั้นสัมมาทิฐิจึงตีกรอบเข้าไป แค่นี้เห็นเกิดดับ หรือเห็นอริยสัจแค่นี้ ทำแค่นี้ได้สัมมาทิฐิแล้ว เอาสั้นๆ ก่อน

ก็ได้ เดี่ยวค่อยขยายความไปตามแต่ละมรรค

๒. สัมผัสกับปะทำอย่างไร มรรคข้อที่ ๒ บุคคลนั้นภิกษุ นั้น มาทั้งความคิดอกุศล อกุศลคืออะไร... กาม พยาบาท เบียดเบียน เพราะฉะนั้นถ้าเรามาใช้ความเพียรในการที่จะละความคิดอกุศล ๓ อย่างนี้ออกไปจากใจ พระพุทธเจ้าบอกว่า ผู้นั้นกำลังเจริญ สัมผัสกับปะแล้ว กำลังปฏิบัติข้อปฏิบัติอันเป็นไปเพื่อความสิ้นกรรมแล้ว

๓. สัมมาวาจา พระองค์บอกว่าเธอต้องปฏิบัติวาจาอย่างนี้ คือไม่พูดโกหก คำหยาบ เพื่อเจ้อ ส่อเสียด โยมควมวาจา ๔ อย่างนี้ ถ้าว่าโยมต้องคุมใจตัวเองใหม่...ต้องคุมใจตัวเอง เพราะปากจะพูดไปต้องใจสั่งก่อน แต่เราพูดจนชำนาญ เลยเหมือนกับว่าพูดแล้วไม่ต้องคิดก็ได้ ลองหยุดพูดสักวันหนึ่ง จะรู้สึกเลยว่ามันคันมาก มันอยากจะพูด อยากมาก อาตมาเคยไม่พูดอยู่ ๓-๔ เดือน พอออกมาพูดจ้อยๆ เลย มันอึดอันมานาน

การไม่พูดโกหกคืออะไร ไม่รู้ได้กล่าวว่ารู้ ไม่เห็นได้กล่าว ว่าเห็น ได้พูดพล่อยๆเท็จเปล่าๆลักษณะของการพูดไม่จริง การพูด คำหยาบคืออะไร คำพูดที่พูดแล้วเสียดแทงใจคนอื่น คำพูดส่อเสียด เป็นอย่างไร คำพูดส่อเสียด ในภาษาไทยเหมือนกับว่า พูดเสียดแทงใจคนอื่นแต่พระพุทธเจ้าจัดอยู่ในคำหยาบ แต่คำพูดส่อเสียดของพระพุทธเจ้าหมายถึง คำพูดยุ่งให้เขาแตกกัน นำความฝ่ายนี้ไปบอกฝ่ายนั้น นำความฝ่ายนั้นไปบอกฝ่ายนี้ ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายแตกร้างกัน นี่เรียกว่าคำพูดส่อเสียด ภาษาไทยเรียกว่าพูดยุ่งให้เขาแตกกัน ไม่สมานความสามัคคี ชอบความแตกร้างกัน

อย่างสุดท้ายอย่างที่ ๔ คำพูดเพื่อเจ้อเป็นอย่างไร คือคำพูดที่เป็นวาจาไม่มีที่ตั้ง ไม่มีเวลาจบ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ไม่ประกอบสมควรแก่เวลา เป็นคำพูดที่ปรายประโยชน์ทิ้งเสีย นี่คือ ลักษณะคำพูดเพื่อเจ้อ โยมควมวาจาได้ ๔ อย่างนี้ นี่กำลังปฏิบัติ ข้อปฏิบัติอันเป็นไปเพื่อความสิ้นกรรม

๔. สัมมากัมมันตะ คือปฏิบัติกายให้ถูกต้อง ๓ อย่าง ก็ได้ คือศีล ๕ สามข้อแรกนั่นเอง ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติดิฉินในกาม ปฏิบัติ ๓ ข้อนี้ โยมได้มรรคมองค์ ๔ ไปหนึ่งข้อ และกำลังปฏิบัติข้อปฏิบัติหรือปฏิบัติหาอันเป็นไปเพื่อการสิ้นกรรมแล้ว เราไม่ฆ่า งัดการเบียดเบียน ไม่ขโมย กัดการเบียดเบียน แล้วพระพุทธเจ้าก็บอกว่าใครปฏิบัติ ๓ ข้อนี้เรียกว่า เป็นมรรคมหาทานชั้นเลิศ โยมบอกว่าไม่มีเงินทำบุญเลย อยากจะทำทาน รักษาศีลสามข้อแรกนี้เลย เป็นมหาทานชั้นเลิศ มหาทานอย่างไร โยมไม่ฆ่าสัตว์ พระพุทธเจ้าบอกเท่ากับให้ทานชีวิตสัตว์ อย่างไม่มีประมาณ การไม่ลักขโมยเป็นการให้ทาน อย่างไม่มีประมาณ การไม่ประพฤติดิฉินในกาม ก็เป็นการให้ของรักอย่างไม่มีประมาณ อาตมามานึกถึงสมัยเด็กๆ ตอนเข้าตื่นมาเข้าห้องน้ำ เปิดห้องน้ำมากก็จะเห็นยุงเต็มห้องน้ำ ไปตบยุงติดกำแพงไปหมดเลย ยุงตายไปหลายร้อยตัวด้วยความสนุกมาก เพราะเราไม่มีศีล วันๆหนึ่งทุกวัน ชีวิตจะต้องตายไปเป็นร้อยๆ

ชีวิตเพราะเรา แต่พอเรารักษาศีล ๕ ชีวิตไม่ต้องล้มตายเพราะเราเป็นร้อยชีวิตต่อวัน เป็นการให้ทานชีวิต เห็นง่ายๆ เลย มหาทานชั้นเลิศ เป็นอภัยทาน อเวรทาน อภัยปาชทาน เป็นการให้ทานด้วยการไม่ผูกเวร ไม่ผูกพยาบาท

๕. สัมมาอาชีวะ พระตถาคตตรัสอย่างไร สัมมาอาชีวะ การเลี้ยงชีวิตที่ไม่เบียดเบียน บอกร่างๆ ลั่นๆ เลี้ยงชีวิตเบียดเบียนอย่าง การโกงด้วยตาชั่ง การโกงด้วยเครื่องนับ การพูดโกหกหวานล่อมด้วยเล่ห์สารพัดอย่าง หรืออาชีพที่พระองค์บอกว่าอย่าไปทำเลย อาชีพนี้ไม่ดีเป็นไปด้วยการเบียดเบียน คำน้าเมา ค้ายาพิษ คำสัตว์ประหาร สัตว์มาเป็นอาหาร คำนมนุษย์ ๕ อย่างนี้ไม่ควรทำ เพราะฉะนั้นอาชีพอื่นถ้าอยากจะทำ ทำตามสะดวก อาชีพในโลกมีจีปาละเป็นร้อย เป็นพัน พระพุทธเจ้าไม่ไปนั่งบรรยายว่าอาชีพอะไรทำได้บ้าง เอาแค่ ว่าอาชีพอะไรมันไม่ควรทำอย่างยิ่ง บอกไว้ ๕ อย่างพอแล้ว

๖. สัมมาวายามะคืออะไร พระพุทธองค์ตรัสว่าผู้นั้นมีความเพียรที่จะทำให้อกุศลที่ยังไม่เกิด ไม่เกิดขึ้น อกุศลที่เกิดขึ้นแล้วต้องรีบละไป ทำกุศลที่ยังไม่เกิด ให้เกิดขึ้น ทำกุศลที่เกิดขึ้นให้ทรงไว้ นี่คือการเพียร ๔ อย่างหรือเรียกว่าสัมมปปธาน ๔ ก็ได้ ความเพียรของเราต้องทำดังนี้ เพราะฉะนั้นเวลาอกุศลเกิดขึ้นในจิตใจแล้ว ดูสิเหมือนกับ สัมผัสกับปะใหม่..จะตรัสสอดคล้องกันเลย คือต้องใช้ความเพียรความพยายามทุกอย่าง ที่จะละอกุศลนั้นให้ได้ พระองค์เปรียบเหมือนไฟที่ไหม้เสื้อผ้าของเรา ถ้าไฟไหม้เสื้อผ้าของเราอยู่ หรือไหม้ผมของเราอยู่ พวกเราต้องรีบดับไหม..ต้องรีบก่อนอย่างอื่นเลย ถ้าไหม้ตอนนี้โยมเลิกฟังอาตมาแน่นอน คงต้องวิ่งเข้าห้องน้ำ หาน้ำดับไฟ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าบอกว่า ฉันใดก็ฉันนั้น เมื่ออกุศลเกิดขึ้นในใจแล้ว เธอต้องรีบทิ้งอย่างเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าเราไปดูพระสูตรที่พระตถาคตตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ ว่า อกุศลเกิดขึ้นมาแล้วอย่าไปเลี้ยงมันไว้ เลี้ยงมันไว้ไม่ดีแน่นอน ความเพียรที่โยมทำ โยมทำแน่นอน ถ้าใครมาบอกว่าเธอทำความเพียรเพื่อละอกุศลมันไม่ดี มันเป็นกิเลส อย่าไปเชื่อนะ เชื่อพระตถาคตดีกว่า พระพุทธเจ้าตรัสอย่างไร ท่านบอกภิกษุท่านฟังพิจารณาเถะว่า มีอยู่หรือไม่มีอยู่หนอ บาป อกุศลธรรมที่เรายังละไม่ได้ แล้วเป็นอันตรายต่อเรา ผู้กระทำการละลงไปในคืนนี้ ภิกษุทั้งหลายถ้าภิกษุ

พิจารณาอยู่ รู้สึกว่าบาปอกุศลกรรมเหล่านั้นมีอยู่ ภิกษุที่นั่งฟังกระทำด้วยฉันทะ วายามะ อุตสาหะ อุสโสฬหิ อปัฏฐานิ สติและสัมปชัญญะอย่างแรงกล้า เพื่อละบาปอกุศลกรรมเหล่านั้น เช่นเดียวกับบุคคล ผู้มีเสื้อผ้าหรือศีรษะอันไพลูกไพลงแล้ว จะกระทำฉันทะ วายามะ อุตสาหะ อุสโสฬหิ อปัฏฐานิ สติและสัมปชัญญะอันแรงกล้า เพื่อจะดับไฟที่เสื้อผ้าหรือศีรษะนั้นเสีย ฉันทะอันนั้น คำพระตถาคตสั่งให้เราใช้ความเพียรเข้าไปดับต้องตั้งเจตนาดับให้เร็ว และถ้าโยมดับได้รวดเร็ว ดุจกระพริบตา พระองค์ตรัสว่านี่คืออินทริยภาวนาชั้นเลิศ เพราะฉะนั้นเวลาอารมณ์เกิดขึ้นแล้ว เป็นอารมณ์ที่ชอบใจ ไม่ชอบใจก็ตาม จะต้องดับให้เร็วที่สุด ดูพระตถาคตตรัสอย่างไร อานนท อารมณ์อันเป็นที่ชอบใจ ไม่เป็นที่ชอบใจอันบังเกิดขึ้นแล้ว ภิกษุที่นั่งย่อมดับไปเร็วเหมือนการกระพริบตาของคน ส่วนอุเบกขายังคงเหลืออยู่นั้นแล เราเรียกว่าอินทริยภาวนาชั้นเลิศในอริยวินัย เพราะฉะนั้นใครให้โยมเลี้ยงอารมณ์ไว้อย่าไปเชื่อ เพราะพระศาสดาบอกว่าเธอต้องทิ้งอารมณ์ให้ไว ไชยนาตโน กระพริบตาเดียว หรือพระองค์บอกว่า เปรียบเหมือนบุรุษติดนิ้วบีบอารมณ์นั้นต้องดับ หรือเปรียบเหมือนหยดน้ำหยดลงในกระทะร้อนๆ เป๊ปเดียวต้องหายไป

เพราะฉะนั้นความเพียรของเราต้องเพียรที่จะละอารมณ์ที่ไม่ได้ออกจากใจให้เร็วที่สุด เพราะฉะนั้นเวลาโกรธมาติดนี้ให้เยอะๆ ดับไปๆ ดับให้เร็ว ดับไป ๑๐ รอบยังไม่ดับเลย ก็กระพริบตาเข้าเยอะๆอย่าเลี้ยงไว้ บางคนก็เลี้ยงข้ามวันข้ามคืนไปเรื่อยๆไม่มีประโยชน์ เรายิ่งเลี้ยงอกุศลมากเท่าไร เดียวก็ไปดำเขาไปทำร้ายเขา เดียวก็ลามไปถึงฆ่าเขาแบบพระเทวทัต เลี้ยงอกุศลไว้นานเลยคิดฆ่าพระพุทธเจ้าเลย ไม่ยอมวางอกุศลความคิดก็จะเดินหน้าไปเรื่อยๆอย่างนี้ เพราะฉะนั้นสัมมวายามะดับอกุศลให้ไว แล้วอะไรเป็นกุศล อยากสร้างกุศลสร้างอะไร พระพุทธเจ้าบอกกุศลศีล อะไรคือความเป็นกุศลที่แท้จริง กุศลศีลที่แท้จริงคือเจริณุตติ

๗. สัมมาสติ พระตถาคตบอกว่าให้ตั้งสติ ตั้งจิตไว้ในฐานทั้ง ๔ คือ กาย เวทนา จิต ธรรม สติแปลว่าการระลึกได้ จิตเรากำลังคิดอดีต-อนาคตเพลินๆไป มีสติระลึกได้ กลับมาอยู่กับกาย

ของเรา หรืออุเบกขาเวทนา หรือจิตผู้รู้ หรือธรรม ธรรมคืออะไร ให้เห็นอาการของมัน อาการไม่เที่ยง ดับไม่เหลือสลัดคืน เพราะฉะนั้นถ้าใครมีการระลึกได้ กลับเข้ามารู้ เข้ามาเห็น เข้ามาตั้งไว้ในฐานทั้ง ๔ นี้เรียกว่าผู้นั้นมีสติสัมปชัญญะแล้ว สติแปลว่าการระลึกรู้ระลึกได้กลับมาแล้ว จะเหลือสัมปชัญญะความรู้ตัว เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้ามักจะพูดติดกัน มีสติและสัมปชัญญะ สติเกิดแวบหนึ่งดับไปแล้ว หรือสัมปชัญญะคือการรู้ตัว

แต่ถ้าโยมระลึกได้ เช่น กำลังเพลินกับอดีตแล้วระลึกได้ ไปเพลินกับอนาคตแล้วระลึกได้ อย่างนี้เรียกว่า ขาดสติเหมือนเดิม ยังใช้ไม่ได้ หรือเรียกว่ามีนันทิ แปลว่าความเพลิน พระพุทธเจ้าบอกเธออย่ามีนันทิ ให้เธอตั้งไว้ซึ่งกาย เวทนา จิต ธรรม เพราะความเพลินใด ความเพลินนั้นเป็นอุปาทาน ถ้าเธอเพลินเธอยึดแล้ว เรียกว่าเธอมีอุปาทาน ภิกษุผู้มีอุปาทานไปนิพพานไม่ได้ ถ้าเรายังเพลินอยู่แสดงว่าเรามีอุปาทาน เราบริณิพพานไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้องไม่เพลิน และการละความเพลินจำสั่งๆง่ายๆก็ได้ ละนันทิ จิตหลุดพ้น เพราะอะไร เพราะตถาคตตรัสอย่างนี้

นันทิกะโย รากักกะโย เพราะความล้นไปแห่งนันทิจึงมีความล้นไปแห่งราคะคือความพอใจ เพราะความล้นไปแห่งความพอใจ จึงมีความล้นไปแห่งความเพลิน นันทิรากักกะยา จิตตัง สมิวุดันติ วุจจะติเพราะความล้นไปแห่งความเพลินและความพอใจ กล่าวได้ว่าจิตหลุดพ้นแล้วด้วยดี จิตหลุดพ้นก็พ้นกรรมดับกรรมอยากดับกรรมง่าย ๆ จำคำเดียวละนันทิคือความเพลิน จิตหลุดพ้นเลย เพราะมันเป็นหนึ่งในอริยมรรคมีองค์ ๘ แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นจะขยายความก็ได้ จะสั่งก็ได้ ยาวก็ได้มีหมด สติปัญญาสี่ระลึกได้กลับมาสู่กาย เวทนา จิต ธรรม ยกมาอย่างหนึ่งกลับมาสู่กาย กายานุปัสสนาสติปัญญาสี่คืออะไร กลับมารู้อยู่ซึ่งการหายใจ กลับมารู้การเคลื่อนไหวอริยาบถ กลับมารู้อยู่ซึ่งการทำงานปัจจุบันของเรา ที่พระพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนทว่านี่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอนุสสติ สติปัญญาสี่ที่ ๖ คือจิตตวิเสสาณการงาน การทำการทำงานในปัจจุบัน กลับมาตรงนี้แค่นี้ชื่อว่าเธอมีสติสัมปชัญญะแล้ว ถ้าโยมระลึกได้แล้วโยมตั้งจิตไว้อยู่กับลมหายใจต่อเนื่องยาวนานเรียกว่าเรามีสัมปชัญญะ ถ้าสามารถมีสัมปชัญญะต่อเนื่องยาวนานไปได้เรื่อยเรียกว่าเรามีสมาธิ สติระลึกได้ มีสัมปชัญญะๆ ต่อเนื่องยาวนานเรียกว่ามีสมาธิ สติสัมปชัญญะ สมาธิแยกแบบนี้และสติปัญญาสี่ทั้ง ๔ นี้เรียกอีกอย่างว่า ที่เที่ยวของจิต ถ้าเธอจะเที่ยวไปให้เที่ยวไปใน ๔ ที่นี้อย่าไปเที่ยวห่าง อย่าไปซ้อปปึง เที่ยวได้บางครั้งบางคราวอย่าไปบ่อย เดียวเงินจะหมดกระเป๋ เจอความเพลินเข้าไป มันจะดึงเงินบินหนีออกจากกระเป๋ เพราะฉะนั้นให้เที่ยวอยู่ในสติปัญญาสี่ กาย เวทนา จิต ธรรม ถ้าเราทำอย่างนี้ชื่อว่ามีสติสัมปชัญญะถูกต้องแล้ว

๘. สัมมาสมาธิ สัมปชัญญะต่อเนื่องยาวนานเรียกว่ามีสมาธิ สมาธิมีหลายแง่หลายมุม มุมหนึ่งคือการเข้าฌานที่ ๑ ๒ ๓

๔ พระตถาคตบอกการเข้ามาน ๑ ๒ ๓ ๔ ไว้เรียกสัมมาสมาธิ นั้น เป็นอริยะสัมมาสมาธิที่ถูกต้องในอริยมรรคองค์ ๘ คนพูดเรื่องสมาธิ กันเต็มไปหมด ก็พูดกันไปหลากหลายแบบ แต่พระตถาคตบัญญัติ อะไร บัญญัติปฐมณาน พุติยณาน ตติยณาน จตุตถณาน อากาสา นัญจายตนะ วิญญานัญจายตนะ อาภิญญัญจายตนะ เนวสัญญานา สัญญายตนะ สัญญาเวทยิตนิโรธ ๙ ระดับของสมาธิหมดแล้ว แค่นี้ เราอาจจะเคยได้ยิน ที่บอกว่ามี ขณิกะ อุปจาร อัมปนา ตอนนีเราโปรแกรมพระไตรปิฎกทั้งหมดเข้าไปในคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว เวลาโยมสงสัยคำว่าอะไรใส่คำนั้นลงไป แล้วให้มันสแกนทั้งพระ ไตรปิฎก โยมจะทราบวาคำๆ นี้พระตถาคตเคยตรัสไว้ไหม ลองใส่ คำว่า ขณิกสมาธิก็ได้ สแกนดูในบาลีเป็นภาษาไทย กตทั้ง ๔๕ เล่ม เครื่องหมายติดถูก กดค้นหาไม่เกิน ๑๐ วินาทีแล้วจะทราบว่าคำๆ นั้น ในพุทธวจนะมีหรือไม่ สแกนถึงสุดพระไตรปิฎก สแกนถึงอภิธรรม ปิฎก จบสุดท้ายไม่มี ไม่มีข้อมูล เราตรวจสอบอะไรอีกหลายอย่าง ลองไปดูในตาราง ภาพรวมของตาราง ตอนนี้ภาพรวมของตาราง ตารางที่ ๑ ช่องแรกของการตรวจสอบ เวลาสแกนไปเราจะดูว่ามี ในพระไตรปิฎก ๔๕ เล่มไหม ต้องเอาไปที่ต้นตอเลยนะเพราะว่า พระมหาภักสพลสังคายนา ทรงจำพุทธวจนะจากนั้นเมื่อกาลเวลา ผ่านมา ก็มีการเพิ่มเติมคำเข้าไป เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าอรรถกถา เพิ่มเติมเข้ามา เมื่อเพิ่มเติมเข้ามามันก็มีข้อมูลตรงข้อมูลจริง คลาดเคลื่อนบ้าง ตรงบ้างจริงบ้างในนี้ เพราะฉะนั้นเวลาเราสแกนเมื่อ เจอคำเราต้องแยกคำ คำๆ นี้อยู่ในอรรถกถาหรือพุทธวจนะ และ ข้อมูลในบาลีสยามรัฐ ตอนนี้มีข้อมูลที่เก่าที่สุดในประเทศไทย ใช้ บาลีสยามรัฐ บาลีสยามรัฐภาษาบาลีแปลมาเป็นภาษาไทย

เมื่อขั้นตอนที่ ๑ ถ้าใช้ใส่สีเขียว ไม่ใช้ใส่สีแดงไปขั้นตอน ที่ ๒ เมื่อหาเจอใน ๔๕ เล่มแล้วเราต้องไปเช็ควาคำๆ นั้นอยู่ใน พุทธวจนะหรือไม่ ก็คืออยู่ในวลีที่พูดว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย” หรือ เปล่า ถ้าไม่อยู่นั้นนั่นไม่ใช่ พุทธวจนะ คำเหล่านั้นจะขึ้นต้นที่ว่า “ความว่า” ที่ปะปนอยู่ในพระไตรปิฎกที่มีอยู่จำนวนมาก มากกว่า พุทธวจนะ

ขั้นตอนที่ ๓ ถ้าเจอคำๆ นั้นแล้วกลับไปเช็คในบาลีอีกทีหนึ่ง ในภาษาบาลีว่ามีหรือเปล่า เพราะบางที่มีการแปลเพิ่มเติม คำภาษาไทยปรุงแต่งภาษาไทยเพิ่มเติมเข้าไปตั้งแต่การแปลครั้งแรก จากนั้นเราจึงจะสรุปได้ว่า เป็นพุทธวจนะหรือไม่ ไปดูว่ามีคำอะไรที่เป็น การเพิ่มเติมจากครั้งแรก ไปดูคำว่า อรูปณาน พอเราสแกนไปแล้ว ปรากฏว่าเจอในพระไตรปิฎกบาลีสยามรัฐภาษาไทย แต่พอไปดูภาษา บาลีปรากฏว่าไม่มี ทีนี้เราไปดูใกล้ๆ นี่คือการว่าอรูปณาน มีในบาลี สยามรัฐ ที่เป็นภาษาไทย หน้าคำว่าอรูปณานมีคำว่าอะไร.. เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาน หลังคำว่าอรูปณาน มีอะไร..โดยความ ไม่เที่ยงเป็นทุกข์เป็นโรค ไปดูภาษาบาลีตัวเลขข้อต้องอันเดียวกัน เล่มต้องอันเดียวกัน ไปดูข้อ ๑๕๔ หน้าที่ ๑๖๐ ตัวเลข ๑๕๔ ตรง กัน สุดตันตปิฎกเล่มที่ ๕ มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ หน้า

๑๒๗ ตรงกันหมดไปดูภาษาบาลี เวทนาคะตัง สัญญาคะตัง สังขาร คะตัง วิญญานคะตัง พอคำตอบมามีไหม...ไม่มีใช้คำว่า เตธัมเม หลังคำนี้เป็นอะไร...อนิจจัง ทุกขัง โสภัง โดยความไม่เที่ยงเป็น ทุกข์เป็นโรค แล้วไปดูทุกบรรทัดก็ได้ จากบรรทัดแรกถึงบรรทัดสุดท้ายก็ไม่มีคำว่าอรูปณาน แล้วพอตรวจไปในพระสูตรอื่นปรากฏว่า พระตถาคตไม่เคยใช้คำว่า ณาน ในระดับอรูปเลย พอเราสแกน คำว่าอรูปณานเราจึงไม่เจอคำนี้โดยพุทธวจนะ สแกนคำว่าอรูปณาน เข้าไปอีกไม่เจออีก แล้วพระตถาคตใช้คำว่าอะไร...พระตถาคตใช้ คำว่า รูปสัญญา กับ อรูปสัญญา สัญญาแปลว่าความหมายรู้ ความ เข้าไปหมายรู้ในรูป สมาธิอันเกิดจากการเข้าไปหมายรู้ในรูป สมาธิ อันเกิดจากการเข้าไปหมายรู้ในรูป เรียกว่า อรูปสัญญา แล้วคำที่ใช้ แทนได้ทั้งหมดเรียกอีกอย่างว่า สมาบัติ สมาบัติ ๙ สมาบัติ ๘ สมาบัติ ๔ มีหมด หรือใช้คำว่าสมาธิก็ได้

เพราะฉะนั้นตอนนี้เรามีคอมพิวเตอร์ที่จะตรวจสอบ แต่ ก่อนไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ตรวจสอบเราก็ไปเปิดบาลีสยามรัฐ อย่าง นี้ทั้งภาษาไทย ภาษาบาลี ไม่เจอหกรอกโยมหมดแรงก่อน จะหาคำๆ เดียวก็หมดแรงแล้ว ตอนนี้เราสามารถเปรียบเทียบเอามาได้เลย บาลี ตรงนี้ ภาษาไทยตรงนี้ เทียบเคียงได้ บรรทัดไหนตรงไหน ตรงไหน เป็นพุทธวจนะ ตรงไหนไม่มี เพราะฉะนั้นตรงไหนน่าสนใจมาก เรา จะสามารถทำความเข้าใจกับพุทธวจนะขึ้นมาได้อีกมาก เพราะ อะไร เพราะคำของพระตถาคตเลิศที่สุด เลิศอย่างไร พระตถาคตเก่ง การพูดอย่างไร.. มีสามอย่าง

๑. พระศาสดากำหนดสมาธิทุกครั้งในการพูดโดยไม่ให้ พลาดได้แม้แต่คำเดียว ไม่มีใครทำได้เลย ท่านตรัสไว้กับอัครศิษยานุ ชร “อัครศิษยานุ เรานั่นหรือจำได้แต่เริ่มแสดงธรรม กระทั่งคำสุดท้าย แห่งการกล่าวเรื่องนั้นๆ ย่อมตั้งไว้ซึ่งจิตในสมาธินิมิต อันเป็น ภายในโดยแท้” เห็นไหมไม่มีใครทำได้

๒. พระพุทธเจ้าเก่งอย่างไร พระองค์บอกว่า “นับแต่ราตรี ที่พระองค์ตรัสรู้จนถึงปรินิพพาน คำของพระองค์ไม่มีการขัดแย้ง กัน” เห็นไหมท่านตรัสไว้กับภิกษุทั้งหลาย

๓. คำของพระตถาคตเป็นอกาลโก ถูกต้องตรงจริงไม่จำกัด กาล

เพราะฉะนั้นแค่ ๓ เหตุผลนี้เป็นเหตุผลที่สำคัญมาก ในการที่เราจะต้องเข้าไปศึกษาพุทธวจนะ ต้องเข้าไปรู้การแก้กรรมที่ถูกต้องจริงๆ ว่าใครรู้จริง ใครพูดจริง ใครพูดได้ไม่ผิดไม่พลาด พระตถาคตองค์เดียวเท่านั้น พระตถาคตจึงตรัสว่า “สุดตันตะเหล่าใด ที่นักกวีแต่งขึ้นใหม่ จะเป็นคำร้อยกรองประเภทกาพย์ กลอน มีอักษรสละสลวย มีพยัญชนะอันวิจิตรเป็นเรื่องนอกแนว เป็นคำกล่าวของสาวก เมื่อมีผู้นำสุดตันตะเหล่านั้น มากล่าวอยู่เธอจะไม่ฟังด้วยดี ไม่เงี่ยหูฟัง ไม่ตั้งใจให้รู้ทั่วถึง และจักไม่สำคัญว่าเป็นสิ่งที่ตนควรศึกษาเล่าเรียน สุดตันตะเหล่าใดที่เป็นคำของตถาคต เป็นข้อความลึกลับมีความหมายเป็นชั้นอุตระ ว่าเฉพาะด้วยเรื่องสัจธรรม เมื่อมีผู้นำสุดตันตะเหล่านั้นมากล่าวอยู่ เธอย่อมฟังด้วยดี ต้องเงี่ยหูฟัง ย่อมตั้งใจเพื่อจะรู้ทั่วถึง และย่อมสำคัญว่าเป็นสิ่งที่ตนควรศึกษาเล่าเรียน เพราะฉะนั้นพระศาสดาสั่งอย่างไร ฟังคำตถาคตและการไม่ฟังคำตถาคต ไม่ศึกษาคำตถาคต ไม่นำคำพระตถาคตไปปฏิบัติ ไม่ถ่ายทอดคำพระตถาคตต่อไป จะเป็นเหตุเสื่อมของพระสังฆธรรม ของพระศาสนาในอนาคต”

พระองค์เปรียบด้วยกลองศึกของกษัตริย์ทาสระหะ ชื่ออานกะ กลองอานกะนี้เมื่อตีไปๆ ในที่สุดก็แตกเมื่อแตกกษัตริย์ทาสระหะ ก็เอาเนื้อไม้ใหม่ทำเป็นลิ้มติเสริมเข้าไปในรอยแตก ทำอย่างนี้ทุกครั้งไปในที่สุดเนื้อไม้เดิมของตัวกลองก็หมดสิ้นไป เหลือเพียงไม้เนื้อใหม่เท่านั้น ฉันทิโกฉันนั้น นี่เป็นความอันตรายของคำตถาคต ซึ่งเป็นข้อความลึกลับ เป็นข้อความหมายซึ่งเป็นชั้นโลกุตระ ว่าด้วยสัจธรรม จะมิได้ด้วยอาการเหล่านี้ ยืนยันด้วยพระสูตร พระบาลีสยามรัฐ มีบาลีตรงกันหมด อันนี้อาตมาไปตรวจสอบบาลีของต่างประเทศทั่วโลกก็ตรงกัน เวลาเราเช็คบาลีเราเช็คไปของทั่วโลก ที่หอพระไตรปิฎกนานาชาติ ที่อักษรศาสตร์จุฬาฯ เขาจะมีพระไตรปิฎกทั่วโลก ผู้นำประเทศที่มีสัมมาทิฐิ จะช่วยกันปกป้องคำพระศาสดา อาตมาบอกแล้วว่าคำของใครที่คนช่วยกันปกป้อง ช่วยกันถ่ายทอด ช่วยกันนำไปประพฤติปฏิบัติศึกษา คำพระศาสดา เพราะฉะนั้นให้เราเห็นความสำคัญของพระศาสดา และพระตถาคตตรัสอย่างไร อีก คำของท่านอย่าเติม อย่าตัด ท่านตรัสไว้ในอธิชาตยธรรม คำที่เป็นไปเพื่อความเจริญไม่เสื่อม ข้อที่ ๓ ว่าพวกเธอทั้งหลาย อย่าบัญญัติเรื่องหรือตัดทอนในสิ่งที่พระตถาคตบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นคำใดที่มีการเติม แต่งไม่ดีหมดเลย เราช่วยกันรักษาพุทธวจนะ ช่วยใช้คำของพระศาสดา คำพระศาสดาจะได้ยืนยงดำรงอยู่ตราบนานเท่านาน แล้วลูกเรา หลานเรา เหลนเรา จะได้รู้ในสิ่งที่ถูกต้องเหมือนกับเราทุกวันนี้ เรากำลังรู้ข้อมูลที่แก้กรรมไม่ค่อยถูกต้องนัก รู้การแก้กรรมที่คลาดเคลื่อน เพราะฉะนั้น เมื่ออาตมาบอกปฏิบัติให้ถึงความสิ้นกรรม โยมงไม่เห็นเหมือนกับสิ่งที่กระผมรู้มาจากที่อื่นเลย แต่นี่พิสูจน์ในครั้งพุทธกาลที่ศาสนาพุทธแผ่ไปทั่วโลก เขารู้มานานแล้ว แล้วเขาปฏิบัติตามนี้ ทำให้เขาเข้าถึงมรรคผลนิพพานได้ ตรงนี้เป็นวิธีที่ง่าย

กล่าวมาพอสมควร คงจะได้ความรู้กัน เราอยากได้คำไหนไหนที่จะไปเช็คกันอีก ลองไปดูคร่าวๆ เรากำลังทำวิจัยเหมือนกัน พระโฆณีย์กำลังให้ตั้งวิจัยพุทธวจนะ ขึ้นมา ใช้คอมพิวเตอร์ตรวจสอบ ใช้หลักเกณฑ์ของพระพุทธรเจ้าทั้งหมด พระพุทธรเจ้าเวลาตรวจท่านมีหลักเกณฑ์ หลักมหาเทศน์สี่ ถ้าคนอ้างว่าเป็นคำพระพุทธรเจ้าเหมือนอาตมาอ้างอยู่ทุกวันนี้ตอนนี้ว่า นี่คือคำของพระตถาคต เธออย่าพึ่งรับรองหรือค้าน ให้เธอนำคำเหล่านั้นไปเทียบเคียงกับหลักธรรมหมวดอื่นเสียก่อน ถ้าเข้ากันได้เชื่อว่าคำนั้นจำมาถูก ถ้าเข้ากันไม่ได้คำนั้นเชื่อว่าจำมาผิด ให้เธอละทิ้งคำนั้นไปเสีย

อย่างที่สอง คนแรกอ้างว่าจำมาต่อหน้าพระพักตร์พระผู้มีพระภาคเจ้า คนที่สองฟังมาจากคณะพระเถระ อาวาสนั้นอาวาสนี้ คนที่สาม ฟังมาจากพระเถระผู้พหูสูตอาวาสนั้นอาวาสนี้ คนที่สี่ ฟังมาจากภิกษุรูปหนึ่งผู้พหูสูตอาวาสนั้นอาวาสนี้ ให้เธอกำหนดเนื้อความนั้น ให้ดีอย่าพึ่งรับรอง อย่าพึ่งคัดค้าน นำไปเทียบเคียงในหลักธรรมหลักวินัย ที่พระตถาคตตรัสเอาไว้ ไม่ใช่คนอื่นพูดนะถ้าเข้ากันได้เชื่อว่าคำนั้นจำมาถูก ถ้าเข้ากันไม่ได้คำนั้นเชื่อว่าจำมาผิด ให้เธอตัดคำนั้นทิ้งไป ถ้าเข้ากันได้ฟังลงสันนิษฐานเถิดว่านี่คือคำของพระศาสดาแน่แล้ว เพราะฉะนั้นเวลาอาตมาบอกยืนยันกับโยมว่า นี่คือคำของพระศาสดา อาตมาจะยกพระสูตรที่หนึ่งที่สอง สาม สี่ ห้า หก เจ็ด แปด เก้า สิบ มาสนับสนุนเพื่อยืนยันว่าคำนี้เป็นคำของพระศาสดาแน่แล้ว

อารมณ์ที่เกิดขึ้นมาหรืออารมณ์ชอบใจไม่ชอบใจ ควรจะเลี้ยงไว้ไหม หรือควรจะทิ้ง อาตมาควรจะทำอะไร

๑. การสังวรสำรวมอินทรี พระตถาคตให้สำรวมอินทรีทั้งอารมณ์ไหม ... ทั้งใจไหม ผู้ไม่สำรวมอินทรีคือผู้ประมาท ผู้สำรวมอินทรีคือผู้ไม่ประมาท คำว่าประมาทพระพุทธรเจ้าทั้งไว้ก่อนบริณิพพาน สำคัญมาก พระพุทธรเจ้าสอนให้ละนันทิ ละความเพลินนันทิกะโย รักกะโยเพราะความสิ้นไปแห่งนันทิมีความสิ้นไปแห่งราคะ เพราะความสิ้นไปแห่งราคะมีความสิ้นไปแห่งนันทิ นันทิราคะขะยา จิตตัง สวิมุตตันติ วุจจะติเพราะความสิ้นไปแห่งนันทิและราคะกล่าวได้ว่าจิตหลุดพ้นแล้ว พระพุทธรเจ้าสอนให้สัมมาสัมกัมปะ ทั้งอกุศล สอนให้สัมมาวายามะ ให้ทั้งอกุศลสร้างกุศลขึ้นมา พระพุทธรเจ้าสอนว่าผู้เข้าไปหาย่อมไม่หลุดพ้น ผู้ไม่เข้าไปหาย่อมหลุดพ้น ไปดูพระสูตรเหล่านี้ก็ได้ วิญญานที่เข้าไปหาอารมณ์ต้องไม่หลุดพ้น วิญญานที่ไม่เข้าไปหาที่ย่อมหลุดพ้น ๕ พระสูตรแล้ว

๖ พระพุทธรเจ้าบอกพระเสสสะ เธอต้องยุบ ต้องไม่ต่อ ต้องขว้างทิ้ง ต้องไม่ถือเอา ต้องไม่กระจ่าย ไม่ทำให้เป็นกอง ต้องทำให้มอดไม่ทำพุโธซึ่งขันธ ๕

ขันธ ๕ ก่อตัวเราต้องกระจายออกทันที พระพุทธรเจ้าตรัสไว้ในอินทรีชั้นเลิศ “เธอต้องทิ้งอารมณ์ให้เร็วดุจกระพริบตา อุเบกขายังคงเหลืออยู่” ๗ พระสูตรแล้ว

พระสูตรที่ ๘ พระพุทธรเจ้าให้ภิกษุ สังวรณ รวบรวมใจไว้ใน

กระดองเหมือนเต่า เต่าชดอวัยวะในกระดองเมื่อไหร่ ภูิกษุทั้งหลาย พึงตั้งมโนวิตกไว้ในกระดอง คือลงการภาวนาฉันนั้น มารผู้มีบาป จะทำอันตรายไม่ได้

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในกายคตาสติ ว่าเปรียบเหมือนบุรุษ จับสัตว์ ๖ ชนิด จับปลิง จับนก จับจระเข้ จับสุนัข สุนัขจิ้งจอก จับงูเข้ามา มาผูกด้วยเชือกติดกับเสาหลักอันมั่นคง พอปล่อยแล้ว งูจะเข้ารูจอมปลวก จระเข้จะลงน้ำ นกจะบินขึ้นอากาศ สุนัขจะเข้าบ้าน สุนัขจิ้งจอกเข้าป่าช้า ลิงจะไปป่า ต่างคนต่างอยู่ยุดฉุดกันไป เมื่อหมดแรงแล้วมันก็จะมานั่งเฝ้านอนเฝ้าอยู่ตรงที่เสาหลักๆ นี่คือ กายคตาสติ พระตถาคตให้ตั้งไว้ซึ่งกายคตาสติ

พระสูตรที่ ๑๐ ผู้ใดไม่บริโภคกายคตาสติ ผู้นั้นชื่อว่าไม่ บริโภคมตรธรรม ผู้ใดหลงลืมกายคตาสติผู้นั้นได้ชื่อว่าหลงลืม มตรธรรม

พระสูตร จริงๆ มีมากกว่านั้นยกมาให้ ๑๐ พระสูตรเห็น ความสอดคล้องของคำพระศาสดาใหม่ ว่าพระศาสดาสอนอะไรแล้ว ไม่มีการขัดแย้งกัน เพราะฉะนั้นยืนยันได้ว่าเมื่อจิตเกิดรู้อารมณ์ ใดขึ้นมา พระตถาคตบอกให้ทิ้งให้ไวที่สุด การที่จิตไปรู้อารมณ์ ใดอารมณ์หนึ่งนั้นขึ้นมา นั่นคือการตั้งอยู่ของวิญญาน การปรากฏ ขึ้นของวิญญานคือการปรากฏขึ้นแห่งชาติ ขรา มรณะ คือการ ปรากฏขึ้นแห่งกรรม และถ้ากรรมมีอยู่ เราก็ต้องเวียนว่ายใน สังสารวัฏเพราะฉะนั้นวิธิตบกรรมทำอะไร ทั้งอารมณ์ให้ไว ที่สุด กรรมดับทันที

เพราะฉะนั้นอารมณ์อะไรที่โยมเครียด โยมรักก็ตามมันสร้าง ปัญหาได้ทั้งหมด เราต้องรีบทิ้งให้ไวที่สุด อารมณ์อันเป็นที่ชอบใจ ไม่เป็นที่ชอบใจ พระพุทธเจ้าจึงให้ทิ้งให้ไวที่สุด เพราะว่าทั้งพอใจ และไม่พอใจ เป็นเหตุให้เกิดความทะเลาะเบาะแว้งได้ทั้งหมด มี จอมเทพไปถามพระตถาคตว่าอะไรเป็นเหตุ ให้เกิดการทะเลาะวิวาท กันในสังคมทั้งหมด มนุษย์ เทวดา ยักษ์ นาค อสูร ไม่ใช่แต่มนุษย์ ที่ทะเลาะกันอย่างเดียว ทุกภพภูมิทะเลาะกันหมด พระพุทธเจ้าจึง บอกว่าเพราะธรรมะ ๒ อย่างคืออริยาและตระหนี่ เป็นเหตุให้ เกิดการทะเลาะกัน อยากยุติความรุนแรง ยุติความขัดแย้ง ฝึก ปฏิบัติให้มากอย่างยุวพุทธฯ มาพาปฏิบัติมาฟังธรรมมากๆ นี่สอดคล้องกับคำพระพุทธเจ้า ทำให้เป็นปฤชนผู้ได้สดับในธรรม ได้ยินได้ ฟังธรรมพระตถาคตแล้ว เอาไปฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ เรียกเป็น อนุสาสนีปาฏิหาริย์ คือคำเทศน์สอน เราจะได้มีการฝึกกาย วาจา จิตของเรา ให้ดีตามที่พระศาสดาบอกได้ เพราะฉะนั้นเมื่อทำอย่าง นี้ เราทั้งอารมณ์ไปเรื่อยๆ วิญญานจะตั้งอยู่ไม่ได้ วิญญานตั้งอยู่ ไม่ได้ ณ ที่ใด กรรมก็เกิดไม่ได้ กรรมเกิดไม่ได้เราก็สามารถเข้าถึง วิมุตติหลุดพ้นเข้าสู่อมตธรรมได้ ที่ใดไม่มีรูปนาม ที่ใดไม่มีวิญญาน นั้นแหละคือที่สุดของทุกข์ จะไม่มีการมาการไปของจิต จิตถ้ายังมิ การมาการไปอยู่ พระพุทธเจ้าก็เรียกว่า ยังมีการเกิดการดับของ

วิญญานอยู่นั่นเอง พระตถาคตตรัสอย่างไร ถ้าความโน้มไปไม่มี การมา การไปจะไม่มี ถ้าการมาการไปไม่มี การเคลื่อนและการเกิด ขึ้นก็ไม่มี เคลื่อนคือตาย นั่นแหละคือที่สุดของทุกข์ เพราะฉะนั้น ถ้าเราสามารถที่จะหยุดการไปการมาของจิตได้ พระพุทธเจ้าก็บอกว่า นั้นแหละคือที่สุดของความทุกข์ จะไม่มีการเกิดการตายอีกต่อไป

เวลากังวลเรื่องอะไร ให้ละทิ้งไปให้ไวที่สุด เพราะสิ่งที่ เรากังวลนั้น คือวิญญานกำลังเข้าไปตั้งอยู่แล้ว วิญญานตั้งอาศัย อยู่ในที่ใด ชาติ ขรา มรณะเกิดที่นั่น กองทุกข์เกิดที่นั่น จิตคิด ถึงสิ่งใดอยู่ ดำริถึงสิ่งใดอยู่ หรือมีจิตฝังลงไปปักลงไปในสิ่งใด สิ่งหนึ่งอยู่ สิ่งนั้นย่อมเป็นอารมณ์การตั้งอยู่ของวิญญาน คำนี้จำให้ ดีๆ พระสูตรนี้จำให้ดีๆ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ถ้าบุคคลยอมคิดถึงสิ่งใดอยู่ ย่อม ดำริถึงสิ่งใดอยู่ และยอมมีจิตฝังลงไปเป็นสิ่งใดอยู่ สิ่งนั้นย่อมเป็น การตั้งอยู่ของวิญญาน เมื่ออารมณ์มีอยู่ความตั้งขึ้นเฉพาะวิญญาน ย่อมมี ถ้าอารมณ์โยมมี วิญญานตั้งขึ้นได้ เมื่อวิญญานนั้นตั้ง ขึ้นเฉพาะ เจริญองกามแล้ว ความเกิดขึ้นแห่งภพใหม่ย่อมมี เมื่อ ความเกิดขึ้นแห่งภพใหม่มี ชาติ ขรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสทั้งหลายจึงเกิดขึ้นครบถ้วน ความเกิด ขึ้นพร้อมกองแห่งเกิดทุกข์ทั้งสิ้นนี้ ย่อมมีได้ด้วยอาการเหล่านี้ กรรม มีได้เพราะอย่างนี้ สันกรรมก็สิ้นทุกข์ สิ้นทุกข์ก็สิ้นกรรม เพราะ ฉะนั้นถ้าเราต้องการพ้นจากความทุกข์ ต้องการอมตธรรม ต้อง การมรรคผลนิพพาน วิญญานสร้างอารมณ์แล้วรีบดับให้ไว ดิตนี้วบย่อยๆ อารมณ์จะได้ดับอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นอาตมา ยืนยันโดยพุทธวจนะล้วนทั้งหมด บอกวิธีสแกนเช็คพุทธวจนะ ไม่ ต้องสแกนกรรม หมดลิสทิสสแกนกรรมเพราะอะไร...ไปดู มิคสาลาสสูตรพระพุทธเจ้าตรัสว่า เพราะกระแสแห่งธรรมย่อมถูก ต้องบุคคล ใครเล่าจะพึงรู้ได้นอกจากตถาคต ตถาคตคนเดียวรู้ ดีเรื่องกรรม นอกนั้นไม่ต้องไปรู้เลย จะมีเหตุแต่ความเป็นบ้า เป็น อจินไตยอย่างหนึ่งที่พระพุทธเจ้าบอก อย่าไปคิดชอกแซกเรื่อง กรรม กรรมเป็นสิ่งที่บุคคลควรทราบแค่นี้ รู้ว่าเจตนาเป็นกรรม เหตุเกิดความดับ เวมะกะตาแห่งกรรม วิบากของกรรม ที่ดับกรรม รู้แค่นี้พอ อย่างอื่นอย่าไปอย่ารู้มาก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้า จึงตรัสว่า เพราะกระแสแห่งธรรมย่อมถูกต้องแห่งทางนี้ ใครเล่า จะพึงรู้ได้นอกจากตถาคต เพราะเหตุนั้นแลอาณนที่เป็นอย่างไร เธอทั้งหลายอย่าได้เป็นผู้ที่ชอบประมาณในบุคคล และอย่าได้ถือประมาณ ในบุคคล เพราะผู้ที่ถือประมาณในบุคคลย่อมทำลายคุณวิเศษตนเอง เราหรือผู้ที่เหมือนเราเท่านั้น พึงถือประมาณในบุคคลนั้นได้ เก่ง เท่าพระตถาคตใหม่ ถ้าเก่งเท่าก็สแกนต่อไป ถ้าเก่งไม่เท่าอย่าไป สแกน นี่พระศาสดาตรัสไว้เมื่อสองพันห้าร้อยกว่าปีแล้ว ช่วยฟัง ช่วยศึกษา และถ้าความเห็นเราไม่ตรงกับพระศาสดาจะไปสอน พระศาสดาใหม่ ท่านต้องเปลี่ยนความเห็นผิดคิดว่า มันไม่ได้นะ พุทธบริษัทเราย่อมรับพระพุทธเจ้าหมด พระสารีบุตรเลิศทางปัญญา

พระโมคคัลลานะเลิศทางฤทธิ์ ยังไม่มีใครกล้ากับพระพุทธเจ้าเลย เพราะรู้ว่าต่างกันมาก พระพุทธเจ้าสร้างบารมีมามหาศาล นี่แหละอยากให้ความสำคัญในพุทธวจนะ ถ้าเราศึกษาแล้วโยมจะได้คำตอบ แล้วตอนนี้เรามีคอมพิวเตอร์ คนยุคใหม่ๆ เล่นเป็น อาตมาเล่นไม่จำเป็นต้องอาศัยพระรุ่นหลังที่เก่งคอมพิวเตอร์ ช่วยสแกนเช็ค ตรวจสอบ แล้วอาตมาจะช่วยวิเคราะห์ให้ หลังจากวิเคราะห์คำต่างๆ แล้วก็เอามาถ่ายทอดบอกสอนให้พวกเราเพื่อตาสว่าง จะได้รู้ว่าพระศาสดาพูดอะไร พระศาสดาเคยตรัสอะไรไว้ เราเคารพพระศาสดา ไม่ใช่หรือภิกษุทุกรูปในประเทศไทย เคารพพระศาสดาไม่ใช่หรือ พุทธบริษัททุกคนก็เคารพพระศาสดาไม่ใช่หรือ เราทุกคนต่างต้องการความเจริญของพระศาสนามิใช่หรือ แล้วความเจริญนั้นมีได้อย่างไร

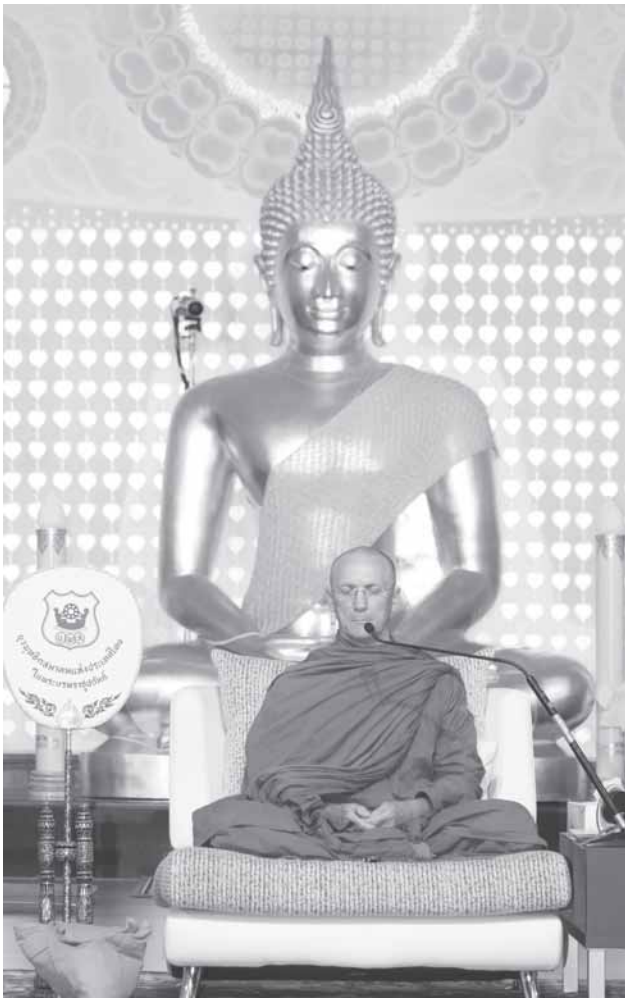
๑. จดจำบทพยานุเคราะห์การมาถูก ความหมายถูก อธิบายถูก

๒. ภิกษุต้องเป็นผู้ว่าง่าย อวดทน ยอมรับการสั่งสอน เคารพหนักแน่น

๓. ภิกษุที่คล่องแคล่วในหลักพุทธวจนะ ทรงธรรม ทรงวินัยทรงมาติกา ต้องเป็นผู้ที่ขยันบอกสอนนั้นๆ แก่ชนทั้งหลาย เพื่อให้เขาได้เป็นผู้เป็นมูรากสืบทอดกันต่อไป

๔. ภิกษุที่เป็นเถระแล้วบวชนาน ๑๐ ปีขึ้นไปต้องไม่เป็นผู้นำในทางธรรม ต้องมุ่งหน้าไปในจิตวิเวกธรรม ความเพียรให้ถึงสิ่งที่ยังไม่ถึง ถึงสิ่งที่ยังไม่บรรลุนี้คือความเจริญทางศาสนา ๔ ข้อ ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ช่วยกันเจริญสติปัฏฐานสี่ ข้อที่ ๓ ๓.๑ ฉลาดในอายตนะ ๓.๒ ฉลาดในปฏิจลสมุปบาท อายตนะ กุศลทาน ปฏิจลสมุปบาท กุศลทาน ทำสามอย่างนี้ ศาสนาเจริญแน่นอน เพราะฉะนั้นศาสนาเจริญหรือเสื่อมอย่าคิดเอง ไม่ใช่ว่าต้องทำอย่างนี้ๆ แล้วจะเจริญก็ไปคิดกันสารพัดแบบ แต่มีใครเคยคิดอย่างพระตถาคตบ้าง เรากำลังนำพาพุทธศาสนาไปสู่ความเจริญหรือไปสู่ความเสื่อม ช่วยกันคิดดีๆ ต้องโยนปัญหาไปให้พวกเราคิด และจริงๆ แล้วความเจริญของพระพุทธศาสนา อยู่ในกำมือของพวกเราทุกคน เพียงแต่ทุกคนกลับมาใช้คำพระศาสดา พระตถาคต อาตมาไม่ได้แนะนำให้โยมไปใช้คำของเจ้าลัทธิอื่นเลย คำของศาสดาอื่น ศาสนาอื่นไม่เคยเลย แต่บอกว่าให้มาช่วยกันใช้คำของพระตถาคต ปฏิบัติตามคำพระตถาคตแล้วถ่ายทอดตามที่พระตถาคตสอน ทำ ๓ อย่างนี้ศาสนาเจริญ เราก็หลุดพ้นด้วย คงจะได้ความรู้กันพอสมควร จากการได้มาฟังธรรมกันในวันนี้

สารธรรมบรรยาย พระปสันโน ภิกขุ

เรียบเรียงโดย กองบรรณาธิการ

เรื่อง “จิตใส ใจสุข เมื่อมีทุกข์”

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ณ ห้องปฏิบัติธรรม ชั้น ๔

ยุวพุทธสิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ

นะโมตัสสะ ะคะคะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ะคะคะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ะคะคะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
พุทธัง อัมมัง สัตถัง มะหัตถสวามี

ต่อจากนี้ไปขอให้ญาติโยมตั้งใจฟังธรรมะ ก็อย่างหนึ่งที่สำคัญที่ควรทำก่อนที่จะฟังธรรมะคือ ปิดโทรทัศน์ไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้ตัวเอง และให้ผู้อื่นที่ใกล้เคียงด้วย อาตมาได้รับการนิมนต์ให้มาแสดงธรรมเทศนาหัวข้อ “จิตใส ใจสุขเมื่อมีทุกข์” เป็นหัวข้อที่ดี ในวันนี้อาตมาเพิ่งเดินทางมาถึงเมืองไทย มาจากอเมริกา ก็มีการประชุมกิจกรรมบางอย่างที่ทำได้แล้วเช่น มีการประชุมเจ้าอาวาสของสาขาต่างประเทศ สายลูกศิษย์หลวงพ่อบุชา คือเรารวมกันเป็นครั้งคราว มาพบกันประชุมกัน เห็นหน้ากัน ก็เป็นประโยชน์อย่างมาก หลังประชุมเสร็จ ก็ได้ชวนโยมแม่ของอาตมาเองมาเมืองไทย โยมแม่ก็เคยมาเป็นครั้งที่ ๓ แต่ความประสงค์ของอาตมาคือ ปกติอาตมาเมืองไทย จะรีบกลับก่อนปีใหม่ เพราะว่าการเข้ากรรมฐานที่วัดอภัยคีรี จะเริ่มตอนปีใหม่ เราจะเข้ากรรมฐาน ๓ เดือนเหมือนเข้าพรรษา คือช่วงพรรษาตามพระวินัยเป็นช่วงตามเวลาฤดูกาลแต่หน้าร้อนและหน้าแล้งที่สหรัฐอเมริกา เป็นเวลาที่ฝนไม่ตก มักเป็นเวลาคนที่โน้นจะพักผ่อนกันแล้วอยากมาวัด อีกอย่างฝนไม่ตกเหมาะกับการก่อสร้างหรือซ่อมแซมไม่มีงานทำในช่วงเวลานั้น แต่เราก็เข้าพรรษา

ตามพระวินัย เราก็มียุคที่ตรงกับกรรมฐานเดือนมกราคม แล้วก็ได้มีเวลาส่วนตัว แต่ก็ไม่ค่อยเต็มที่ ยิ่งโดยเฉพาะในสายวัดป่าสายกรรมฐาน พรรษาเป็นอะไรที่ต้องมุ่งสมณะ มุ่งในการปฏิบัติเลยช่วงหน้าหนาวตามฤดูกาล เป็นเวลาฝนตก ฝนตกเป็นส่วนใหญ่ นานๆ ที่มีหิมะลงเลย ช่วงเวลานั้น มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม ๓ เดือนนี้เราจะปิดวัดไม่รับแขกจากด้านนอก ไม่มีกิจนิมนต์

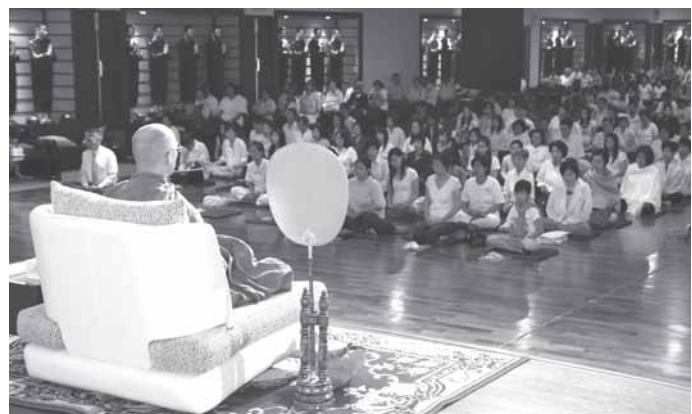
ข้างนอกเราก็จะอยู่เพื่อปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง แต่ปกติต้องรีบกลับให้ทันปีใหม่ แต่ปีนี้ประชุมได้มาพร้อมกัน ซึ่งพวกเราก็ได้ช่วยกันดูแลวัดอภัยคีรีตั้งแต่เริ่มการก่อตั้ง เพราะเราต้องอยู่ในเมืองไทย แล้วต้องประชุมเจ้าอาวาสอยู่ถึงงานของหลวงพ่อบุชา

วันที่ ๑๒-๑๖ มกราคม เป็นงานประจำปีที่ลูกศิษย์หลวงพ่อบุชาจะรวมกันที่วัดหนองป่าพง เราจะได้แสดงความกตัญญูต่อหลวงพ่อบุชา ที่ท่านได้สั่งสอน อบรมพวกเราลูกศิษย์ของท่าน ในเมื่อมีงานอย่างนี้อาตมาก็คิดว่าถ้าสามารถเอาแม่มาด้วย มาได้เห็น ก็จะเป็นภาพนิมิตที่ดี เพราะว่าเวลาเมืองที่วัดหนองป่าพง พระรวมกันก็ประมาณ ๑,๐๐๐ รูป ญาติโยมหลายพันคนเป็นสิ่งที่หาได้ยาก โดยความตั้งใจทำวัตร สวดมนต์ นั่งสมาธิ ฟังธรรมะ แสดงความเคารพ ก็เป็นภาพที่น่าประทับใจ อยู่กันอย่างสงบเพื่อแสดงความเคารพต่อครูบาอาจารย์ เป็นสิ่งที่เรียกว่าหาได้ยากที่จะได้เห็นในโลกนี้ อยากให้แม่ได้เห็นเพราะแม่อายุมากแล้ว อายุย่างเข้า ๘๗ ก็ยังแข็งแรงแต่เมื่อวานแม่อายุออกปอดออกไปตีกอล์ฟ (หัวเราะ) ออกกำลังกาย ที่มานี่ส่วนหนึ่งก็เพื่อประโยชน์ผู้อื่น และคิดว่าเป็นประโยชน์ของตนเองด้วย ลักษณะที่ว่าเรามาด้วยเจตนาให้สิ่งที่ดี ให้แม่โดยเฉพาะในฐานะที่อาตมาเป็นนักบวช ก็ไม่มีอะไรจิ๋ว บาตร ย่าม ของทั้งหลายไม่มีอะไรที่จะให้แม่เป็นวัตถุสิ่งของ แต่ว่าการที่ให้มารดา ได้เห็นตัวอย่างของชีวิตที่มีคุณธรรม เป็นสิ่งที่สมควรในการแสดงความกตัญญู และเราชาวพุทธทั้งหลายเราก็มีโอกาสเหมือนกัน คือเรามีชีวิตกันอยู่ เราก็มีพ่อแม่พี่น้อง

ทุกคน เรามีญาติทุกคน อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ญาติที่แท้แต่ก็เป็นญาติธรรม ญาติทางจิตใจ

สิ่งที่เราควรจะให้ซึ่งกันและกันคือคุณธรรม อย่างในเมืองไทย ก็มีค่านิยมในการให้ในทางบริจาค จะเรียกว่าเป็นเอกลักษณ์ในสังคมไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีงาม แต่แง่หนึ่งในการให้ เราก็ควรจะนึกถึงการให้ในสิ่งที่เป็นคุณธรรม เราช่วยเหลือ ให้การเอื้อเฟื้อ หรือให้การแนะนำ หรือให้โอกาสที่จะสัมผัสสิ่งที่ดีงาม ก็เป็นการให้ จะเรียกว่า ธรรมทานก็ว่าได้ บางครั้งเราก็คิดว่าธรรมทาน เราให้หนังสือธรรมะก็จบ แต่มันหลากหลายมากกว่านั้น การให้ธรรมะเป็นทานมีวิธีการ มีโอกาสเยอะแยะมากมายที่น่าคิด ทำอย่างไรถึงจะอยู่อย่างให้ธรรมทานซึ่งกันและกัน คนทั่วไปคิดว่าต้องเป็นธรรมเทศนา หรือเป็นธรรมะที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงอย่างที่หลวงพ่อบุญมาท่านได้ตีความ ธรรมะคือความถูกต้อง เวลาเราอยู่ด้วยความถูกต้องเราก็ออยู่ด้วยธรรมะ เวลาเราให้ในสิ่งที่ถูกต้อง ก็เป็นการให้ธรรมะ เพราะฉะนั้นเราก็มีโอกาสนี้จะอาศัยธรรมทาน เพราะเรากลับมาอาศัยหลักว่าอันไหนถูกต้องจึงจะได้ธรรมะ

เวลาเราอาศัยสิ่งที่ถูกต้อง มันก็เป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจเกิดความพอใจ อันนี้เป็นลักษณะ คือลักษณะของธรรมชาติเวลาเราทำอะไรด้วยธรรมะเป็นพื้นฐาน มีโทษน้อย มีคุณมาก มีประโยชน์ แล้วมีความสุข สดใส แทนที่จะมีความขุ่นมัว เป็นลักษณะธรรมชาติ แต่เรารักษาความถูกต้องไว้ ก็เป็นวิธีการที่น่าจิตใจที่สดใส หรือใสสะอาดเข้าสู่ชีวิตของตน ในที่นี้ว่าจิตใจ ใจสุข ก็เป็นลักษณะธรรมชาติที่เราอยู่อาศัยธรรมะ หรือเรานำความถูกต้องมาอยู่ในชีวิตของเรา **เบื้องต้นพูดเรื่องการให้ ลักษณะการให้ใน อีกแง่หนึ่ง คือการอยู่ด้วยศีลเป็นพื้นฐาน คือลักษณะให้ที่พระพุทธเจ้าเรียกว่าเป็นการให้ที่ประเสริฐ เพราะอะไร เพราะว่าผู้ใดที่อยู่ด้วยศีลเป็นพื้นฐาน มีศีลที่บริสุทธิ์ มีการกระทำที่อยู่ในศีล ๕ หรือการกระทำที่ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ไม่ทำให้คนรู้สึกว่าการกลัวหรือมีความกังวล สงสัยเวลาเราเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตของเรา อาศัยศีลที่ปกติ ในการกระทำของเรา เป็นการสร้างความไว้วางใจ ความมั่นใจต่อผู้อื่นเพราะเราไม่ทำให้เขากลัว เขาระวังสงสัย เป็นการให้เลิศประเสริฐ เพราะว่าในปกติมนุษย์เราอยู่ด้วย**

กัน มักมีความกลัว ความกังวล มีความรู้สึกว่าจะไว้วางใจคนนี้ได้ไหม มีอะไรที่เขาจะเอาเปรียบเราไหม จะสร้างความเดือดร้อนให้เราหรือเปล่า ก็เป็นสิ่งที่ไม่คิดไม่นึก แต่ก็เป็นความรู้สึกที่สงสัย เวลาเราอยู่ด้วยกัน เขาไม่มีพื้นฐานของกระแสจิตเรา ก็มีความกลัว แต่ว่าเวลาที่เราเจอคนที่มีความดี ก็จะทำให้เรามั่นใจ ไม่กลัว ซึ่งเป็นการให้ที่มีอานิสงส์มาก มีความสำคัญมาก บางคนมีเงิน มีทองมากมายแค่ไหน แต่ถ้าหากต้องอยู่ด้วยความกลัว ความระแวง ก็ไม่มีความสุขสบาย แต่หากอยู่ด้วยความรู้สึกไม่กลัว ไม่กังวลเรื่องอะไร ไปไหนก็รู้สึกสบาย ไปไหนเจอใครเหมือนเป็นมิตรซึ่งกันและกัน เรียกว่าเป็นสมบัติที่เลิศประเสริฐมาก

การอยู่ด้วยธรรมะเป็นพื้นฐานความถูกต้อง วิธีที่ทำให้จิตใจมีความสุข มีความสุขและการให้กับผู้อื่นจะเป็นญาติของเราที่ดีจะเป็นมิตรที่ดี เราให้ความรู้สึกไม่กังวลก็เป็นเรื่องที่น่าคิด อย่างครั้งหนึ่งมีโยมคนหนึ่งทีสหรัฐอเมริกามา เขาเล่าให้ฟังคือเขาทำงานขายที่ดิน เป็นนายหน้าขายที่ดิน เขาอยู่แถวซานฟรานซิสโก ซึ่งก่อนหน้านี้ซานฟรานซิสโก คนต้องการมากราคาก็เลยสูง เขาเองฐานะก็ปานกลาง อายุประมาณ ๓๐ กลางๆ เขาได้หย่ากับสามี มีลูกคนหนึ่ง ลูกชาย ๑๐ ขวบเขาเลี้ยงลูกเอง เขามีจังหวะที่จะได้ที่ดินหนึ่งจะขายที่บ้านของเขา เขาได้รับซื้อและจัดการ พอที่ดินนี้เขามีความจำเป็นที่จะขายอยู่แล้ว เขาก็ขายถูกซึ่งถูกกว่าปกติ เพราะเขาร้อนใจที่จะขาย พอได้เขาก็กำลังกรอกแบบฟอร์มให้กับบริษัท เขาคิดดูราคาต่างๆ ไปที่ขายตามท้องตลาด เพราะบ้านหลังนี้จะขายแพงกว่าประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญ เกือบ ๑๐ ล้านบาท เขาก็เกิดกิเลสเพราะหากเขาลงในแบบฟอร์มว่าขายได้ราคานี้ เขาสามารถที่จะเก็บไว้ ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญโดยที่บริษัทไม่รับรู้ ทำให้เขาเกิดความร้อนใจขึ้นมา คินนั่นเขาถอนไม่ได้ เขาก็ตัดสินใจไม่ได้ เขาจึงคุยกับลูกซึ่งแข็งแรงให้เห็นว่าราคาก่อนปกติจะราคาประมาณนี้ ถ้าแม่ลงอย่างนี้เราจะได้ ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญ โดยไม่มีใครรู้ บริษัทจะขายแบบนั้นตามท้องตลาด แล้วเขาก็ถามลูกว่าสมควรที่จะทำไหม ลูกก็อึกอักเพราะว่าถ้าขายได้ก็จะมีบ้านหลังใหญ่ๆ แทนอพาร์ทเมนต์จะได้มีสิ่งของใช้ แต่แม่รีบบอกทั้งที่สามารถทำได้ เราจะไม่ทำ เพราะอะไร เพราะหากเราโกหกอย่างนี้ถึงคนอื่นไม่รู้ เราก็จะรู้ตลอดชีวิตนี้ แล้วจะเป็นมลทินในจิตใจของเรา ไปที่ไหนก็ต้องกังวลว่าเขาจะรู้ไหม สิ่งที่เราปิดบัง เราสามารถที่จะปกปิดได้ตลอดไหม เขาก็สอนลูก การที่เป็นผู้ที่ซื่อตรงสุจริตคือมีบ้านแค่นั้น อยู่ที่ไหนก็พออยู่ได้คือเราอยู่ได้ ไม่เดือดร้อน คนอื่นที่อยู่ละแวกนี้เขาก็เดือดร้อนกว่าเราเยอะ คนที่รำรวยก็เยอะแยะ แต่ว่าบางทีดูข้างนอกเขาก็มีข้าวมีของ ไม่รู้ว่าจิตใจของเขาเป็นอย่างไร ถึงเขามีความสุขสบาย ถ้าหากจิตใจไม่ได้แจ่มใส สดใส ใสสะอาดก็อยู่อย่างมีความสุขสบายยาก มีความทุกข์แทรกมาเรื่อย ความอยากของเขาและประสบการณ์ของเขาให้เป็น

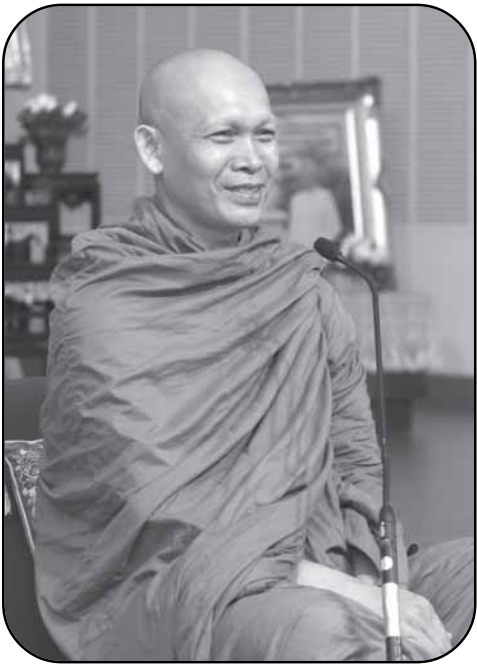
บทเรียน อาตมาคิดว่าอันนี้จะเป็นของขวัญของแม่ให้ลูกที่ให้
ผลตลอดชาติ ดีกว่า ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญๆ เดียวก็หมด แต่ส่วนที่
ให้เป็นของขวัญและคุณธรรม และเหตุผลที่ให้ความมีคุณธรรมอยู่
อย่างไม่กลัว ไม่กังวล ไม่เศร้าหมอง เป็นสิ่งที่มีอานิสงส์ ตอนนั้น
อายุ ๑๐ ขวบ คุณค่าของผลนี้ก็จะให้อยู่ตลอด เขาเป็นหนุ่มก็ดี
มีครอบครัวก็ดีเขาจะเป็นตัวอย่างที่มีคุณค่าจริงๆ เป็นผู้อยู่โดยไม่
กลัว ผู้ที่อาศัยจิตใจที่ดี สดใส สะอาดเป็นสิ่งที่เกินสิ่งที่เราจะนับ
คุณค่ามากนักน้อยแค่ไหน

อีกแห่งหนึ่งเราดูเครื่องวัดเป็นเรื่องง่ายๆ อย่างคนไทยเรา
รู้ยวัญกับบาป บุญเป็นสิ่งที่ดี บาปเป็นสิ่งที่ไม่ดี มันก็ไม่ใช่ว่า
เป็นสิ่งที่เป็นอันหรือเป็นก้อนสักอย่าง มันเป็นเรื่องคุณภาพของจิตใจ
ใจ เหมือนหัวข้อจิตใจเป็นบุญ จิตชุ่นเป็นบาป คิดแค่นี้แหละ จิต
ใจใสสะอาดเป็นบุญ ใจชุ่นมันชุ่นมันมัว อันนี้เป็นบาป แค่นี้แหละ
ถ้าเราจะรักษาจิตใจให้สดใส เราเป็นผู้รักษาบุญ เมื่อเราปล่อยให้
จิตใจชุ่นมัวทับถมด้วยอารมณ์ ของความไม่พอใจ ด้วยความอิจฉา
ความรู้สึกเกลียดชัง กังวล อย่างนี้ทำให้เราเอาบาปมาทับถมจิต
ใจของตนเอง ในการทำบุญไม่ใช่ไปวัดอาทิตย์ละครั้ง หรือเฉพาะ
วันพระไปทำบุญ เป็นเรื่องที่เราต้องทำทุกๆ วัน เราต้องเป็นผู้
ทำบุญ คือเราทำจิตใจให้สดใส แล้วก็รู้จักรักษานูญของตนเองด้วย
บางทีถ้าทำบุญก็ไม่ยาก แต่เรารักษานูญไว้ การทำจิตใจให้ระลึก
ถึงคุณงามความดี ความตั้งใจ บางทีตั้งใจที่จะปฏิบัติ ที่จริงหา
คนตั้งใจจะปฏิบัติไม่ยากหรอก แต่หาคนที่ตั้งใจแล้วได้ไปปฏิบัติอัน
นี้ยากกว่า มนุษย์เราเก่งกับความตั้งใจ จะเป็นฆราวาสก็ดีเป็น
บรรพชิตก็ดี เรารู้ชอบตั้งใจกันอยู่เรื่อย แต่จะรักษาความตั้งใจ
ทำอย่างสม่ำเสมออันนี้ยากหน่อย แต่ว่าสิ่งที่ต้องทำเวลาเราตั้งใจ
ทำความดี ตั้งใจแล้วก็พยายามที่จะรักษาความดีนั้นไว้ ตั้งใจทำบุญ
รักษานูญนั้นไว้ รักษาจิตใจที่ใสสะอาด รักษาไว้หรือเวลาเราตั้งใจ
ปฏิบัติ คือเราตั้งใจพยายามให้สม่ำเสมอ กับการปฏิบัติ ผลของ
การปฏิบัติไม่ต้องพูดถึง เพราะบางครั้งเวลาปฏิบัติจิตใจเกิดความ
สงบได้ บางทีก็เกิดความวุ่นวายได้ อันนั้นไม่สำคัญเท่าไร สำคัญ
ที่ว่าเราทำ ลงมือเหมือนกับที่หลวงพ่อบุญชานพูดคือชยันก็ต้อง
ปฏิบัติ ชี้เกียจก็ต้องปฏิบัติ คือบางครั้งเราชยันเราก็บปฏิบัติ บาง
ครั้งเราชี้เกียจเราก็บปฏิบัติ อันนี้ก็ดีนะ เรารู้จักฝึก เวลาเราฝึก

ก็เห็นว่ามีผล มีอานิสงส์ แต่เราก็ได้รู้จักรักษาการปฏิบัติไว้ ทำคุณงาม
ความดีอย่างไร มีความตั้งใจแล้ว เราก็พยายามรักษาไว้ให้สม่ำเสมอ
ในการกระทำ เวลาเรามีประสบการณ์ในการฝึกหัดตัวเอง จิตใจ
ก็จะมีผลสม่ำเสมอมาก โลกธรรมเกิดขึ้นแต่ก็ไม่หวั่นไหว มีความ
สุขอยู่ได้ ปฏิบัติได้มีความสุขสบายได้ แต่ไม่ใช่มีความสุขฝ่ายเดียว
ความทุกข์ก็มีด้วย เลยเป็นเหตุเมื่อมีทุกข์ เรารู้จักรักษาจิตใจ
ใจสุข นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราค่อยฝึกค่อยหัด เราก็บได้ทำหน้าที่
ของเรา เขานิเทศาเรา เราก็บได้ทำหน้าที่ของเรา เราก็บพยายาม
กลับมามดูหลักของความถูกต้อง สิ่งที่เราทำก็ดี พุทธก็ดี เป็นสิ่งที่ถูก
ต้องใหม่ เป็นสิ่งที่ลงรอยกับธรรมะ เราต้องเอาธรรมะเป็นเกณฑ์
ไม่ใช่เอาโลกภายนอกเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่เราไม่ฟังโลกภายนอก แต่
ที่เรารักษาเครื่องวัดของเรา เครื่องวัดอยู่ที่ธรรมะ ความถูกต้อง
เวลาเราเอาธรรมะความถูกต้องเป็นเครื่องวัด ที่เป็นพื้นฐานชีวิต
จิตใจอย่างนี้ ไปไหนทำอะไร มันก็มีความมั่นคง มีความสุข แต่
เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการฝึกหัด อาศัยการกระทำ เป็นสิ่งที่เราต้อง
ลงมือฝึกลงมือกระทำ ทำแล้วเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้น เป็น
ปัจจัยเกิดขึ้นเฉพาะตน เป็นลักษณะของธรรมของพระพุทธเจ้า คือ
เรารู้เฉพาะตน เวลาเรารู้เฉพาะตน มันก็เป็นสิ่งที่เราเองจะมีความ
มั่นใจมากขึ้น ถ้าคนอื่นเขาบอก เขากล่าวหรือยืนยันรับรองเท่าไร
บางทีเราสงสัยหรือเราเชื่อ อาจจะเป็นการเชื่อแบบงมงายอาศัย
ผู้อื่น แต่เวลาเรามีประสบการณ์ การทำตามผลเกิดขึ้นในชีวิต
ของตนเอง เรารู้ รู้โดยตนเอง เราก็บจะมีความมั่นใจ คนอื่นเขา
แย้งไม่ได้ เขาเอาออกจากเราไม่ได้ เป็นของเรา เวลาเราเกิดอะไร
ในจิตใจที่ใสสะอาดนั้น ก็เป็นของเรา ด้วยประสบการณ์
หรือด้วยธรรมชาติที่เราเข้าใจในตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความ
มั่นใจ เรียกว่ามีความไม่กลัว ไม่กังวล ซึ่งเป็นคุณธรรมในจิตใจ
ที่เราทุกคนควรที่จะให้ความสนใจ เพราะการอยู่ด้วยความไม่กลัว
ไม่กังวลและทำให้คนอื่นอยู่ด้วยความไม่กลัวและกังวล เช่น เรา
อยู่ด้วยศีล นั่นก็เป็นการให้ ดังที่พระพุทธเจ้าเรียกว่า เป็นสิ่งที่
เลิศประเสริฐ

อาตมาก็ให้ธรรมะเป็นเวลาพอสมควรขอยุติลงเพียง
เท่านี้

นโมตัสสุ ภคฺฉโธ อรหโต สัมมาสัมพุทธัสสุ
นโมตัสสุ ภคฺฉโธ อรหโต สัมมาสัมพุทธัสสุ
นโมตัสสุ ภคฺฉโธ อรหโต สัมมาสัมพุทธัสสุ

ขอเจริญพร ท่านผู้บริหารยุวพุทธิกสมาคมฯทุกท่าน ตลอดถึงท่านผู้มาปฏิบัติธรรม มารับพระปริโหมที่ยุวพุทธิกสมาคมฯได้จัดขึ้นในครั้งนี้ ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก คนไทยของเรามีทางเลือกเยอะสิริมงคลของชีวิตขึ้นอยู่กับวิธีคิดของแต่ละคน เราทั้งหลายพอจะทราบดีเมื่อปีที่แล้ว ขณะที่คนอีกพวกหนึ่งสวดมนต์นั่งสมาธิภาวนาข้ามปีรับน้ำพระพุทธมนต์เป็นคนแก่คนเฒ่า แต่คนหนุ่มคนสาวถูกไฟคลอกอยู่ในฝัน ลูกของคนที่อยู่ในโบสถ์หลานของคนที่ไม่สวดมนต์ เหลนของคนที่กำลังอธิษฐานจิตให้เกิดสิริมงคลขอให้ลูกให้หลานของตัวเองปลอดภัย แต่ปรากฏว่าลูกหลานของตัวเองกลับไม่ปลอดภัย เพราะไปในที่ที่ไม่เป็นสิริมงคล ถูกยิงใส่ตกว่า ๖๐ คนที่เหลือกก็พิการมองดูไม่เป็นผู้เป็นคน ที่วัดมีน้ำมนต์ ที่ฝัมน้ำเมา ความเป็นสิริมงคลไม่ได้เกิดขึ้นจากน้ำเมา แต่เกิดขึ้นจากน้ำมนต์ถ้าเราไปฝัมน้ำเมาไปเที่ยว ความไม่ปลอดภัยก็เกิดขึ้น ความเป็นสิริมงคลไม่มี แต่ถ้าเราไปสถานที่ เช่น วัดวาอาราม ไกลๆ บ้านของเรา หรือมาที่ยุวพุทธิกสมาคมฯแห่งนี้ จะมีแต่ความปลอดภัยในชีวิต จะไม่มีคำว่าอุบัติเหตุ เสียใจไม่มี ฉะนั้นเวลาที่เรากำลังนึกถึงภาพความเป็นสิริมงคล อยากให้เราคิดถึงชีวิตของเราว่า ถูกปกป้องคุ้มครองพิทักษ์รักษาอย่างยิ่งเพราะเปราะบางมาก

เรื่อง “อยู่ที่ใจ”

วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒
ณ ห้องปฏิบัติธรรม ชั้น ๔
ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ

อาตมาภาพขอบันพระ วันหนึ่งก็บันพระเป็นเชรามิค ซึ่งใครก็ไม่ทำกัน ส่วนใหญ่บันเป็นทองเหลืองมีคนคนหนึ่งมาทัก บอกท่านอย่าทำเลยเวลาที่มีมันแตกมันหักไม่เป็นสิริมงคล ถ้าจะบัน บันเป็นทองเหลืองดีกว่าไม่แตกไม่หักเป็นเชรามิคมันชำรุด ก็บอกเขาไปว่าอยากทำในสิ่งที่คนเขาไม่ทำกัน ทำอย่างงี้ก็ทำลายดินะ ก็ตั้งอกตั้งใจทำบันสวยเลย แล้วก็เอาไปเผาที่เตาเผาออกมาที่สวยงามมาก พอเห็นพระสวยงามคนนั้นก็มาทักอีก ท่าน(บัน)สวยขนาดนี้ท่านไม่กลัวมันแตกหรือนี่ ยกแล้วยกอีกต้องระวังตั้งสติตลอด ก็เลยบอกว่าที่ประเทศจีนเขามีแจกันใหญ่มาสูงเป็นเมตรสองเมตรบางเฉียบเลยเป็นเชรามิคเหมือนกันทำไมเขาไม่กลัวแตกล่ะ เขามีวิธีการ เราก็บอกเรามีวิธีการเหมือนกัน มันทำได้ แกก็ไม่ยอมถกกันไปถกกันมา แกก็บอกว่าแจกันไม่ศักดิ์สิทธิ์เหมือนกับพระพุทธรูป แตกแล้วก็แล้วไป เราก็บอกว่าพระพุทธรูปก็เป็นรูปสมมุติ โยมคิดดูนะมีอะไรที่เปราะบางยิ่งกว่าชีวิตไหม ชีวิตของคนนี่เปราะบางมากเลยนะ เปลือเปลือกเดียวตายได้ทุกวินาทีเลย ตายอยู่ในท้องก็มี ในท้องของแม่ตายก็ได้ หลุดออกมาตลอดออกมาเอาแม่ตายด้วยก็มี ตัวเองตายด้วยก็มี ตกน้ำตายก็มีตั้งแต่เล็กๆ สารพัดตาย มันเปราะบางมากเลย นี่ปีใหม่แคว้นเดียววันะเจ็ดวันอันตราย วันเดียวอุบัติเหตุ ๕๐๐ ครั้ง ตาย ๔๐ ศพวันเดียว ถ้า ๗ วันจะขนาดไหน มันเปราะบางมาก แล้วก็มาหาความเป็นสิริมงคลกับสิ่งซึ่งเปราะบาง มันยังต้องหาความเป็นสิริมงคลให้เห็นให้ชัดเจน

ท่านทั้งหลายคงจะทราบดีว่าทุกคนที่เกิดมานั้นเกิดมาจากความเป็นสิริมงคลใช่ไหม เกิดจากแรงอธิษฐานของพ่อของแม่ของญาติพี่น้องทุกคนมานั่งอยู่ตรงนี้ ไม่มีใครบัญญัติอ่อน ตาบอด หูหนวกแม้แต่คนเดียว นั่นแสดงว่า พ่อแม่อธิษฐานมาดีเข้าหลอมดีผลิมาดี โรงงานดี โตมาแล้วยังอบรมบ่มเพาะปลูกฝังให้เป็นคนดีมีศีลธรรม เห็นไหมว่ามันแตกต่างกันนะ กับคนอื่นจำนวนมากมายมหาศาล เขาไม่มีโอกาสหาสิริมงคลให้กับชีวิตเลย เช่นเกิดมา

แล้วก็พิกลพิการ ถูกทอดทิ้งพ่อแม่ไม่อยู่ด้วย การศึกษาไม่มี ดีชั่วไม่รู้จัก โยมว่าเยอะไหมคนประเภทนี้ เยอะมาก เพียงแต่เราไม่รู้เท่านั้นเอง เราจึงเป็นคนโชครดีที่สุดในโลก อย่าคิดว่าตัวเองโชคร้ายนะ ถ้าคิดว่าตัวเองโชคร้ายนี้ มันจะโชคร้ายตลอด ขอให้เราคิดว่าเรานี่เป็นคนโชคดี สิริมงคลก็จะเกิดขึ้นกับชีวิตของเรา โอ.....เราโชคดีจังเลย มนุษย์ที่โชคดีอยู่แล้วแต่คิดว่าตัวเองโชคร้าย ในที่สุดก็จะเป็นคนโชคร้าย ทำไมถึงบอกว่าเราเป็นคนโชคดี เพราะคนอีกจำนวนมากมายมหาศาลไม่มีอย่างที่เรา มีไม่มีโอกาสอย่างที่เรามีโอกาส

เคยเล่าให้ใครต่อใครฟังว่า มีอยู่คนหนึ่งเป็นนักธุรกิจ แต่ขาดทุนอยู่ ๒๐๐ ล้านบาท เยอะมาก วันหนึ่งก็เลยกลุ่มใจขับรถไปเที่ยวริมแม่น้ำโขงจะไปไหว้พระ ไหว้หลวงปู่เทสก์ แก้วขันรอด ไป ลงเนินไปช่วงนั้นประมาณห้าโมงเย็นพระอาทิตย์ก็ส่องมาที่น้ำ แดดก็ใจเพราะว่าลำน้ำมันเป็นทองคำเนื่องจากแสงพระอาทิตย์ ลำน้ำโขงนี้เหลืออร่ามงามมากเป็นสีทองทั้งลำเลย แสงอาทิตย์ส่อง แดดก็ใจแจ่มจรัสชัดดูให้เต็มตาหน่อยเถอะ มันตัดกับทุ่งนาสีเขียว ภูเขา มันสวยงามมากเลย แก้วก็เลยจอดดูนอนพักผ่อนอยู่ในรถริมถนนแล้วก็ได้ยินเสียงของคนเลี้ยงวัวเลี้ยงควายชาวนาคนหนึ่ง แก้วก็เฝ้าแคนอยู่ริมโขงเลยแหละ เฝ้าอยู่นั่นแหละ เสียงแคนมันแว่วมาแก้วก็มีความรู้สึกดีใจมาก เอ้อทำไมมีความสุขผิดปกติ มันผิดปกติ ไม่เคยมีความสุขอย่างนี้มาก่อนเลย มองดูท้องฟ้า มองดูท้องน้ำ มองดูป่า ดูเขา ดูทุ่งนาสีเขียว มีดนตรีธรรมชาติแก๊งดีใจ พระอาทิตย์ก็ค่าแล้วก็ตกลงไป แก้วมองเห็นคนที่เฝ้าแคนก็บอกว่า คนนี้แหละมีความสุขที่สุดในโลกแล้วละ ทำไมเราโชคร้ายอย่างนี้ แก้วพูดกับตัวเอง ไปก่อนนี่ก่อนสินตั้ง ๒๐๐ ล้านบาท จะไปหาเงินจากไหนสู้ลุงคนนั้นไม่ได้ มีแคนลำเดียว เฝ้าแคนก็มีความสุขแล้ว อยู่ท่ามกลางธรรมชาติอย่างนี้ ทำไร ทำนา เลี้ยงวัว เลี้ยงควายไปตามธรรมชาติ ตามประสาดีแล้ว ทำไมคนนั้นมีความสุขจังเลย ฝ่ายชาวนาคนนั้นเขาก็คิดนะ เขาบอกว่าใครนะ ทำไมถึงได้นอนอยู่ในรถอย่างมีความสุขขนาดนี้ เรานี้ทำไมมันโชคร้ายจังเลย ต้อง

นอนเฝ้ากระต๊อบอยู่กลางทุ่งนา กลางวันต้องแดดเผา กลางคืนก็หนาวเหน็บ หนาวน้ำมากก็ท่วมต้องดูแล อยู่กับวัวกับควายไม่กี่ตัว จะไปไหนก็ไม่ได้ไป ทำไมเรามันโชคร้ายขนาดนี้ ถ้าเราเป็นคนคนนั้นเราจะขับรถเที่ยวรอบโลกเลย ไปให้สุดลูกหูลูกตาเลย นี่ต้องมานั่งเฝ้าสมบัติไม่กี่ชิ้น อยากจะดูหนังดูละครก็ไม่ได้ดู ต้องซื้อแคนมาเฝ้าเอง เอ้อ... ทำไมเราโชคร้ายขนาดนี้ ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างเป็นคนโชคร้ายด้วยกันทั้งคู่เลยนะ เพราะอะไรโยมว่าเพราะอะไร เพราะต่างฝ่ายต่างมองไข่มุก มองไปว่าคนโน้นดีกว่าฉัน ฉันนี้แย่มากเลย เนื่องจากว่าเราคิดว่า ทำไมคนอื่นจึงมีแต่สิ่งดีๆ มากๆ ทำไมตัวเองจึงไม่มี หาไม่เจอเลย **ในที่สุดโชคร้ายของมนุษย์ก็เกิดขึ้น โชคร้ายของมนุษย์คือไม่รู้ตัวตัวเองโชคดี โชคร้ายของมนุษย์เกิดขึ้นทันทีที่มนุษย์ไม่รู้ตัวตัวเองโชคดีเพียงใดเกิดมาเป็นมนุษย์เมื่อเรารู้อย่างนี้แล้ว สิริมงคลมันก็จะเกิดขึ้นแล้ว**

เล่าต่ออีกนิดหนึ่งว่า นักธุรกิจคนนี้ พอเย็นๆ น้อยแก้วก็ไปนอนที่วัด ดื่นเข้าขึ้นมาก็ไปกราบหลวงปู่ ขณะที่ไปกราบหลวงปู่ มันเป็นเรื่องที่แปลกมากเลยนะ มันมีคนเฝ้าอยู่คนหนึ่งมาปฏิบัติธรรมกับหลวงปู่เดือนหนึ่ง ไปขอสวดคำหลวงปู่คำรถกลับ สุรินทร์ ๒๐๐ บาท นั่งรออยู่ หลวงปู่ก็จะให้สวดคันนั้นแหละแต่นั่งรออยู่ รู้จักกัน นักธุรกิจคนนี้ก็ไปกราบหลวงปู่ คุยปัญหาของตัวเองให้ฟังบอกว่าเห็นหนี้เท่านั้นเท่านี้ ๒๐๐ ล้าน หลวงปู่ขอความเป็นสิริมงคลให้ผมหน่อยครับ มาพรมน้ำมันดี พุดง่ายๆ ให้หลวงปู่เป่ากระหม่อม หลวงปู่ฟังแล้วก็รู้สึกเออ..คนนี้ยังไม่ค่อยเข้าใจ สิริมงคลนะนี้ ลุงคนนั้นนั่งฟังอยู่ก็งง บอกว่าไอ้โห ทำไมเป็นหนี้เยอะขนาดนี้ เกิดมาไม่เคยเจอ หลวงปู่ก็บอกว่า มา..จะสะเดาะเคราะห์ให้แล้วเอาสวด ๒๐๐ บาทให้ลุง เกิดอะไรขึ้นรู้ไหม ลุงรีบคุกเข่าเลย แล้วบอกว่า หลวงปู่ครับผมรับไม่ได้หรอกเขาจนกว่าผมครับ นักธุรกิจคนนี้ก็ตกใจ ตอนแรกเห็นว่าลุงจนกว่า ที่แท้จนกว่าลุง นี่ขนาดนั่งรถเบนซ์มานะ ยังจนกว่าลุงอีก หลวงปู่ถามทำไม ลุงว่าอย่างนั้นละ อ้าวก็ผมต้องการแค่ ๒๐๐ บาทแต่เขายังขาดตั้ง ๒๐๐ ล้านครับ เท่านั้นแหละสติกลับมามีเลยนะ พอสติกลับมาความเป็นสิริมงคลเกิดขึ้นทันที เห็นไหมว่าสิริมงคลมันสำคัญมากที่สติที่วิจิตร ไม่ใช่ที่น้ำมันดีของพระหรือไม่ใช่

หลวงปู่ของอาตมา อายุ ๙๙ ปี ปีนี้ อยู่ที่วัดโพธิ์สมภาร จ.อุดร ใครก็เข้าไปขอน้ำมันดีจากหลวงปู่ แชนเคล็ดเลย หลวงปู่เล่นแชนเคล็ด หลวงปู่กินหมาก กินไป พรมน้ำมันดีไปวันนั้นน้ำมันมากไป เอากระโถนน้ำมันมากตั้งไว้ใกล้กับขันน้ำมัน หลวงปู่ก็จุ่มไป จุ่มผิดมั้ง ถูกกระโถนน้ำมันมากอ้วกไป จุ่มไปเสร็จแล้วก็ไปเรื่อยๆ สีขาวก็มี สีแดงก็มี บางคนก็ก้มให้พรมน้ำมันดีก็หลังแดง บางคนก็แหงนหน้าขึ้นหลวงปู่เอาหน้อยนะ แหงนหน้าขึ้นหลวงปู่ก็จุ่มลงกระโถนน้ำมันมากก็เบี่ยงเข้าไปอีก ปู่ก็รู้ว่าปู่จุ่มอะไร เพราะ

ว่าแล้วแต่จะจิ้มถูก ลูกศิษย์ก็สลับกระโดนน้ำหมากกระโดนน้ำมันต์ให้ปรากฏว่าแดงฉานชะทุกคน หน้าตาที่ซีดเซียวก็มีน้ำมันวลชั้นมาก็ดีออกดีใจเป็นสิริมงคล ปรากฏว่ากลับบ้านแล้วถูกหอยก็มี ถูกเบอร์ก็มี ได้เลื่อนตำแหน่งก็มี กลับมาอีกบอกหลวงปู่ครับขอไม่เอาน้ำมันต์ขอเอาเฉพาะน้ำหมากครับ หนักเข้าไปอีก ปู่ต้องไปกินหมากอีก กินหมากทั้งวันทั้งคืนเพื่อที่จะให้ได้น้ำหมากเป็นน้ำมันต์ไอ้มนุษย์เอ๋ย...สารพัดที่จะทำ นี่ยังไม่ได้พูดถึงหลวงพ่อกุณณะ สารพัดเห็นไหมมนุษย์ไม่รู้จักความเป็นสิริมงคลว่ามันอยู่ตรงไหน

คนเรานั้นต้องการ(ความ)เป็นสิริมงคลนะ ก็เพราะต้องการให้เกิดเหตุ ๔ ประการในชีวิต เคยได้ยินไหม อายุ วรรณะ สุขะ พละ เคยได้ยินไหม อายุยืน วรรณะผิวพรรณผุดผ่อง สุขะมีความสุข พละมีกำลัง คนจะอายุยืนทำอะไร คนจะอายุยืนทำอะไร ไม่ต้องถึงหมื่นปีนะ สุขลักษณะเขาก็บอก ๑. ต้องออกกำลังกาย ไซ้ไหม ๒. ต้องรับประทานอาหารดี เคี้ยวให้ละเอียด มันถึงจะย่อยได้ง่าย (ทาน)ให้ครบหมวดหมู่ ๓. ขับถ่ายดี ๔. อารมณ์ดี อายุยืนหมดทุกคนเลย ๕. อ.นี้อายุยืนหมดเลย ง่ายไหม เกี่ยว กับน้ำมันต์หลวงปู่ไหม ไม่เกี่ยว อาหารเราที่ต้องดูว่าอาหารมันถูกจริตเราหรือไม่ เห็นหรือยังง่าย ๆ วรรณะ ผิวพรรณผุดผ่อง อยากรจะให้ผิวพรรณดีทำอะไร ประแป้งหรือหมดกระปุกยังไม่พองเลย อาตมาเคยนะ วันสงกรานต์โยมก็ไปสรงพระ มีการกลั่น แก้งพระด้วย เทน้ำราดมาจากข้างหลังเลยโยม โอ้โฮ...หนาวเลย แล้วใส่น้ำแข็งด้วยนะ คนที่ ๒ มาเทราดอีกใส่น้ำอุ่น คนที่ ๓ ราดต่ออีกใส่น้ำแข็งสลับกัน หลวงพ่อกับหลวงปู่ ก็ขอเอาคืนบ้างดีไหม นี่ แต่งตัวสวยมาเลยโยม จะไปงาน ก็ขอสรองน้ำ เอ้า...สรงก็สรง พระขอสรองด้วยนะ แล้วก็ใส่เลย กำภูาคาขนาดนี้แหละ จุ่มลงไปทำกรรมใดๆ ทรงผมยุบชะ อ้าวก็ไปเล็กๆน้อยๆทำไมทรงผมยุบละ หายไปเลยแบนแต่แต่เลย เดิมที่ตั้งมาอย่างกับชบวนช้าง แกก็ก้มมา โอ้โฮ..ท่านเสียหาย ไปงานไม่ทันหรอก แล้วก็ลูบ อ้าวเงยหน้าขึ้นมาคิ้วหายไปอีกข้าง แสดงว่าไม่ได้เขียนถาวร เออคิ้วหายไปอีกข้างหนึ่ง นี่เห็นไหมสิริมงคล ปรากฏว่าแบ่งที่โป๊ะเอาไว้หายเรียบร้อยเลยเหลืออยู่ครึ่งเดียว ก็ซีกขวาก็เรียบร้อยหมดเลย อาตมา กินมาซีกหนึ่ง อ้าว ไม่เป็นไร โยมก็พอดีพองามแหละ สงกรานต์ อโหสิกรรมให้กัน ผิวพรรณผุดผ่อง นี่มันออกมาจากข้างใน.

อยากผิวพรรณดีต้องทำสมาธินะ เด็กๆอยากผิวพรรณดีต้องนั่งสมาธิ เพราะนั่งสมาธิแล้วมันไปแก้ไขข้างใน มันไม่ได้แก้ไขข้างนอก แก้ไขข้างใน อารมณ์ดี จิตใจดี อาหารดี ทุกอย่างดีหมดแล้วนี่ ต้องไปแก้ไขข้างใน เช่น สิ่งที่เรากินเข้าไปข้างในเป็นอาหาร นี่ บางทีกินถูกสุขลักษณะก็จริง แต่สารพิษมันเยอะ สารพิษบาบทก็เยอะ เด็กตัวเล็กๆชอบกินหมู บิงหมู บิงไก่ บิงปลา สารพัด สดเกินไป โอ้โฮ หารู้ไม่ก่อนที่เขาจะฆ่าตัวเอาเมล็ดเสียที่คอกมันนี่ มันยืน

ร้องให้อยู่ ๓ วัน ๓ คืน แล้วอดอาหารเลยแหละ มีดเสียบเข้าไปที่คอ ปาดที่คอ เลือดกระเด็นออกมา แล้วเราก็บอกว่าเลือดหมูอร่อย ต้มเลือดหมูอันนี้อร่อยมากเลยนะ ไปกินหมูหัน เคยเห็นไหม เคยเห็นหมูหันไหม แบนอ้าปากนะ หันหลังให้เรานะ เราก็บอกว่าอร่อยมากเลยเรากินเข้าไป เรากินคำสาปแช่งของเขาเข้าไปด้วยนะ เป็นสิริมงคลไหมนี่ แท้ที่จริงแล้ว เรากำลังกินศพหมู ศพปลา ศพไก่ ศพวัว ศพเป็ด ถ้าคิดอย่างนี้ป๊ปป จิตมันจะทอน จิตจะให้ภัย มันจะเกิดขึ้นให้อภัย มันจะวางใจแล้ว เขาตายเพราะถูกฆ่า แล้วก็มาเป็นอาหารเรานะ ต้องให้อภัยกัน ต้องเมตตา กัน และก็อย่าก่อโรคภัยไข้เจ็บให้ฉันนะ คิดในใจอย่างนี้ คินนี้กลับไปจะต้องชวนกันใหม่ แทนที่เราบอกว่าวันนี้ไปกินไก่ย่าง เราก็บอกว่าวันนี้เราไปกินศพไก่กันหน่อยดีไหม อะไอย่างนี้ วันนี้เราไปกินศพหมูกันหน่อยไหม ศพหมูหัน อิม อาหารบนโต๊ะนี้ศพหมดเลยจริงไหม เป็นศพหมดเลยเขาตัดคอกออกหมดเลย ศพปลาทุ ศพปลาสด ศพ ทุกอย่าง เป็นศพหมดเลย อย่างปลาตุ๋นอย่างนี้ อ้าปากอยู่จริงไหม ปลาช่อน อ้าปากรอเราอยู่ เราก็คิดใหม่ เราก็บอกว่าศพปลาช่อนอร่อยดีนะ ศพปลาตุ๋นพอใช้ได้ ให้มันมีคำว่า ศพ ศพ ศพ เข้ามาหน่อยหนึ่ง จิตมันจะได้คิดกลับขึ้นมา โอ้ เราต้องคิดใหม่แล้ว แต่ถ้าไม่คิดอย่างนั้นจะประมาทเพราะประมาทเสร็จจิตไม่มีเมตตา เพราะจิตไม่มีเมตตา สิ่งที่เราเข้ามามันเป็นพิษ จิตก็เป็นพิษ เขาผู้ตายก็เป็นพิษ พอเป็นพิษเสร็จร่างกายเราเกิดโรค พอเกิดโรคก็ไม่พองใสแล้ว หน้าตา ผ่องใสได้เฉพาะเวลาประแป้ง นอกนั้นไม่พองใสจากข้างใน อยากรมีวรรณะผุดผ่องต้องออกกำลังใจ ไม่ใช่ออกกำลังกายนะ ออกกำลังใจ ทำสมาธิ สวดมนต์ทุกวัน นั่งสมาธิทุกวัน ทำให้เม็ดเลือดของเรา โมเลกุลมันละเอียดลง ละเอียดลง ละเอียดลง เหมือนกับเราเอาน้ำ ๒ แก้ว แก้วหนึ่งเราดำมันทุกวัน ให้คนดำ อีกแก้วหนึ่งเราสวดมนต์ ผลึกของน้ำ ๒ แก้วนี้ ต่างกันสิ้นเชิงเลยนะ ลองดูซิ เขามีเครื่องทดลองง่ายๆ ผลึกของน้ำ ๒ แก้วต่างกันสิ้นเชิงเลย โอ้แก้วนี้หยาบ แก้วนี้ละเอียด ในร่างกายมนุษย์มันก็มีน้ำ คือเลือด น้ำหนอง น้ำลาย น้ำอุจจาระ น้ำปัสสาวะ มีหมดเลยของเสียทั้งนั้นมันมีน้ำอยู่ในร่างกาย เพราะฉะนั้นเวลาที่เรอยากรให้ วรรณะของเราผุดผ่อง เราต้องทำสมาธิ ต้องสวดมนต์

มาถึงข้อสุขะที่แปลว่าความสุข อายุ วรรณะ สุขะ เราทั้งหลายที่อยากมีความสุข ไม่มีใครที่อยากมีความสุขทุกซักรอก ทุกคนอยากมีความสุขทั้งสิ้น คนที่อยากมีความสุข ประการแรก ก็คือจะต้องนึกถึงความสุขทางใจก่อน อย่างนึกถึงความสุขทางกาย เพราะถ้านึกถึงความสุขทางกาย จะสุขยาก ส่วนใหญ่มันจะทุกข์ตามมาวินาทีสุดท้ายมันจะทุกข์หมดเลย แต่ถ้าสุขทางใจแล้วนี่เราจะสุขได้ยาวนาน และเป็นความสุขที่ไม่เกี่ยวข้องกับเงินทอง

ใดๆ จากคนอื่น แต่ถ้าความสุขทางกายบ๊ีบ มีเงื่อนไขต้องเสียสละต่างก็ต้องมีอื่น บุคคลที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีการแลกสังขาร แต่พอสุขทางใจบ๊ีบอยู่กับที่เลย เห็นไหมว่าสุขทางกาย สุขทางใจ ต่างกันไหม ต่างกัน ถ้าสุขทางใจบ๊ีบเงื่อนไขน้อย สุขทางกายเงื่อนไขเยอะมาก หาได้ไหมสุขทางใจ ที่บ้านหาได้ไหม? เช่นพูดเพราะให้กัน ก็สุขทางใจ ยิ้มให้กัน ก็สุขทางใจ ช่วยเหลือกันก็สุขทางใจ ถ้ามสุขทุกข์ก็สุขทางใจ เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ก็สุขทางใจ ให้ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ก็สุขทางใจ เงื่อนไขมันไม่เยอะเลยนะ แต่ถ้าสุขทางกาย เงื่อนไขเยอะมากเลย ต้องพาไปเที่ยวต่างประเทศ เป็นยังงี้ เสียสละต่างใหม่ มีการเดินทาง ถ่อสังขาร ต้องพาไปเที่ยวต่างจังหวัด ต้องพาไปเที่ยวนั่น เที่ยวนี่ พาไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปหมดเลยสุขทางกาย ถ้าเอาใจล่วนๆ บ๊ีบ ค่าใช้จ่ายไม่มี ลดฮวบลงไปเลย ฉะนั้นเวลาต้องการความสุขให้เรานึกถึงเงื่อนไขก่อนว่า เอะเราจะเอาสุขทางไหนล่ะ ให้กายสะดวกสบาย หรือว่า จะเอาแคใจ บางทีถ้าใจสบาย ใจเรามีความสุขนะ เอาละถึงจะอยู่กระต๊อบก็มีความสุขนะ มีความสุขเหมือนกัน ฟังเพลงได้เหมือนกัน ร้องเพลงได้เหมือนกัน

มีบ้านหลังหนึ่งอยู่ที่ปากช่องนี้ เวลาที่เขานิมนต์ไปบรรยายธรรม เวลาบรรยายธรรมอยู่จะได้ยินเสียงดนตรีข้างบ้านแว่วมา เขามีดนตรีอย่างนี้ตลอดประจำเลย เจ้าของบ้านเขาก็มีความสุขมาก เพราะเดือนหงาย เขาเดินจงกรม นั่งสมาธิ ภาวนา มันก็จะมีเสียง กระต๊อบนี้อยู่ข้างล่าง เล่นดนตรีเบาๆ พิณนะ ดิดพิณ วันหนึ่งก็เลยอยากจะสงเคราะห์ สงสารอยากจะทำอย่างใดไปให้ ให้ปลูกบ้านให้มันดีขึ้นมาน้อย อ้าวพอได้สวดต่างก็ปรากฏว่าเสียงพิณหายไป เสียงพิณหาย หายเจี๊ยบเลย เพราะว่าลุงคนนี้ แกก็มัวแต่นอนกอดสวดต่างค์ โอ้จะเอาไปไว้ที่ไหน กลัวคนขโมยสวดต่างค์ เพราะบ้านไม่มี จะไปไหนก็หอบสวดต่างค์ไปด้วย วันหนึ่งญาติรู้ ญาติเยอะมากเลย พอรู้ว่ามีสวดต่างค์นี้ ก็มาขอ มาขอแล้วก็ทะเลาะกัน ก็เกิดความขัดแย้งอยู่ในใจ เอ๊ะเอาอย่างไรดี จะเอาสวดต่างค์หรือไม่เอาสวดต่างค์ วันหนึ่งแกตัดสินใจเลย สงคืน ห่อเงินนี้ส่งคืนเลย เปิดดูแล้วไม่หยิบแม้แต่บาทเดียว บอกท่านครับผมเอาความทุกข์มาส่งคืนท่านดีกว่าครับ ผมมีความสุขที่เหลือเกินครับตั้งแต่ผมได้สวดต่างค์มา ท่อนี้มันห่อความทุกข์จริงๆ เลยครับ ก็ส่งคืนไปเลย คนนั้นตกใจ เจ้าของบ้านหลังใหญ่ตกใจบอก เป็นไปได้อย่างไร ทุกคนบารณาเงินทั้งนั้น แต่คนๆ นี้ไม่บารณาเงินเลย พอส่งห่อเงินคืน ตกกลางคืนดิ๊งๆ ลุงแกติดพิณต่อแล้ว โอ้แกมีความสุขเหลือเกิน เห็นไหมว่าบางทีความสุขมันไม่ได้เกี่ยวกับสิ่งของ มันเกี่ยวกับใจ สำคัญมากคือใจ โยมไปรักษาใจ หาใจของตัวเองให้เจอ

ข้อสุดท้ายคือพละ คือพละกำลังของมนุษย์มี ๒ เรื่องด้วยกัน คือ กำลังกาย กับกำลังใจ มนุษย์ของเราส่วนใหญ่เดิมกำลัง

กายแต่ไม่เดิมกำลังใจให้กัน เราไปออกกำลังกายพละกำลังดีมากเลยแต่เราก็ใส่ร้ายกัน นินทากันว่าร้ายกัน ให้เสียกำลังใจ ไปทะเลาะกันที่ตรงออกกำลังกายก็มีใช้ไหม? เยอะมากเลย ทะเลาะเบาะแว้งกัน เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันทั้งหมดในโลกนี้ล้วนทำมนุษย์กำลังใจตก ทำไม่มนุษย์สร้างอาวุธ เพราะมนุษย์กำลังใจตก คิดว่าสันติภาพจะต้องพิทักษ์รักษาด้วยการสร้างอาวุธยุทธโธปกรณ์ เห็นหรือยังว่า มันต่างกัน พละกำลังทั้งหมดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ กำลังสติ กำลังปัญญา ก็เป็นของสำคัญ เพราะอะไร เพราะพลังเหล่านี้ มันเป็นพละกำลังที่ยิ่งใหญ่มาก ถ้าเราไม่เข้าใจแล้ว เราก็จะเสียศูนย์ ที่พระให้พรว่าอายุวรรณโณ สุขขังพลัง ก็ไม่ได้หมายความว่าให้ มีร่างกายแข็งแรงอย่างเดียว แต่ถึงว่าให้กำลังใจ ให้มีกำลังสติ ให้มีกำลังปัญญา ที่จะเอาตัวรอด ที่จะรักษาคนอื่น อย่าท้อแท้อ่อนแอ อย่าหมดหวังสิ้นหวัง เมื่อเราทราบอย่างนี้แล้วก็สรุปสั้นๆ ๔ ข้อ อายุ วรรณ สุขะ พละ ให้ญาติโยมทั้งหลายได้ฟังว่า มันเป็นเรื่องที่อยู่ที่เราใกล้ตัวเรา

แต่มันมีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งเราทั้งหลาย ก็บารณาอันอ่อนน้อมกันไปไหนมาไหน แคล้วคลาดปลอดภัย ขอให้แคล้วคลาดปลอดภัย ตำรวจก็อธิษฐานขอให้แคล้วคลาดปลอดภัย โจรที่ถูกตำรวจไล่ก็อธิษฐานว่าขอให้แคล้วคลาดปลอดภัย ไล่กันไปถึงหลวงพ่อโสธร โจรก็วิ่งเข้าไปหาหลวงพ่อก่อน หลวงพ่อครับ พูดกับหลวงพ่อโสธร หลวงพ่อโสธรก็พูด เป็นไงลูก ตำรวจกำลังไล่จับผมครับ ช่วยผมด้วย เออขอให้แคล้วคลาด ปลอดภัยนะ แล้วก็กราบหมั้มๆ วิวออกไป นาที่ต่อมาตำรวจวิ่งมาอย่างรวดเร็ว หลวงพ่อครับ อ้าวว่ายังไล่ลูกถ้าผมจับโจรไม่ได้นายย้ายผมแน่เลยครับ ขอให้จับโจรได้นะ แล้วก็กราบหมั้มๆ โจรเข้าห้องน้ำ ตำรวจก็เข้าห้องน้ำ จะเอ็กกันหน้าห้องน้ำ ยิ่งกันสนั่นหวั่นไหว ล้มทั้งคู่ ชันสูตรดูแล้ว แขนหลวงพ่อดังเดียวกัน รุนเดียวกันอีกต่างหาก ทั้งตำรวจทั้งโจร หลวงพ่อดังไม่รู้จักช่วยใคร หลวงพ่อโสธรก็ให้ศีลให้พรเหมือนกัน ต่างคนต่างเข้ามาขอ หลวงพ่อก็เหมือนกัน ตกกลสิริมงคลอยู่ไหน แคล้วคลาดปลอดภัยอยู่ไหน อยู่ที่พฤติกรรมของคน ไม่ได้อยู่ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่หลวงพ่อก็ไม่เกี่ยวกันเลย ถ้าวันไหนโจรไม่ขโมย โจรก็ปลอดภัย ไม่ถูกตาม ตำรวจก็ไม่ต้องตาม โจรมีสติไหม โจรมีปัญญาไหม มี สติดีกว่าตำรวจนะ ปัญญาดีกว่าตำรวจนะ แต่เป็นมิฉาสติ มิฉาปัญญา มีอาชีพอิมโจร มี แต่เป็นมิฉาชีพ มีหมดเลยในอริยมรรคมีองค์ ๘ โจรมีหมดเลย ทั้ง ๘ ข้อ แต่เป็นมิฉามีใช้สั้มา เห็นหรือยัง มิฉาแปลว่าผิด สั้มาแปลว่าชอบ มิฉาชีพก็อาชีพที่ผิด สั้มาชีพก็อาชีพที่ชอบ นี่โง่ มันถึงไม่แคล้วคลาดปลอดภัย กินเหล้าแล้วเมา ถามว่าปลอดภัยไหม? ขั้ภระณะ เมื่อนานนี้อาตมาไปพรมน้ำมนต์ให้กับบริษัทยามาฮาที่โรงงานมี ๓,๐๐๐ คน นี่แซนเคล็ดยังไม่หายเลย ไม่รู้ที่นี้จะให้

พรมน้ำมนต์อีกหรือเปล่า? ไม่รู้ ที่นี้ ๒,๐๐๐ คน อีกหลังหนึ่งก็จะ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ อาจจะถึงหมื่นคน โรงงานที่ผลิตมอเตอร์ไซด์นะ เจ้าของเป็นญี่ปุ่น บริษัทยามาฮา เจ้าของชื่อ ชูซูกิ แล้วมันยังงั้นไม่ไปทำงานที่บริษัท ชูซูกิ ท่านก็บอกว่าผมทำงานที่นี้นานแล้วครับ เป็นพาร์ทเนอร์กัน เป็นเพื่อนกันครับ ทำงานเกี่ยวเนื่องกันเป็นแค่ชื่อเฉยๆครับ อาตมาก็บอกว่าคุณรู้ไหมบริษัทของคุณฆ่าคนตายเยอะเลย ท่านงง ซ้ำยังงั้นครับ ก็ยามาฮารถของคุณเนี่ย ความเร็วสูงขนาดนี้ขับไปชนกันตาย ปีใหม่ สงกรานต์ ยามาฮาพาไปตายเยอะเลย อ้อ ไม่ใช่หรอกครับ คนพายามาฮาไปครับ เออญี่ปุ่นนี่ก็ฉลาดนะ ยามาฮาอยู่เฉยๆครับมีแต่คนพาไป คนขับยามาฮา ก็อย่าเมานะครับ อย่าเมา ยามาฮาปกติไม่เมาครับ แล้วความเร็วขึ้นอยู่กับคนบิดครับ เราก็บอกว่าลดความเร็วได้ไหม มันจะได้แคล่วคลาดปลอดภัย ลดได้ครับขึ้นอยู่กับคนขับรว่าจจะรอดหรือไม่รอด สรุปแล้วสิริมงคลขึ้นอยู่กับที่รถหรืออยู่ที่คน อยู่ที่คนนะ เพราะฉะนั้นอยู่ที่ใจแล้วที่นี้ ใจของเราเป็นอย่างนั้นแหละ ใจไม่เป็นสิริมงคลก็จบเลย จะแคล่วคลาดปลอดภัยอยู่ที่ใจเราเอง ที่บอกว่าเมาแล้วขับถูกจับแน่นอน แล้วมีใครจับไหม มีคนไปรอจับไหม ต้องไปทำโฆษณาใหม่ เขียนว่ายังงั้น เขียนว่า เมาแล้วขับ ยมบาลรอรับแน่ ถ้าเขียนอย่างนี้ตำรวจเบาแรงไหม เบาแรงเพราะยมบาลมาช่วย ตำรวจก็บอกว่า ผมจะขึ้นป้ายหรือครับ ถือว่าผมละเลยการปฏิบัติหน้าที่นะนี้ ไม่เป็นไร มันชัดเจน ถ้าบอกว่าเมาแล้วขับ ยมบาลมารอรับแน่ มันกระตุกไหม มันกระตุกคนขับทันทีเลย สิริมงคลมันเกิดขึ้นเลย เดียวนี้ชิมอเตอร์ไซด์ มือซ้ายถือโทรศัพท์ มือขวาบิด บิด ไอ้โห อาตมาบอกว่าทำไมเด็กไทยมันเก่งขนาดนี้ แล้วซ้อนท้ายด้วยนะ ซ้อนท้าย ซ้อนท้ายนี้สุดยอดมากเลย ผู้หญิงก็นุ่งกระโปรงสั้น แล้วก็โยมเคยเห็นซ้อนท้ายไซ้ไหม เคยซ้อนไหม อาตมาก็ไปต่อว่าพวกวินมอเตอร์ไซด์ ทำไมโยมให้เขานั่งอย่างนั้น ผมก็บอกแล้วครับ ให้นั่งกอดเอวผมเลย แต่เขาไม่ทำ ถ้านั่งกอดเอวผมมันปลอดภัย ผมก็บอกเขาแล้วแต่ไม่มีใครทำเลยครับ วินมอเตอร์ไซด์เขาบอกแบบนั้นนะ อันตรายมากไหม จับอยู่ข้างหลังแล้วกระเฝ้าอีกต่างหาก หัวแล้วก็ให้มันห่างจากคนขับมอเตอร์ไซด์

อาตมาไปบ้าน ไปต่างจังหวัด ไปถึงปากทางมีดฝนจะตก มีแต่มอเตอร์ไซด์จะเข้าบ้านเท่านั้น รถเล็กไม่มี เหลือมอเตอร์ไซด์อยู่คันหนึ่งเท่านั้น เหลือเป็นผู้หญิง บอกชีวิตนี้ทำไมมันต้องใช้ปัญญาบารมีมากขนาดนี้ เธอบอกว่าหลวงพี่รีบขึ้นฝนจะตกแล้วจะไปหรือไม่ไป ให้ตัดสินใจ ก็เลยถามว่าถ้าจะไปหมู่บ้านนี้ต้องผ่านที่หมู่บ้าน เธอบอก ๔ หมู่บ้าน คืออาตมากำลังนั่งนึกว่าถ้าผ่านหมู่บ้านเดียว ก็จะซ้อนท้ายแล้วก็จะลงก่อนถึงหมู่บ้าน แต่มันต้องผ่าน ๔ หมู่บ้าน ผ่านกลางหมู่บ้าน ชาวบ้านก็ต้องนึกว่าหลวงพี่องค์นี้ทำไมดูเดือขนาดนี้ ก็เลยมานั่งนึกเอ๊ะตัดสินใจเอายังไงดี

โยมเอาอย่างนี้ ยังไงก็เหลือเรา ๒ คน โยมช่วยออกอุบายหน่อย พระก็ชิมอเตอร์ไซด์ไม่เป็น โยมมิกลองกระดาศไหม เขาบอกว่ามีหาได้ มิกลองกระดาศ เออโยมชิมอเตอร์ไซด์นะ แล้วก็เอากลองกระดาศวางไว้ แล้วให้พระนั่งสุดท้าย ก็เอากลองกระดาศมาวางปรากฏว่าเหลืออาตมาอยู่ ๔ นิ้ว กระดาศที่เดียวก็หลุดแล้ว เออน่าไม่เป็นไร เป็นยังงั้นเป็นกัน ยังไงก็ต้องกลองกระดาศ ท่านแน่ใจนะ แน่ใจ เอากลองกระดาศนี้แหละ อาตมาก็เห็นแต่หลวงพ่อก๊อ ชิมอเตอร์ไซด์ไปบวชนาค ที่นี้ฝนก็จะตกหนัก ก็บอกว่าเอาอย่างนี้ไปถึงท้ายบ้านแล้วจอดให้เดิน เราก็จะเดินข้ามหมู่บ้าน แล้วโยมไปรอรับปลายหมู่บ้านก็แล้วกัน พระก็นั่งกอดกลองกระดาศนะ ไม่ให้ถูกตัวผู้หญิง กอดกลองกระดาศเพราะว่าอันนี้มันเป็นเมตตา พรหมวิหารนะ เอ้าไป บอกให้จอดพอถึงชายบ้าน ไอ้โหแรงเร็วผ่านกลางหมู่บ้านเลยนะ ท่านอย่าเลยเร่งความเร็วดีกว่า ไม่มีใครมองเห็นหรอกมันมืดแล้ว ไอ้โหไปถึงหมู่บ้านที่ ๔ ใจหายใจคว่ำ ค่อยยังชั่ว หมู่บ้านที่ ๔ มีแต่ญาติพี่น้องเข้าใจกันได้ วันนั้นต้องสะเดาะเคราะห์ อาตมาต้องไปรดน้ำมนต์ เจอวิกรรมจริงๆเลย ที่เล่าให้ฟังนี้บางที่เราอาจมองไม่เห็นว่าเป็นชีวิตที่จะทำให้เกิดสิริมงคล มันอยู่ที่ใจ เหมือนกับนิทานเล่าว่า พระหลวงตากับพระหนุ่ม เดินข้ามสะพานไปเจอผู้หญิงตกน้ำ พระหนุ่มก็กลัวอาบัติ พระแก่กระโดดลงไปช่วย อุ่มขึ้นมา อุ่มกอดแน่นเลย เป็นยังงั้นละ แล้วก็วางช่วยให้หายใจ แล้วก็รอด ไปถึงวัดพระหนุ่มไปพูดกับคนโน้น คนนี้ว่าหลวงตานี้ไปอุ่มผู้หญิง พุดอยู่หลายวัน พระหนุ่มก็ถูกเรียกไป ถามมันเป็นยังงั้นนะ แล้วก็มีการประชุมสงฆ์ พระแก่ก็เล่าให้ฟัง เหตุเกิดเป็นอย่างนี้ ท่านก็บอกว่า ความจริงนี้ผมก็ไม่อยากทำหรอกนะ แต่มันเป็นเหตุสุดวิสัย ถ้าเราไม่ช่วยเขา มันจะขาดเมตตาธรรม เพราะมันเป็นเรื่องของชีวิต เป็นเรื่องของชีวิตถ้าเป็นเรื่องอื่นไม่เป็นไร ชีวิตต้องมาก่อน เห็นอยู่ดำตาแต่ไม่ช่วยนี่ ขาดขาดแน่นอน ศีลก็ขาด ศีลข้อเมตตาธรรมขาดแน่นอน ผมวางแล้วแต่ทำไมท่านยังแบกยังอุ่มผู้หญิงอยู่ ผมนี้วางไว้แล้ว แต่พระหนุ่ม

ยังอ้อมอยู่ ได้สติขึ้นมา ก็ทำให้นึกถึงว่าเออสิริมงคลนี้ บางทีมันมาจากการให้สติกันนะ คลายเลยหลวงพี่หลวงองค์หนุ่มนี้คลายเลย

อาตมาก็เคยนะแบกหม้อมน้ำหนัก ๔๐ กิโล ล้มฟุบสะดุดขาตัวเองบนเนินถนน เรายังมีพระ ๒ รูป ช่วยกันห้ามหัวกับห้ามขา ก็ไม่รู้จะจับตรงไหน จับหัว อีกคน จับขา ก็มาวางไว้ที่ขอบทาง พอหามออกมาปั๊บ รด ๑๐ ล้อ วิ่งปัดผ่านเลยทันที ถ้าไม่หามนะ อันตรายมาก เรารู้สึกดีใจได้ประกาศนียบัตรการเป็นพลเมืองดี พระ ๒ รูปได้ประกาศนียบัตรการเป็นพลเมืองดี เห็นไหม สิริมงคลมันก็เกิดขึ้น เพราะจิตของเรามีธรรมะ มีเมตตา เมตตาธรรม คำจุนโลก

พระมหายานกับพระเถรวาทเคร่งมาก พระเถรวาทนี่เคร่งไปเที่ยวหิมาลัยด้วยกัน อันนี้เรื่องจริงไม่ใช่เรื่องแต่ง ขึ้นภูเขาหิมาลัยไม่ใช่เรื่องแต่ง พระมหายานก็บอกหลวงพี่เป็นเพื่อนกัน ใส่รองเท้าหน้อยซิ ไม่ใช่รองเท้าเดินไปสักพักหนึ่งไม่ไหว พระมหายานก็เลยโยนรองเท้าให้ แล้วก็โยนรองเท้าให้ ก็ใส่ เดินไปสักพักหนึ่งก็บอกหลวงพี่ หลวงพี่ต้องห่มผ้าหนาต้องใส่เสื้อกันหนาวนะ บอกไม่เป็นไรผมแข็งแรง เดินไปสักพักหนึ่งไม่ไหวหนาวมาก ขอเสื้อเอาเสื้อมาห่อ ไว้ข้างในแล้วก็เอาเสื้อจื๊วออก สักพักหนึ่งเดินไปเขาก็แนะนำบอกผ้าพันคอ แกก็บอกว่าไม่เป็นไรผมแข็งแรง พอไปถึงสักพักหนึ่งขอผ้าพันคอ เดินขึ้นไปอีกไกลพอสมควรแล้ว เย็นเจี๊ยบเลย ศีรษะนี้เย็นเจี๊ยบเลย หิมะเริ่มจะลงแล้ว พระมหายานก็บอกหลวงพี่เอาหมวกไหม พระมหายานแกก็เตรียมอย่างดีเลยนะ เตรียมเอาไว้หมดเลย เพราะยังงี้ก็ไปไม่รอด เป็นเพื่อนรักกัน เพื่อนรักกัน แกล้งกัน เสร็จแล้วก็เอาหมวก ผมขอเอาหมวกหน้อยได้ไหม แกบอกได้เอาไปเลย ผมเตรียมไว้ให้ท่านอยู่แล้ว ผมทดลองว่าท่านจะรอดไหม ก็เอาหมวกถวาย ระหว่างที่จะใส่หมวกนี้พระเถรวาทก็เอามือมาลูบที่ศีรษะ ลูบที่ศีรษะ ลูบมาที่หู หูหักเปาะเลย เพราะมันแข็งมากเลย มันแข็งมาหลายชั่วโมงหูหักเลย พระมหายานก็บอกว่า เห็นไหมหลวงพี่ เครื่องหนักมักจะหักกัน ท่านแกล้งกัน สิริมงคลมันก็เลยต้องเกิดขึ้นที่พลังกำลังใจ ถ้าใจของเรามีพลัง กำลังดี มีเมตตาต่อกัน เป็นสิริมงคลทุกแห่ง แล้วก็แคล้วคลาดปลอดภัย

เพราะฉะนั้นปีใหม่นี้ ปีเก่าจะจากไป ปีใหม่จะตามมา พรมน้ำมนต์ที่ชีวิต อย่าพรมน้ำมนต์ที่ศีรษะ ที่หลังแต่เพียงอย่างเดียว สวดมนต์ภาวนาให้เมตตา ให้ชีวิตของเรา แม้แต่เราอาบน้ำ เราก็ทำน้ำมนต์ใส่ก็อกน้ำเลย พรมน้ำมนต์ใส่ก็อกน้ำเลยโยม เป็นสิริมงคลเหมือนกันเราสวดมนต์ใส่ก็อกน้ำเลย ในห้องนอนของเรา เป็นสิริมงคล สวดมนต์ ภาวนาให้เป็นสิริมงคลแก่ชีวิตของเรา อายุ วรรณะ สุข พละ แคล้วคลาด ปลอดภัย มีอยู่ ๖ คำ อายุ วรรณะ สุข พละ แคล้วคลาด ปลอดภัย เอาแค่นี้ ถ้าได้ ๖ คำนี้ เป็นสมบัติของเราแล้ว ปีไหนก็เป็นปีใหม่ แต่ถ้า ๖ คำไม่เกิดขึ้น ปีไหนก็เป็นปีเก่า ปีเศร้า ปีแห่งการสูญเสียทั้งสิ้น สงสารมากก็คือว่าคนที่เขาไม่เข้าใจ สิริมงคลนี้ เขาต้องสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเขาภายในพริบตาเดียวเพราะสติไม่พอ กำลังสติ กำลังปัญญาไม่พอ นั่นเอง เพราะฉะนั้นวันนี้ก็อยากจะมาเชิญชวน ท่านศรัทธาสาธุชนทั้งหลาย ที่ได้มีโอกาสมาร่วมบุญกันที่นี่แล้ว ให้หาความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตของเรา เป็นสิริมงคลตั้งแต่วันนี้ข้ามปีใหม่ไปแล้ว ต้องอยู่ให้ถึง ๓๑ ธันวาคม ๕๓ อยู่ให้ถึงนะ อยู่ให้ถึง มั่นใจว่าอยู่ให้ถึง แล้วก็ให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตทุกชั้นตอน รักษา ศีล สมาธิ ภาวนา เพราะศีลนั้นมันเป็นกรรมธรรมะชีวิตไม่ต้องจ่ายเบียดเบียน รักษา ศีล รักษาไว้ อย่าเที่ยวเตร่ เด็กๆก็เรียนหนังสือ ชยัน หมั่นเพียร อดทนอดกลั้นมาก คนแก่คนเฒ่าก็เข้าห้องน้าระมัดระวัง ไม่ให้หกหล่นสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก จึงอยากจะให้ทุกท่านนำไปขบคิด สร้างบ้านทำบ้านให้เป็นสิริมงคลให้สะอาด ให้งดงาม แล้วชีวิตของเราก็จะปลอดภัย เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ขออนุโมทนาบุญ ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย บุญกุศลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พระบารมีธรรมในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พระบารมีธรรมของท่านพระเดชพระคุณพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ตลอดจนถึงบุญบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย คือพระแก้วมรกตองค์ประธานของแผ่นดินไทย พระสยามเทวาธิราช พระบรมสารีริกธาตุที่สถิตอยู่ ณ พระธาตุต่างๆ ทุกภูมิภาคของประเทศ ขอบุญบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ จงมาอภิบาลประทานพรปกป้องรักษาท่านทั้งหลายให้แคล้วคลาดปลอดภัย จากทุกภัยโรค ศัตรู อุปสรรคภัยทั้งหลายทั้งปวง จงทุกประการเทอญสาธุ

ตารางกิจกรรม พ.ศ.๒๕๕๓ ศูนย์วิปัสสนาพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ถนนเพชรเกษม ๕๔ (ศูนย์ ๑)

เดือน	วันที่	กิจกรรม	ผู้เข้าร่วมโครงการ	จำนวน	สถานที่
หลักสูตรเดือน ก.ค. - ก.ย. ๒๕๕๓ รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะเต็ม					
กรกฎาคม	๑ - ๔ ก.ค.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๙	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒ - ๔ ก.ค.	จิตภาวนา ๓	ผู้ที่เคยปฏิบัติธรรมมาแล้ว หรือเคยอบรมเส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๗ - ๑๓ ก.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (วิปัสสนาจารย์วัดพิชัยญาติ)	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๒๕๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๒ - ๑๖ ก.ค.	หลักสูตร เพียงแค่รู้ (พระนวลจันทร์ กิตติปัญโญ)	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๒๕๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๕ - ๒๒ ก.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระราชสิทธิมุนี วิ.) ๑	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๙๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๔ ก.ค.	ธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและผู้สนใจทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๙ - ๒๓ ก.ค.	เตรียมอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ	ผู้สนใจอุปสมบทและปฏิบัติธรรมตลอดพรรษา (ชาย อายุ ๒๐ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป)	๑๔	อาศรมบุญ วังวานิช
	๑๙ - ๒๖ ก.ค.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๐	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๔ ก.ค.	อุปสมบทพระสงฆ์เข้าพรรษา	ผู้ผ่านการเตรียมพร้อม	๑๔	วัดพิชัยญาติการาม
	๒๖ ก.ค.	ทำบุญตักบาตร วันอาสาฬหบูชา	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
สิงหาคม	๑ ส.ค.	เทศน์มหาชาติ	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑ - ๓ ส.ค.	เจริญสติกำหนดรู้ปัจจุบันในชีวิต ๒	ผู้ที่เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแมลิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒ - ๙ ส.ค.	วิปัสสนาพระวัดป่า (พระมิตซูโอะ คเวสโก)	ผู้สนใจปฏิบัติอานาปานสติ	๑๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๕ - ๗ ส.ค.	จิตตภาวนา ๔	ผู้ที่เคยปฏิบัติธรรมมาแล้ว หรือเคยอบรมเส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๑ - ๑๔ ส.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระราชสิทธิมุนี วิ.) ๒	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๙๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๒ ส.ค.	ทำบุญตักบาตร “วันแม่แห่งชาติ”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๕ - ๒๒ ส.ค.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๑	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๑ - ๒๒ ส.ค.	พุทธธรรม ๑	เฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๕๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒๒ - ๒๔ ส.ค.	วิปัสสนาณาชาติ (อ.เอเลน จันทมิตร)	ชาวต่างประเทศและชาวไทยที่สนใจ (มีค่าลงทะเบียน)	๑๒	อาศรมบุญ วังวานิช
	๒๙ ส.ค.	ธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
กันยายน	๑ - ๔ ก.ย.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๒	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒ - ๔ ก.ย.	วิปัสสนาพระวัดป่า	ผู้สนใจปฏิบัติอานาปานสติ	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๐ - ๑๒ ก.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (อ.สุกัร ทุมทอง) ๓	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๒๕๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๑ - ๑๓ ก.ย.	เจริญสติกำหนดรู้ปัจจุบันในชีวิต ๓	ผู้ที่เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแมลิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๖ - ๒๓ ก.ย.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๓	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๗ - ๒๓ ก.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระสว่าง ดิกะวีระ)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๙๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒๔ - ๓๐ ก.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (วิปัสสนาจารย์วัดพิชัยญาติ)	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๒๕๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒๖ ก.ย.	ธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
หลักสูตรเดือน ต.ค.- ธ.ค. ๒๕๕๓ รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะเต็ม					
ตุลาคม	๑ - ๓ ต.ค.	จิตตภาวนา ๕	ผู้ที่เคยปฏิบัติธรรมมาแล้ว หรือเคยอบรมเส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒ - ๙ ต.ค.	เตรียมพร้อมผู้บรรพชา สามเณรรัตนะ	เยาวชนชาย อายุ ๑๐-๑๔ ปี	๒๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๕ - ๔ ต.ค.	ยุวพุทธบุตร ๒ (รับสมัคร ๑ - ๑๕ ก.ค.๕๓)	เยาวชนชาย/หญิง อายุ ๑๑ - ๑๓ ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร สมัครทางไปรษณีย์เท่านั้น)	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๐ - ๑๖ ต.ค.	วิปัสสนากรรมฐานสำหรับครู	ครูสอนพระพุทธศาสนา	๓๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๑๑ - ๑๔ ต.ค.	พัฒนาจิตยุวพุทธฯ ๓ (รับสมัคร ๑ - ๑๕ ก.ค.๕๓)	เยาวชนชาย/หญิง อายุ ๗ - ๑๐ ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร สมัครทางไปรษณีย์เท่านั้น)	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๖ - ๒๓ ต.ค.	เนกขัมมบารมี สำหรับเยาวชนทั่วไป ๒	นักเรียนนักศึกษาชาย/หญิง อายุ ๑๗-๒๕ ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะของหลักสูตร)	๒๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๗ - ๒๓ ต.ค.	ธรรมบุตรี	เยาวชนหญิง อายุ ๑๐-๑๔ ปี	๓๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๔ ต.ค.	๖๐ ปี ยุวพุทธฯ และธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๖ - ๓๐ ต.ค.	ยุวเนกขัมมฯ	เยาวชนชาย/หญิง อายุ ๑๔ - ๑๖ ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะของหลักสูตร)	๒๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๓๑ ต.ค.	ลาลิกขาสามเณรรัตนะ และรับขวัญยุวบัณฑิตสามเณร	ผู้บรรพชาสามเณรใจเพชร และผู้ปกครอง		อาคารปฏิบัติธรรม
พฤศจิกายน	๑ - ๔ พ.ย.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๔	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒ - ๙ พ.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาภูมิขัย อัครปัญโญ)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๒ - ๑๙ พ.ย.	วิปัสสนาเบื้องต้น ๓	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๓๕๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๑ พ.ย.	ธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๐ - ๒๑ พ.ย.	พุทธธรรม ๒	เฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๕๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒๓ - ๒๕ พ.ย.	เจริญสติกำหนดรู้ปัจจุบันในชีวิต ๔	ผู้ที่เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแมลิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๑ ครั้ง	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๒๖พ.ย.-๗ธ.ค.	วิปัสสนากรรมฐานเข้มข้น (เชมเย สยาดอ)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
ธันวาคม	๒๔พ.ย.-๕ธ.ค.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๕	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๕ ธ.ค.	ทำบุญตักบาตร วันพ่อแห่งชาติ	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๔ - ๑๕ ธ.ค.	พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดยคุณแมลิริ กรินชัย ๑๖	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๔๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๙ - ๑๖ ธ.ค.	วิปัสสนาพระวัดป่า (พระปล้นโน)	ผู้เคยปฏิบัติอานาปานสติ	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๔ - ๒๕ ธ.ค.	วิปัสสนากรรมฐานภาษาไทย & Eng(พระ ดร. คำหมาย ชัมมสาลี)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๑๐๐	อาคารสิริ กรินชัย
	๑๙ ธ.ค.	ธรรมบรรยาย “จิตใสใจสบาย”	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๐ - ๒๔ ธ.ค.	หลักสูตร เพียงแค่รู้ (พระนวลจันทร์ กิตติปัญโญ)	สาธุชนทั่วไป	๒๕๐	อาคารปฏิบัติธรรม
	๒๖ ธ.ค.	สัมมนาวิทยาการ	วิทยาการ ผู้ช่วยวิทยาการ ยุวพุทธฯ		
	๒๗ - ๒๘ ธ.ค.	สัมมนาเจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่ของยุวพุทธฯ		
	๓๑ธ.ค.-๑ม.ค.๕๔	เสริมมงคลชีวิต ประสิทธิพรปีใหม่	สมาธิกและสาธุชนทั่วไป	๑,๐๐๐	อาคารปฏิบัติธรรม
การจัดปฏิบัติธรรมนอกสถานที่ ปี ๒๕๕๓					
กุมภาพันธ์	๑๗ - ๒๑ ก.พ.	วิปัสสนา (พระครูใบฎีกาอำนาจ โอภาโส)	ผู้เคยปฏิบัติธรรมมาแล้ว	๖๐	พุทธธรรมสถานผาซ่อนแก้ว
เมษายน	๑ - ๔ เม.ย.	วิปัสสนา (พระครูเกษมธรรมทัต)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว ชาย หญิง	๔๐	ตอยูกิโยบ จ.เชียงใหม่
สิงหาคม	๑๖ - ๒๕ ส.ค.	วิปัสสนา (พระมานพ อุปสโม)	สาธุชนทั่วไปอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๑๐๐	เขาดินทองแสง จ.จันทบุรี

ตารางกิจกรรม พ.ศ.๒๕๕๓ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ ๒)

เดือน	วันที่	กิจกรรม	ผู้เข้าร่วมโครงการ	จำนวน	สถานที่
หลักสูตรเดือน ก.ค. - ก.ย. ๒๕๕๓ รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะเต็ม					
กรกฎาคม	๑ - ๗ ก.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาอุเทน ปญฺญาปริตฺต) ๑	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๘ - ๑๔ ก.ค.	เยาวชนนานาชาติ และครอบครัว	เยาวชน ชาย/หญิง อายุ ๑๖ ปี ขึ้นไป และครอบครัว	๕๐	ศาลา
	๑๕ - ๑๖ ก.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมานพ อุปสโม) ๑	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว และไม่เคยปฏิบัติหลักสูตรนี้	๗๒	อาคาร
	๑๐ - ๑๗ ก.ค.	ธรรมบุดรึนานาชาติ และเตรียมพร้อมสามเณรนานาชาติ	เยาวชนชาย/หญิง อายุ ๑๐-๑๔ ปี (นักเรียนโรงเรียนนานาชาติ) บวช ๑๗ ก.ค.	๕๐	ศาลา
	๑๘ ก.ค.-๗ ส.ค.	สามเณรนานาชาติ	เยาวชนชาย อายุ ๑๐-๑๔ ปี ผู้ผ่านการเตรียมความพร้อม		ศาลา
	๑๙ - ๒๕ ก.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (อ.เรณู ทัตถรงค์) ๖	ผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแม่สิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง	๗๒	อาคาร
	๒๖ ก.ค.	ทำบุญตักบาตร วันอาสาฬหบูชา	สมาชิกและผู้สนใจทั่วไป		
สิงหาคม	๒๗ ก.ค.-๒๓ ต.ค.	วิปัสสนาพระสงฆ์เข้าพรรษา	พระสงฆ์ที่อุปสมบทใหม่	๗	กุฏิ
	๑ - ๑๐ ส.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาเหล็ก จันทสโร) ๒	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๑๑ - ๑๓ ส.ค.	วิปัสสนาเยาวชนนานาชาติ	เยาวชน ชาย/หญิง อายุ ๑๒ - ๑๔ ปี	๕๐	ศาลา
	๑๓ - ๑๙ ส.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (อ.เรณู ทัตถรงค์) ๗	ผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแม่สิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง	๗๒	อาคาร
	๑๔ - ๑๖ ส.ค.	วิปัสสนาเบื้องต้น (อ.เรณู) ๖	สาธุชนทั่วไป อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี	๕๐	ศาลา
	๒๓ - ๒๔ ส.ค.	พัฒนาวิทยากร	วิทยากร และผู้ช่วยวิทยากร ยุวพุทธิกสมาคม	๓๐	อาคาร
	๓๑ ส.ค.-๑๔ ก.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาเหล็ก จันทสโร) ๓	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
กันยายน	๑๗ - ๒๓ ก.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมานพ อุปสโม) ๒	เฉพาะผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรนี้มาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๒๒ - ๒๖ ก.ย.	อบรมเป็นผู้ช่วยวิทยากร	ผู้สนใจเป็นผู้ช่วยวิทยากรและผ่านการสัมภาษณ์	๓๐	ศาลา
	๒๕ - ๒๘ ก.ย.	หลักสูตร ระลอกคลื่นบังน้ำใส (พระครูใบฎีกาอำนาจ โอภาโส)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
หลักสูตรเดือน ต.ค.- ธ.ค. ๒๕๕๓ รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑ ก.ค. ๑๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะเต็ม					
ตุลาคม	๑ - ๑๐ ต.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระราชสิทธิมนี วิ.)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๖ - ๑๐ ต.ค.	ยุวธรรมบุดรึ	เยาวชนหญิง อายุ๗-๑๐ปี	๑๐๐	ศาลา
	๑๐ - ๑๗ ต.ค.	เจียรไนเพื่อเลี้ยงธรรมบุดรึ	ผู้ที่เคยเข้าหลักสูตรธรรมบุดรึ	๕๐	ศาลา
	๑๓ - ๒๐ ต.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมานพ อุปสโม) ๓	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๒๓ - ๒๕ ต.ค.	วิปัสสนานานาชาติ (อ.เฮเลน จันทมิตร)	ชาวต่างประเทศและชาวไทยที่สนใจ (มีค่าลงทะเบียน)	๗๒	อาคาร
	๒๔ ต.ค.	ทอดกฐิน	สมาชิกและผู้สนใจทั่วไป		ศาลา
	๒๗ ต.ค.-๙ พ.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระครูปลัดประจักษ์ สิริวันโน)	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
พฤศจิกายน	๒๙ - ๓๑ ต.ค.	วิปัสสนาเบื้องต้น (อ.เรณู) ๗	สาธุชนทั่วไป	๕๐	ศาลา
	๑ - ๗ พ.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (อ.เรณู ทัตถรงค์) ๘	ผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแม่สิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง	๕๐	ศาลา
	๑๐ - ๑๔ พ.ย.	วิปัสสนาเบื้องต้น (พระคเชนทร์.พระภาสกร)	สาธุชนทั่วไป	๕๐	ศาลา
	๑๙ - ๒๗ พ.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาเหล็ก จันทสโร) ๔	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๒๐ - ๒๔ พ.ย.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระมหาอุเทน ปญฺญาปริตฺต) ๒	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๕๐	ศาลา
	๓๐ พ.ย.-๖ ธ.ค.	หลักสูตร เพียงแค่รู้ (พระนวลจันทร์ กิตติปัญโญ) ๒	เฉพาะผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรเพียงแต่รู้	๗๒	อาคาร
ธันวาคม	๔ - ๖ ธ.ค.	ครอบครัวคุณธรรม	เยาวชนและครอบครัว	๕๐	ศาลา
	๔ - ๑๖ ธ.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (พระครูเกษมธรรมทัต) ๓	ผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนามาแล้ว	๗๒	อาคาร
	๑๒ - ๑๔ ธ.ค.	ธรรมบุดรึนานาชาติ	เยาวชน	๕๐	ศาลา
	๑๙ - ๒๕ ธ.ค.	วิปัสสนากรรมฐาน (อ.เรณู ทัตถรงค์) ๙	ผู้เคยปฏิบัติหลักสูตรพัฒนาจิตฯ ของคุณแม่สิริ กรินชัย มาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง	๗๒	อาคาร
	๒๐ - ๒๒ ธ.ค.	วิปัสสนาเบื้องต้น (อ.เรณู) ๘	สาธุชนทั่วไป	๕๐	ศาลา
	๒๖ ธ.ค.	สัมมนาวิทยากร	วิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ยุวพุทธฯ		
	๒๗ - ๒๘ ธ.ค.	สัมมนาเจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่ของยุวพุทธฯ		
	๓๑ ธ.ค.-๑ ม.ค.๕๔	เสริมมงคลชีวิต ประสิทธิพรปีใหม่	สมาชิกและสาธุชนทั่วไป		

วันที่	ชื่อหลักสูตร	สำหรับ	จำนวนคน	สถานที่จัดอบรม	หมายเหตุ
๒๔ - ๒๕ เม.ย.	หลักสูตร “ดีที่อกซึ้ง เพิ่มภูมิให้ชีวิต”	ทั่วไป	๕๐	โรงแรม ไพร์วังส์	มีค่าลงทะเบียน
๑๔ - ๒๐ มิ.ย.	หลักสูตร “เส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ” ๒	ทั่วไป	๗๐	อาคารสิริ กรินชัย ยุวพุทธบางแค	มีค่าลงทะเบียน
๒๑ - ๒๔ ส.ค.	หลักสูตร “เมตตาภาวนา” ๑ อ.อรพิมล	ทั่วไป	๓๕	ยุวพุทธฯ ปทุมธานี (ศาลา)	มีค่าลงทะเบียน
๒ - ๙ ก.ย.	หลักสูตร “เมตตาภาวนา” ๒ อ.อรพิมล	ทั่วไป	๓๕	ยุวพุทธฯ ปทุมธานี (ศาลา)	มีค่าลงทะเบียน
๑๔ - ๑๙ ก.ย.	หลักสูตร “สู่ความสำเร็จบนทางช้างเผือก”	ทั่วไป	๔๕	ยุวพุทธฯ ปทุมธานี (ศาลา)	มีค่าลงทะเบียน
๑ - ๓ ต.ค.	หลักสูตร “สายทางแห่งปัญญา”	ทั่วไป	๔๕	ยุวพุทธฯ ปทุมธานี (ศาลา)	มีค่าลงทะเบียน
๑๒ - ๑๔ พ.ย.	หลักสูตร “เส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ” ๓	ทั่วไป	๗๐	อาคารสิริ กรินชัย ยุวพุทธบางแค	มีค่าลงทะเบียน

กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลง ก่อนสมัครกรุณาสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ๐๒-๕๕๕-๒๕๒๕

เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ผู้แทนจาก ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ นำโดย ภญ.รศ.ดร.วิไล เทียนรุ่งโรจน์ หนูนกัฒน์ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ของยุวพุทธฯ นำสมุดลงนามที่สมาชิกและสาธุชนได้ร่วม ลงนามถวาย พระพรพร้อมกระเช้าดอกไม้ ร่วมน้อมเกล้าฯ ถวาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่โรงพยาบาลศิริราช โดยมี ผู้แทนพระองค์รับมอบหนังสือลงนามและกระเช้าดอกไม้

ชวนพ่อทำบุญ

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ได้ร่วมกิจกรรมในโครงการ **“ชวนพ่อทำบุญ...ถวายพ่อหลวงของชาวไทย”** เพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ สวนเบญจสิริ ในพิธี มีกิจกรรมต่างๆ ทั้งทำบุญ ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง และหนังสือธรรมะดีๆ เพื่อนำไปถวายพระสงฆ์ในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ รวมถึงกิจกรรมบนเวทีและกิจกรรม ตลาดบุญของหน่วยงานต่างๆ

วันพ่อแห่งชาติ

วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดกิจกรรมเนื่องในวันพ่อแห่งชาติ โดยมีสมาชิกและสาธุชนร่วมทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง และนั่งสมาธิ เพื่อน้อมเกล้าถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้พระองค์ทรงมีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย ตลอดไป

ธรรมะในคำสอนพ่อ

วันเสาร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ หอสมุดนาลันทา ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ จัดบรรยายพิเศษหัวข้อ **“ธรรมะในคำสอนพ่อ”** ได้รับเกียรติจาก พล.ต.อ. วสิษฐ เดชกุญชร เป็นวิทยากร ณ หอเกียรติคุณ ชั้น ๒ อาคารบุญยง ว่องวานิช การบรรยายครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการส่งเสริม การอ่านหนังสือในหอสมุดฯ เนื่องในโอกาสเดือนธันวาคม มหามิ่งมงคลของชาวไทย จึงเชิญชวนชาวไทยร่วมกันอ่าน หนังสือที่เกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ อันยิ่งใหญ่ ที่ทรงดูแลทุกข์สุขของปวงชนชาวไทยมาตลอดระยะเวลา กว่า ๖๐ ปี

ติดตามและร่วมกิจกรรมดีๆ ในปีนี้ ของหอสมุดนาลันทา ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ได้ที่ www.ybat.org

พัฒนางานเพื่อตน พัฒนาคณะเพื่อองค์กร

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ จัดงานสัมมนาเจ้าหน้าที่ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๒ ณ ที่ทำการสมาคม ในหัวข้อเรื่อง “พัฒนางานเพื่อตน พัฒนาคณะเพื่อองค์กร” โดยได้รับความเมตตาจาก พ.ต.อ.(พิเศษ) นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์ อุปนายกสมาคมเปิดงาน และได้รับความเมตตาจากพระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ มาบรรยายธรรม เจ้าหน้าที่ได้รับความรู้และความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการนำหลักธรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตและหน้าที่ต่อไป

ผู้ให้แสงแห่งธรรม

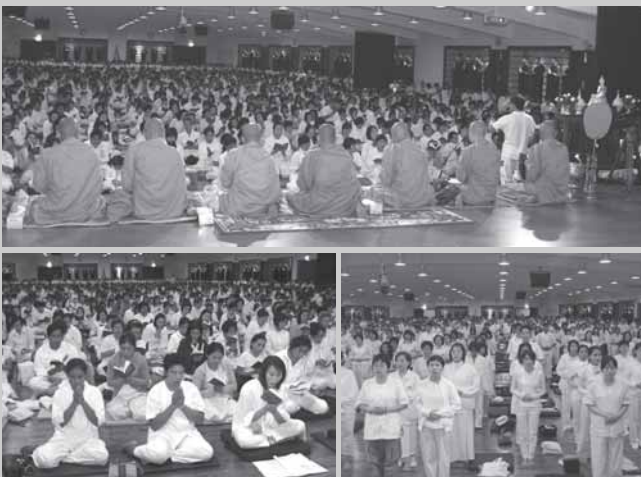
ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดสัมมนาวิทยากรและผู้ช่วยวิทยากรหลักสูตรพัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข ณ อาคารสิริกรินชัย ฟังธรรมะเรื่อง “การสอบอารมณ์” โดยพระครูปลัดประจาก สิริวัฒนโธ และ นายกสมาคมพบวิทยากรเพื่อสื่อนโยบายและกิจกรรมของสมาคมในอนาคต

เพื่อเป็นการขอบคุณคณะวิทยากรผู้ให้ธรรมทานมาตลอดทั้งปี และเพื่อความเป็นสิริมงคลให้แก่ชีวิต จึงได้นำคณะวิทยากรท้าวไรหัวพระ ๙ วัด ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เสริมมงคลชีวิต ประสิทธิพรปีใหม่

ระหว่างวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ - ๑ มกราคม ๒๕๕๓ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ จัดงานเสริมมงคลชีวิต ประสิทธิพรปีใหม่ ร่วมส่งท้ายปีเก่า เพื่อต้อนรับศักราชใหม่ ด้วยการปฏิบัติธรรมเดินจงกรม - นั่งสมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรม บรรยายโด่รุ่ง โดยมีสมาชิกและสาธุชนร่วมงานอย่างคับคั่ง จนต้องเปิดอาคารใช้ถึง ๓ หลังและงานนี้จะสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความเมตตาจากท่านเจ้าภาพ วิทยากร กรรมการอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ทุกท่าน อนุโมทนาสาธุ

วันเด็กแห่งชาติ

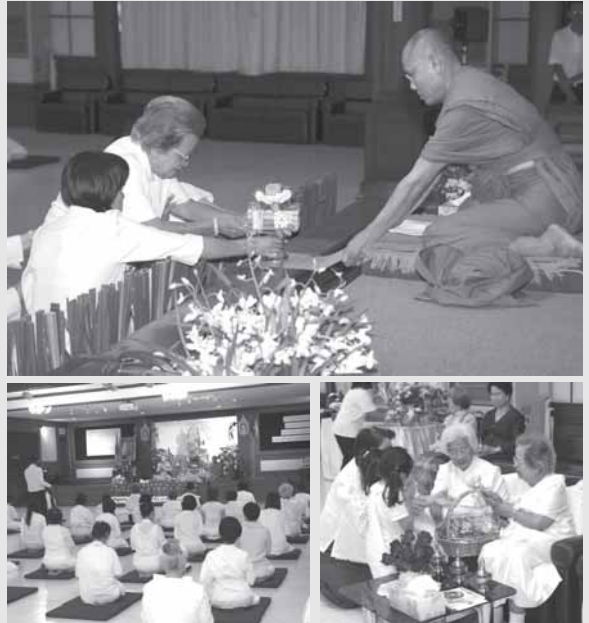
วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๓ สมาคมจัดกิจกรรมเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ โดยมีเด็กๆ มาร่วมกิจกรรมกันอย่างคับคั่ง ในงานมีกิจกรรมต่างๆ มากมาย

ขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีที่เมตตาตามอบของขวัญ รางวัล อาหารและเครื่องดื่มให้กับเด็กๆ ที่มาร่วมงาน เด็กๆ ได้สนุกกันอย่างเต็มที่ ผู้จัดงานก็ปลื้มใจ หายเหนื่อย หลังจากที่ย่างกายจากการจัดงานวันเด็กมานานเกือบ ๑๐ ปี คำขวัญของปีนี้คือ “คิดสร้างสรรค์ ชยันใฝ่รู้ เชิดชูคุณธรรม”

มุฑิตาจิต อาจารย์มันตา หอรัตนชัย

ระหว่างวันที่ ๔-๑๐ มกราคม ๒๕๕๓ สมาคมได้จัดวิปัสสนากรรมฐาน ๖๐ ปี ยุวพุทธฯ และมุฑิตาจิตอายุวัฒนะ ๔๒ ปีแด่ท่านอาจารย์มันตา หอรัตนชัย ซึ่งมีผู้อุปการคุณของสมาคมและลูกศิษย์ของท่านอาจารย์เข้าร่วมปฏิบัติธรรมในครั้งนี้ จำนวน ๗๔ ท่าน มีพระภิกษุ วิหารธรรม วิ.(เหล็ก จันทลีโล) และพระมหาบุญทัน จรณปัญโญ เป็นพระวิทยากร วันสุดท้ายของการปฏิบัติธรรมได้ทำพิธีมุฑิตาจิตแด่ท่านอาจารย์ มีลูกศิษย์มาร่วมงานอีกจำนวนมาก มีพิธีทำบุญเลี้ยงพระ ปลอยชีวิตโค กระบือ และทุกคนได้อิ่มท้องกันทั่วหน้าด้วยอาหารและของว่างที่ท่านเจ้าภาพนำมา มีวันฝีมือท่านอาจารย์เป็นของที่ระลึกติดมือกลับบ้านกันทุกคน เห็นอาจารย์มีความสุขแล้ว ชาวยุวพุทธฯ ก็ปลื้ม ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของลูกๆ หลานๆ และอยู่กับยุวพุทธฯ ตลอดไป สาธุ.....

ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสมาคมฯ เจริญพระเกียรติ (ศูนย์ ๒) จ.ปทุมธานี

ผ่านร้อนผ่านหนาวมาหลายฝนหนุ่มสาวหลายคนคงอยากจะมี “คนรู้ใจ” แอบเพ้อไปว่าคงจะดีไม่น้อยถ้าไปไหนมาไหนมีแต่คนรู้ใจเราเต็มไปหมด หากจะย้อนถามตัวเราเอง ณ วันนี้ เดือนนี้ ปีนี้ว่าเรารู้จักใจของเราดีแค่ไหน เรารู้จักใจเราหรือเปล่า เรารู้ทันใจของเราหรือไม่ หลายคนเรียกร้องไฟหอยอยากมีคนรู้ใจอยากให้คนอื่นมารู้ใจเรา แต่ไม่เคยรู้ใจของตนเองอย่างแท้จริงสักที พระพุทธองค์ตรัสว่า **“ใจเรานี้มีปกติไปไกล ไม่มีรูปร่าง มีถ้าเป็นที่อาศัย ดันรน กวาดแกว่ง รักษายาก ห้ามยาก”**

ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้จักใจ และเข้าใจไม่ทันใจตัวเอง เลยโดนใจหลอก ใจหลอกให้รัก ใจหลอกให้หลง ใจหลอกให้กังวล หลอกให้กลัว หลอกให้ทุกข์ หลอกให้สุข หลอกให้เป็นไปต่างๆ นานา ทั้งดีและร้าย สาเหตุเพราะเราไม่รู้จักใจของเราเอง เราไม่รู้ไม่ทันใจของตัวเองก็เลยโดนใจของเราหลอกเอาจนเป็นทุกข์ไม่หยุดไม่หย่อน หากเรารู้จักใจรู้ทันใจจะไม่ทุกข์แน่นอน

ทำอย่างไรจึงจะรู้จักใจของเรา ทำอย่างไรจึงจะรู้ทันใจของเรา พระอาจารย์ท่านสอนว่าให้ฝึกสติ ให้ฝึกสังเกต ให้ตามดูตามรู้ใจของเราในท่าที่ต่างๆ ให้ทัน ให้ตามดูตามรู้สิ่งที่มาปรากฏแก่ใจ ให้ใจได้รับรู้ได้ทัน ตามดูตามรู้อยู่เสมอในทุกอิริยาบถ ทำเช่นนั้นอยู่บ่อยๆ ทุกวันๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่นานเราก็จะเป็นคนรู้ใจ (ของตัวเอง) อย่างแท้จริง การรู้จักใจนี้ ท่านบอกว่า เป็นกำไรของชีวิตท่านโดยอยากให้ชีวิตมีกำไร ไม่อยากโดนใจหลอก และสำคัญคือไม่เป็นทุกข์ ก็อย่าลืมมาเป็น “คนรู้ใจ” (ของตัวเอง) กันนะครับ

ข่าวกิจกรรมในช่วงที่ผ่านมา

โครงการเสริมมงคลชีวิตประสิทธิพรปีใหม่ เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่สมาคมจัดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และในปีนี้ก็มีการจัดขึ้นให้ทุกท่านได้ออมบุญอ้อมใจในวันสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ในบ้านหลังที่สองของเราแห่งนี้ กับบรรยากาศความเป็นผู้ให้และได้แบ่งปันเอื้อเฟื้อเกื้อกูลแก่กันและกัน อบอุนในธรรมแบบได้รุ่งข้ามวันข้ามคืนข้ามปี ซึ่งในปีนี้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ตลอดคืน ร่วมออมบุญด้วยการบำเพ็ญทาน รักษาศีล เจริญภาวนา สวดมนต์ ฟังธรรมบรรยาย ทำบุญตักบาตร ร่วมพิธีประดิษฐาน **“พระพุทธวิสุทธิเทพ”** และออมบุญในพิธีฉลองศาลาอเนกประสงค์เพื่อกิจสงฆ์ ฉลองกุฏิพระวิปัสสนาจารย์ รวมถึงทางเชื่อมสายบุญ

นอกจากงานวิปัสสนากรรมฐานที่เป็นงานหลักของเราแล้ว ๒๔ มกราคม ๒๕๕๓ ศูนย์ได้จัดกิจกรรมพิเศษ นำโดยคณะกรรมการบริหาร วิทยาการ เจ้าภาพ เจ้าหน้าที่ และโยคีผู้ปฏิบัติธรรมได้ร่วมกันบำเพ็ญบุญในวาระวันคล้ายวันเกิด อายุวัฒนะมงคล ๔๓ ปี **อาจารย์เรณู ทัศนรงค์** วิปัสสนาจารย์ผู้มีอุปการคุณ ที่ศิษยานุศิษย์ทั้งหลายต่างเรียกขานกันจนคุ้นเคยว่า “คุณยาย”

ต้องขอขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญแด่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรมสำคัญที่อยากให้ทุกท่านมีส่วนร่วม

กำหนดการโครงการวิปัสสนากรรมฐานประจำปี ๒๕๕๓ ออกเป็นทางการแล้ว สนใจหลักสูตรไหนอย่างไรขอเชิญชวนเลือกสรรเข้าร่วมปฏิบัติกันตามอัธยาศัย **ที่สำคัญ อย่าลืม...ยื่นใบสมัครล่วงหน้า ยืนยัน ตอบรับ ให้ถูกต้องกาด้วยนะครับ** **ทุกหลักสูตรที่จัดอบรมยังคงยื่นใบสมัครที่สำนักงานใหญ่เช่นเคย กรุณาบอกต่อกันด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง**

ศูนย์วิปัสสนาพุทธาเฉลิมพระเกียรติ ศูนย์ที่ได้ชื่อว่าเป็น **“บ้านหลังที่สองของเราทุกคน”** ธรรมสถานที่ทำให้มีความสุขสงบ และให้สติปัญญาแก่สาธารณะชน ณ วันนี้มีความสะดวกในด้านต่างๆ และสามารถรองรับความต้องการของผู้สนใจใคร่ในการปฏิบัติได้หลากหลายมากขึ้น มีการก่อสร้างและพัฒนาอาคารสถานที่ต่างๆ รองรับการจัดกิจกรรมต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๔๐ โครงการต่อปี และมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นทุกๆโครงการ

ปัญหาการมีพื้นที่จำกัด หลายครั้งไม่สามารถรองรับผู้คนจำนวนมากได้ และบ่อยครั้งที่ถูกรบกวนด้วยมลภาวะจากความเจริญของเมืองในด้านต่างๆ เช่น มลภาวะทางเสียง และมลภาวะทางอากาศ ส่งผลทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้รับความสบายะในการปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ คณะกรรมการ พระวิปัสสนาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้พิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น **จึงขอเชิญชวนสมาชิกและสาธารณชนผู้เห็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทั้งประโยชน์ส่วนตัว และประโยชน์ส่วนรวมประโยชน์ต่อบุตรหลานของเรา** ได้ร่วมพลังศรัทธา เสียสละกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญาช่วยกันอย่างเต็มกำลังความสามารถ ร่วมกันเป็นเจ้าภาพบริจาคซื้อที่ดินส่วนต่อขยายนี้เพื่อเตรียมพื้นที่ให้เหมาะสม รองรับการพัฒนาเป็นสวนธรรมที่มีความสงบและมีสภาพแวดล้อมคงความเป็นธรรมชาติ เป็นศูนย์พัฒนาเยาวชน และเป็นศูนย์การฝึกอบรมของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สามารถรองรับความต้องการของผู้สนใจใคร่ในการปฏิบัติขั้นเข้มข้นได้หลากหลายมากขึ้น

การจัดซื้อที่ดินส่วนต่อขยาย ขอเชิญชวนร่วมเป็นส่วนหนึ่งในต้นบุญ ร่วมเป็นเจ้าของโฉนดที่ดินที่เป็นจุดเริ่มต้นแห่งแม่น้ำสายบุญที่ยิ่งใหญ่ ที่จะส่งผลนำพาให้เราทั้งหลายได้มีสถานที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่มีความสะดวก สบายะ พอเหมาะ พอดีแก่การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานมากขึ้น **“ต้นบุญ”** ที่จะทำให้กายและใจของเราทั้งหลายได้รับความชุ่มชื้นเบิกบาน ได้สัมผัสกับความสงบสุขที่แท้จริง ได้เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **ร่วมบริจาคซื้อที่ดินตารางวาละ ๔,๐๐๐ บาท**

หรือร่วมบริจาคตามกำลังศรัทธา ทั้งนี้ ท่านที่ร่วมเป็นเจ้าภาพบริจาคตั้งแต่ ๔๐,๐๐๐ บาท หรือจำนวน ๑๐ ตารางวาขึ้นไป จะได้รับการจารึกชื่อเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการจัดซื้อที่ดินในครั้งนี้

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์วิปัสสนาพุทธาเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ ๐๒-๙๔๖-๖๔๐๓-๕ เปิดทำการทุกวัน

ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสมาคมฯ สวนประไพธรรม (ศูนย์ ๓) จ.ชุมพร

ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสวนประไพธรรม ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยคุ้มครองทุกท่านให้มีความสุขตลอดไป ปีใหม่ผ่านไปแล้วงานการปฏิบัติธรรมของศูนย์ยังคงดำเนินต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด งานที่จะบอกบุญแก่ท่านสมาชิกเป็นงานใหญ่คือ บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน จำนวน ๑๐๐ รูป เตรียมความพร้อมก่อนเป็นเวลา ๗ วันที่ศูนย์ คือ วันที่ ๒๙ มีนาคม - ๓ เมษายน บรรพชาวันที่ ๔ เมษายน ที่วัดถ้ำพรตะเคียน และปฏิบัติธรรมที่วัดถ้ำพรตะเคียน ท่านจะส่งปัจจัยร่วมบุญได้ตั้งแต่วันนี้จนถึงวัน ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ขออนุโมทนาสาธุกับทุกท่าน

ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสมาคมฯ เขมรังสี (ศูนย์ ๔) จ.พระนครศรีอยุธยา

ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าสนับสนุน ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิก-เขมรังสี

จ.พระนครศรีอยุธยา วันที่ ๑๘ เม.ย. ๕๓

ขอเชิญสมาชิกยุวพุทธิกสมาคมฯ และสาธุศิษย์พระครูเกษมธรรมทัตทุกท่าน ร่วมทอดผ้าป่าสร้างกุศลสงฆ์และกุศลผู้ปฏิบัติธรรม ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิก-เขมรังสี (ยุวพุทธศูนย์ ๔) ซึ่งจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างในปี ๒๕๕๓ นี้

ผู้บริจาคจะได้รับการอารักขาในสิ่งก่อสร้างต่างๆ ดังนี้

- กุฏิวิปัสสนาอารย ๑,๒๐๐,๐๐๐ บ.
- กุฏิพระสงฆ์ หลังละ ๓๕๐,๐๐๐ บ.
- กุฏิ(แฝด)ผู้ปฏิบัติธรรม ข/ญ หลังละ ๙๕๐,๐๐๐ บ.
- ศาลาปฏิบัติธรรม ๑ หลัง ๕,๒๐๐,๐๐๐ บ.
- ห้องน้ำ/ห้องสุขา พร้อมห้องเก็บของ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บ.
- พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา ถนน

ร่วมเป็นเจ้าภาพผ้าป่า ๑๐,๐๐๐ กองๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท

หรือเป็นเจ้าภาพสร้างสิ่งปลูกสร้าง ตามกำลังศรัทธา

กำหนดการ

วันอาทิตย์ ที่ ๑๘ เม.ย. ๕๓

- ๐๗.๓๐ น. เดินทางไปยังวัดมเหยงคณ์
- ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ทั้งวัด
- ๐๙.๓๐ น. ทอดผ้าป่าสร้างศูนย์ ๔
- ๑๐.๐๐ น. สัมโมทนาภกตจากพระครูเกษมธรรมทัต พระสงฆ์อนุโมทนา
- แผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศลและตั้งอุทิศอุปัชฌาย์ (เสริฐพัฑ์)
- ๑๑.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน
- ๑๓.๐๐ น. ตักบาตรให้อาหาร ๙ วัด

ในยามที่สังคมเต็มไปด้วยความขัดแย้ง นานาผู้คนล้วนต่างดิ้นรนไปในความสับสน ความทุกข์ ความกังวล ความหดหู่ ตาหน้าเข้ามาปะทะอย่างหมดสติหกลบเลี้ยง ในยามนี้ การเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ด้วยศรัทธา เมตตา และปัญญาเท่านั้นจึงจะช่วยให้รอดปลอดภัย และเป็นสุขกับชีวิตได้ แต่ก็เชื่อว่าทุกคนจะพบหนทางอันจะนำไปสู่ปัญญาและความสุขสงบที่ใฝ่ฝันนั้นได้โดยง่าย

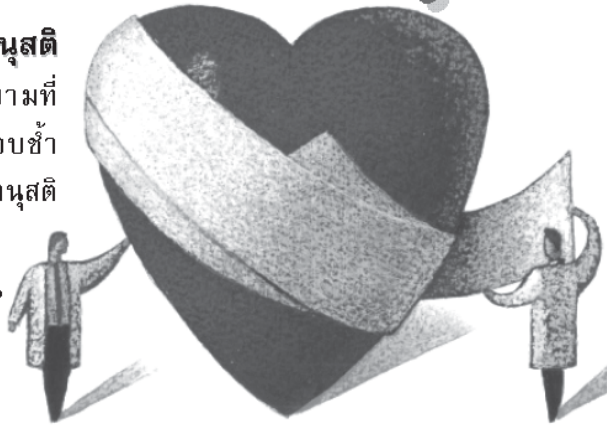
ภัยร้ายจากพายุใจที่โหมกระหน่ำจึงไม่ต่างอะไรกับโรคภัยที่เกาะกินจิตใจ ให้อบอ้า อ่อนแอ ไร้ภูมิคุ้มกัน...จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการเยียวยาและฟื้นฟูโดยเร่งด่วน

สำหรับผู้ที่ยังไม่รู้ว่าจะตั้งต้นนับหนึ่งตรงไหน **MWDC** ได้พัฒนาหลักสูตรใหม่ขึ้นมาเพื่อช่วย"ล้างพิษ"ให้หัวใจ เพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่การดำเนินชีวิต ด้วยหลักสูตรเบาๆ

"ถักอกรใจ...เพิ่มภูมิคุ้มชีวิต"

๑. เรียนรู้หลักการเจริญพุทธานุสติ ที่เปรียบเสมือนถักคัมภีร์ในยามที่ ใจโหมกระหน่ำผลาญใจจนบอบช้ำ แทบหมดพลังชีวิต พลังแห่งพุทธานุสติ เปรียบประดุจยาลดไข้หรือน้ำทิพย์ ชโลมใจให้ไฟสุ่มใจลดความร้อน ฟุ้งฟุ้งใจให้ลุกขึ้นยืนหยัด เผชิญภัยได้อีกครั้ง

๒. เรียนรู้วิธีแบ่งปันความรักและปรารถนาดี ด้วยการเจริญเมตตาภาวนา ที่เปรียบดั่งการล้างตะกอนสารพิษออกจากใจให้สดใสสะอาด และเติมวิตามินเพิ่มความสุขให้ชีวิต

๓. เรียนรู้วิธีที่จะเพิ่มพูนภูมิคุ้มกันให้ชีวิตด้วยปัญญา โดยการฝึกเจริญสติ รู้เท่าทันปัจจุบัน ดำเนินชีวิตอย่างมีทางเสื่อ เพื่อจะนำพาตนเอง ครอบครัวย และส่วนรวมไปสู่ความสันติสุขที่ทุกชีวิตเฝ้าหา

เวลาสั้น ๆ เพียง ๒ วัน ๑ คืน ในบรรยากาศผ่อนคลาย เป็นกันเอง เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากเกมสนุก สลับกับการทดลองฝึกเจริญสติและสมาธิด้วยวิธีง่ายๆ อีกทั้งยังเพลิดเพลินกับการบรรยายของวิทยากรผู้เปี่ยมประสบการณ์ ที่จะมาแบ่งปันความรู้ เพื่อพิสูจน์ว่า ธรรมะเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องเครียด

ถักอกรใจ...เพิ่มภูมิคุ้มชีวิต รุ่น ๑ : ๒๔-๒๕ เมษายน ๒๕๕๓
ณ โรงแรม The Four Wings Hotel โรงแรมทรู้อยู่สบายกลางซอยสุขุมวิท ๒๖

รับผู้เข้าอบรมเพียงรุ่นละ ๕๐ ท่านเท่านั้น

(หมายเหตุ : กรุณาบริจาคค่าใช้จ่ายในการจัดอบรม ท่านละ ๕,๐๐๐ บาท รวมค่าห้องพัก ๑ คืน อาหารเช้า ๑ มื้อ อาหารกลางวัน ๒ มื้อ อาหารเย็น ๑ มื้อ และ coffee break ๔ ครั้ง พร้อมอุปกรณ์และเอกสารประกอบการอบรมต่างๆ)

สอบถามเพิ่มเติมที่ โทร. ๐๒-๘๐๕-๐๗๘๖, ๐๘๓-๒๓๘-๐๔๕๘

โทรสาร ๐๒-๘๐๕-๐๗๘๗ email: mwdc@ybat.org

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ขอเชิญศึกษาพระอภิธรรม

บรรยายต่อเนื่องตลอดปี ๒๕๕๓

โดย พระอาจารย์อรุณทัต โอภาโส

ทุกวันเสาร์ และวันอาทิตย์

เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๓๐ น.

ณ อาคารบุญของ ว่องวานิช ชั้น ๓

วันเสาร์

พระอภิธรรมเบื้องต้น ปริจเฉท ๑-๒-๖ (จิต เจตสิก รูป นิพพาน)

วันอาทิตย์

พระอภิธรรม ปริจเฉท ๓ (ปกิณณกสังคหะ)

** ทุกโครงการสามารถเข้าเรียนได้ตลอดเวลาตามความสะดวกของท่าน
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์

ขอเชิญศึกษาปาฐกชั้นพื้นฐาน

ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.

เริ่มวันอาทิตย์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

โดย ผศ.เวทย์ บรรณกรกุล

ณ อาคารบุญของ ว่องวานิช ชั้น ๓

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย

**ท่านสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสะดวกของท่าน

ขอเชิญร่วมทำบุญ ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง พระสงฆ์ ๘ รูป เนื่องในวันมาฆบูชา

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๐๘.๐๐ น.เป็นต้นไป

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์
โทร. ๐-๒๔๔๕-๒๕๒๕

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

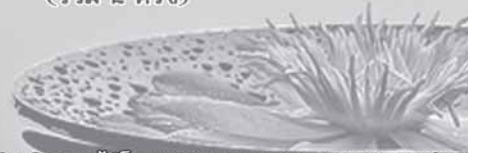
ขอเชิญฟังการบรรยาย วิปัสสนาศึกษาจากพระสูตร

โดย
อาจารย์สุเทพ โพธิ์สีทธา

วันเสาร์ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.

ณ อาคารบุญของ ว่องวานิช

เริ่มตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๑๖ มกราคม ถึง วันเสาร์ที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓
(รวม ๘ ครั้ง)

**ทุกโครงการสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยตลอดเวลาตามความสะดวกของท่าน
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ขอเชิญร่วมปฏิบัติธรรม โครงการแสงธรรมวันอาทิตย์ เดินจงกรม - นั่งสมาธิ

โดย พระวิปัสณาจารย์วัดมหาธาตุฯ

เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๕.๐๐ น.

ทุกวันอาทิตย์

ณ ห้องทองคำ ศรีโยธิน

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ ๐-๒๔๔๕-๒๕๒๕ ต่อ ๔๒๐๔

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ขอเชิญร่วมฟังธรรมบรรยาย
โครงการ “จิตใส ใจสบาย”
กิจกรรมทำบุญ รักษาศีล ฟังธรรม เจริญจิตภาวนา

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
พระประสงค์ ปริบุญโณ

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓
ครูบุญชุ่ม ญาณสวโร

วันอาทิตย์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๓
หลวงปู่เขียน

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓
พระครูเกษมธรรมทัต

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓
พระอาจารย์อำนาจ โอภาโส

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓
พระไพศาล วิสาโล

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๓
พระนวลจันทร์ กิตติปัญโญ

เวลา ๑๓.๐๐น.-๑๖.๐๐น.

ณ อาคารปฏิบัติธรรม ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพกิจกรรม อาหารว่าง

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ๐ - ๒๔๕๕ - ๒๕๒๕ ต่อ ๔๒๐๔

๒๒ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๓

เรียน ท่านสมาชิก

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กำหนดจัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๓ เพื่อรายงานความก้าวหน้าและผลการดำเนินงานของสมาคมให้สมาชิกได้รับทราบ ในวันอาทิตย์ ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องปฏิบัติธรรม ชั้น ๔ อาคารปฏิบัติธรรม ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซอยเพชรเกษม ๕๔ แยก ๖ แขวงบางด้วน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ มีกำหนดการดังนี้

๐๘.๓๐ น. สมาชิก และกรรมการ ลงทะเบียนรับเอกสาร

๐๙.๐๐ น. สุนทรพจน์เยาวชน หัวข้อ “๖๐ ปีพุทธทศ ในความคิดของหนู (ผม)”

๐๙.๓๐ น. **การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๓**

ระเบียบวาระการประชุม

วาระที่ ๑ วิดีทัศน์ผลการดำเนินงานของสมาคมประจำปี ๒๕๕๒

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๒

วาระที่ ๓ รับรองงบดุลประจำปี ๒๕๕๒ และเสนอผู้ตรวจสอบบัญชี

วาระที่ ๔ เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ แทนชุดเดิมที่ครบวาระ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

นายกสมาคม กล่าวขอบคุณ และปิดงาน

๑๑.๓๐ น. รับประทานอาหารร่วมกัน

สมาคมจึงขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุม เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๑.๓๐ น. และร่วมกิจกรรม “จิตใส ใจสบาย” บรรยายธรรม โดย ครูบาบุญชุ่ม ญาณสวโร ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณามาเข้าร่วมประชุมและร่วมกิจกรรมดังกล่าว ขอได้รับความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุรุท ว่องวานิช)

นายกสมาคม

ประสบการณ์จากการปฏิบัติธรรม

โดย ณีฐิยา เกลี้ยงข้า

ข้าพเจ้าชื่อ น.ส.ณีฐิยา เกลี้ยงข้า (ยัย) มีพี่น้อง ๔ คน เป็นลูกคนที่ ๓ ทำงานอยู่บริษัทบริหารสินทรัพย์ แถวๆถนนวิเทศน์ เพื่อนแนะนำให้มาปฏิบัติธรรมที่ยุวพุทธฯ หลักสูตรวิปัสสนากรรมฐาน “พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข โดย คุณแม่สิริกรินชัย” ช่วงระหว่างวันที่ ๑ – ๔ พ.ย. ๕๒

บุคลิกข้าพเจ้าเป็นคนค่อนข้างไม่อยู่นิ่ง (Hyper-Active) ทำงานประจำ ๕ วัน ส่วนวันเสาร์อาทิตย์ก็หากิจกรรมมาทำอีก นอกจากนี้ตัวข้าพเจ้าเป็นลูกคนกลาง (Wednesday Child) จึงเป็นคนที่ไม่ค่อยมีคนรักและเป็นที่รักที่สุด แต่เนื่องจากเป็นคนที่มีคนรักเยอะ และคุณแม่เสียชีวิตไปช่วงที่ข้าพเจ้าอยู่ชั้นมัธยมต้น ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้รู้จักคำว่า “สูญเสีย” และ “ตาย” ตลอด ๑๔ ปีนี้ก็ยังรู้สึกเสมอว่าชีวิตขาดอะไรไปบางอย่าง รู้สึกเศร้า เหงา ทุกข์ อย่างบอกไม่ถูก หลายครั้งรู้สึกว่าเรามีชีวิตอยู่เพื่อรอวันตายเท่านั้นเอง พร้อมเสมอที่จะตาย ถึงแม้คุณแม่จะเสียไป ๑๔ ปีแล้วแต่ก็ยังเสียใจไม่หยุด ทั้งๆที่มีคุณแม่ที่รักเราอยู่ บางครั้งรู้สึกว่าคุณแม่ทำอะไรก็ค่อนข้างขัดใจเรา และเหมือนท่านไม่เข้าใจเราเลย ยิ่งรู้สึกทุกข์ก็ยิ่งหาอะไรทำเพื่อทดแทนและเติมเต็มความรู้สึกที่ขาดหายตั้งแต่คุณแม่เสีย แต่ยิ่งทำมากเท่าไรก็ยิ่งเหนื่อยและทุกข์ไม่ได้ลดลง

ก่อนมาที่นี่รู้สึกชีวิตเราช่างวุ่นวายสับสนและไม่สมบูรณ์จริงๆ แต่น่าแปลกเหลือเกินที่ ๔ วัน ๗ คืนที่นี่ทำให้เรารู้สึกว่าทำไมชีวิตเราสงบแบบนี้ อีกอย่างคือทำให้รู้สึกติดอยู่กับคุณแม่มากขึ้น จนอยากนำพวงมาลัยไปกราบคุณแม่มาก เหมือนกับที่ อ.นพเก้า เล่าให้ฟังว่า มีเพื่อนคนหนึ่งหลังจากกลับจากวิปัสสนาที่นี่แล้ว เขาขอตัวไปทำธุระก่อนกลับบ้าน ซึ่งก็คือการไปสั่งร้านดอกไม้ให้ร้อยมาลัยเพื่อนำไปกราบคุณแม่ที่บ้าน ข้าพเจ้าก็รู้สึกแบบเดียวกันและคิดว่าจากนี้ไปชีวิตที่ขาดหายของตัวเองคงสิ้นสุดแล้ว คงจะไม่พร่องอีกแล้ว เพราะที่นี่ได้ช่วยเติมเต็มให้จนสมบูรณ์แล้ว ซึ่งจากนี้ไปก็แค่พัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

หลักสูตรนี้ไม่เพียงแต่ให้เรารู้และตระหนักเรื่อง “ความกตัญญู” เท่านั้น แต่ยังสอนให้เรารู้เรื่อง “กฎแห่งกรรม” มากขึ้น ทำให้ตัวเองรู้สึกกลัวบาปและอยากทำความดีมากขึ้น รู้สึกว่าตัวเองโชคดีและมีบุญที่สุดที่ได้เกิดมาเป็นชาวพุทธและเป็นชาวไทยที่มี “ในหลวง” เป็นพ่อหลวง อีกอย่างรู้สึกทั้งกับอัจฉริยภาพขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพราะสิ่งที่ท่านกล่าวไว้มากมายล้วนเป็นความจริงและพิสูจน์ได้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะเรื่อง “ไตรลักษณ์” (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา) ซึ่งทุกอย่างล้วนเกิดมา ตั้งอยู่ และดับไป ทุกขณะจิต ส่วนการทำความดี ละเว้นความชั่ว และทำจิตให้บริสุทธิ์นั้นสำคัญมาก แต่เดิมเคยคิดว่าการอยู่กับตัวเอง คอยดูกายและจิตนั้นเป็นสิ่งที่ยากที่สุดเนื่องจากปกติเป็นคนที่ไม่มีความสนใจและความสำคัญกับคนอื่นมากนัก อยู่เสมอ เพราะคิดว่าความสุขของตัวเองขึ้นอยู่กับทำให้ผู้อื่นมีความสุข แต่จากนี้เป็นต้นไปจะพยายามหันมามองและใส่ใจในกายและจิตของตัวเองให้มากขึ้น

นอกเหนือจากนั้น ยังรู้สึกว่าข้าพเจ้ามีบุญมากขึ้นไปอีกที่ได้มีโอกาสรู้จักกับ “ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ” และได้มีโอกาสปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน (ซึ่งถือว่าเป็นการทำบุญอันยิ่งใหญ่ที่สุด) จากการได้เข้าร่วมหลักสูตรนี้ ถึงแม้จะเป็นการเข้าร่วมเป็นครั้งแรก ก็รู้สึกซาบซึ้งในความมีเมตตาจิตของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านและซาบซึ้งในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามากขึ้น จึงตั้งใจว่าจากนี้ไปตัวเองจะอุทิศตัวเพื่อเป็นสะพานบุญในการร่วมเผยแผ่พระพุทธศาสนาและอุทิศภัตตาหารที่ประเสริฐนี้ให้มากที่สุด ในทุกด้านเท่าที่ตัวเองจะสามารถทำได้ และสุดท้ายนี้ต้องอุทิศส่วนกุศลให้คุณพ่อ ขอถวายพระพรชัยไว้ในหลวงทรงพระเกษมสำราญ และทรงเป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยอีกนานแสนนาน และขออนุโมทนาและขออานิสงส์จากบุญบารมีที่สร้างสมมาจนตลอดกาลให้ทุกท่านที่เกี่ยวข้อง คุณแม่สิริ ท่านเจ้าภาพ ผู้บริจาค ท่านวิทยากร ผู้บริการทุกท่านและเหล่าลูกโยคีทั้งหลายได้รับส่วนบุญกุศลทั้งหมดนี้มีความสุขกายสบายใจ และเจริญรุ่งเรืองทั้งทางโลกและทางธรรม อายุยืนยืนาน เดินทางไปที่ใดขอให้ปลอดภัยในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ มีโอกาสปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานจนบรรลุมรรคผลนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้เทอญ.....สาธุ สาธุ สาธุ

คำถามนี้มีคำตอบ+มุมนีมีรางวัล

ผาณิต เจตน์จิราวัฒน์ เรียบเรียง

สวัสดีค่ะ คำถามนี้มีคำตอบฉบับนี้ได้คัดเลือกคำถามที่หลายท่านสงสัย และอยากได้คำตอบจากหนังสือ “ไขข้อข้องใจ” ของพระเดชพระคุณ พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ปธ.๙) เจ้าอาวาสวัดราชโอรสาราม มาไขให้ท่านหายข้องใจ ทั้งนี้ยุวพุทธิกสมาคมกราบขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่พระเดชพระคุณ พระธรรมกิตติวงศ์ เมตตาอนุญาตให้นำคำถามคำตอบเหล่านี้มาลงใน “ยุวพุทธสัมพันธ์” ท่านสมาชิกที่สนใจต้องการอ่านคำตอบทั้งหมด สามารถหาซื้อหนังสือนี้ได้ที่ร้านหนังสือของสมาคมค่ะ

ถาม คนที่ปากหวานกันเปรี้ยวบาปหรือไม่

ตอบ คนปากหวานกันเปรี้ยวนั้นจะเป็นบาปหรือไม่ต้องดูที่เจตนาและคำพูดของเขา คนปากหวานกันเปรี้ยว คือคนปากอย่างใจอย่าง ปากนั้นดี พูดเพราะ แต่ใจคิดไปอย่าง คิดไม่ซื่อ คำเปรียบเปรยอีกหลายคำ เช่น “ปากปราศรัย น้ำใจเชือดคอ” หรือ “ปากอย่างใจอย่าง” ก็เป็นลักษณะของคนประเภทนี้ทั้งนั้น

คำพูดจะเป็นบาปหรือไม่อยู่ที่ว่าทำลายประโยชน์ของผู้อื่นหรือไม่ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือไม่ เจตนาบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ ถ้าคำพูดนั้นแสนจะอ่อนหวานฟังไม่ระคายเคืองหู เป็นคำพูดธรรมดาๆ แต่เจตนาของผู้พูดร้ายเหลือ คือเป็นวจีทุจริต ก็เป็นบาปทางวาจา เช่น จะสั่งให้ฆ่าคน แทนที่จะสั่งตรงๆว่า “เอาไปฆ่าเสีย” กลับว่า “ช่วยเอาไปเก็บที่เถอะนะ” หรือ “ช่วยให้เขาอนสบายทีนะ” ฟังดูก็เป็นคำธรรมดา เหมือนมีความเอื้ออาทรอยู่ แต่ก็ต้องถือว่าเป็นบาปเหมือนกัน เพราะผู้ฟังฟังออกว่าหมายถึงสั่งให้ฆ่านั่นเอง แม้คำพูดอย่างอื่นก็ทำนองนี้ ต้องดูเจตนาผู้พูดเป็นสำคัญ

ถ้าคำพูดเป็นคำหยาบ แต่เจตนาไม่หยาบและบริสุทธิ์ใจ ก็ไม่ถือว่าเป็นคำหยาบ เช่น พ่อแม่ตำลูก ครูอาจารย์ชุลลิกษ์ ไม่ถือว่าเป็นบาปทางวาจา แต่ถือว่าเป็นคำไม่สุภาพเท่านั้น ถ้าคำพูดเป็นคำอ่อนหวานแต่เจตนาไม่ดี เจตนาร้าย พูดไปเขาไม่เชื่อ ไม่ทำตามก็ถือว่าเป็นบาป คือเป็นบาปทางใจ เป็นมโนทุจริต มีผลทางใจ

ดังนั้น คนปากหวานกันเปรี้ยวจะบาปหรือไม่ก็อยู่ที่คำพูดและเจตนาของเขาดังกล่าวมาแล้ว

มุมนีมีรางวัล นายฉันทะ

สวัสดีปีใหม่ พบกับนายฉันทะฉบับที่ ๗๓ เวลาผ่านไปในแต่ละวันสั้นยิ่งนัก สิ่งใดที่เรายังไม่ทำหรือทำแล้วไม่ได้ในปีที่ผ่านมา ปีนี้คุณสามารถที่จะแก้ไขจุดบกพร่องนั้นได้ เป็นที่น่ายินดีและอนุโมทนาบุญยิ่งที่มีผู้สนใจใฝ่ธรรมร่วมงานเสริมมงคลชีวิต ประสิทธิพรปีใหม่ ที่ปีนี้ผู้มีร่วมงานมากกว่าทุกๆ ปีที่เคยจัดมา และปีนี้มีงานบุญในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาอีกหลายวัน เราในฐานะพุทธศาสนิกชนต้องช่วยกันร่วมสืบสานงานธรรมต่อไป

สำหรับมุมนีมีรางวัลประจำฉบับนี้ขอถามท่านว่า ในวารสารยุวพุทธสัมพันธ์ ปี ๒๕๕๒ ได้นำธรรมบรรยายของ พระวิปัสสนาจารย์ที่มาบรรยายในโครงการจิตใส ใจสบาย ลงในวารสารทั้งหมดกี่เรื่อง

ทราบคำตอบแล้วอย่าลืมส่งมาที่ นายฉันทะ เลขที่ ๔ แยก ๖ ซ. เพชรเกษม ๕๔ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐ หนังสือธรรมะดีๆ น่าอ่านหลายเล่มรอท่านอยู่

ขอนำท่านสมาชิกผู้อ่านทั้งหลายมารู้จักกับคำว่า พุทธพจน์ ซึ่งบางท่านอาจจะทราบความหมายบ้างแล้วแต่สำหรับบางท่านยังคงค้างคาใจมานานกับคำนี้เพราะอาจจะเคยได้ยินแล้วไม่ทราบความหมายที่แท้จริง ดังนั้นเกร็ดธรรมนำมาฝากวันนี้ขอนำเสนอคำว่า **พุทธพจน์** ตามรูปศัพท์ แปลว่า **คำพูด** หรือ **คำสอนของพระพุทธเจ้า** ซึ่งท่านแบ่งไว้ ๓ ระยะ ปฐมพุทธพจน์ คือ พุทธพจน์ครั้งแรกหลังตรัสรู้ใหม่ๆ มัชฌิมพุทธพจน์ คือ พุทธพจน์ช่วงกลาง นับจากปฐมพุทธพจน์ไปจนถึงก่อนปัจฉิมพุทธพจน์ ปัจฉิมพุทธพจน์ คือ พุทธพจน์ครั้งสุดท้ายก่อนเสด็จดับขันธปรินิพาน ขอยกตัวอย่างปฐมพุทธพจน์ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสหลังจากที่ตรัสรู้แล้วว่า

อเนกชาติสํสําริ สนฺธาวิสสํ อนิพฺพิสํ
คหการํ คเวสนโต ทุกฺขา ชาติ ปุนปฺปุนํ
คหการก ทิฏฺฐโสสิ ปฺนุ เคหํ น กาทสิ
สพฺพา เต ผาสฺสกา ภคฺคา คหาญฺญํ วิสฺสงฺขตํ
วิสฺสงฺขารคตํ จิตฺตํ ตณฺหานํ ขยมมฺขณฺคา

พระพุทธรูปพจน์นี้มีความหมายว่า

นายช่างผู้สร้างเรือน เราเที่ยวหาว่าใครเป็นผู้สร้างเรือนมานานนับหลายชาติ เมื่อไม่พบจึงต้องเที่ยวตามหาต่อไป แล้วในที่สุดก็พบว่าเกิดบ่อยๆ (ซ้ำซาก) เป็นทุกข์ นายช่างผู้สร้างเรือนเอ๋ย บัดนี้เราเห็นเจ้าแล้ว เจ้าจะสร้างเรือนไม่ได้อีกต่อไป เพราะโครงสร้างทั้งหมดของเจ้าเรารื้อเสียแล้ว ยอดเรือนของเจ้า (ที่ดูเหมือนจะสวยงาม) เราก็ทำลายได้แล้ว จิตของเราปราศจากการปรุงแต่ง เพราะสิ้นต้นเหตุแล้ว

คำสอนของพระพุทธเจ้าแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ อยู่ในตัวเราหมด ถ้าท่านฝึกสติให้ได้ดี จะเป็นทางนำไปให้เกิดสมาธิและนำไปให้เกิดวิปัสสนาปัญญา คำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหมดอยู่ในสติ เพราะฉะนั้นสติเปรียบเหมือนรอยเท้าช้าง เพราะรวมรอยเท้าสัตว์อื่นไว้ได้เพราะใหญ่กว่าเขาคำสอนทั้งหมดจะรวมกันอยู่ในสติทั้งสิ้น

คัดลอก ตัดตอนจากหนังสือสร้างพุทธพจน์หนึ่งคำ เสมือนสร้างพระพุทธรูปหนึ่งองค์
โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รท.บรรจบ บรรณรุจิ

พอขึ้นปีใหม่ น้องๆหลายคนเริ่มเตรียมตัวสอบไล่กันแล้ว ส่วนคนที่ประวิงเวลา อ้อยอิ่งยังไม่เตรียมตัว มีนิทานชาดกเกี่ยวกับความเพียร ความไม่ย่อท้อที่ประกอบด้วยกับปัญญามาให้อ่านค่ะ เมื่อน้องๆ หรือท่านสมาชิกอ่านแล้วก็จะเกิดกำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียน หรือ ประกอบการทำงานที่สุจริตต่อไป เรื่องมีดังนี้ค่ะ

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระราชองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระเจ้าพรหมทัต ครองราชสมบัติในเมือง พาราณสี แคว้นกาสิ ครั้งนั้นพระโพธิสัตว์เกิด ในตระกูลเศรษฐีชื่อว่าจุลลกเศรษฐี เป็นผู้มีความรู้ มีสติปัญญาฉลาดเฉลียว วันหนึ่ง ขณะที่จุลลกเศรษฐีกำลังเดินทางไปเฝ้าพระราช ราช าทาน หนุ ตายอยู่กลางถนนตัวหนึ่ง ท่าน หนุ ตุดู แล้วพูดว่า คนฉลาด มีปัญญาเท่านั้น ที่ จะสามารถเอาชนะตัวนี้ไปประกอบอาชีพและ เลี้ยงดูครอบครัวได้

ที่ใกล้กันนั้นมีชายหนุ่มผู้ยากไร้ คนหนึ่งชื่อว่า จูฬินเตวาลิกยืนอยู่ พอได้ยินท่าน เศรษฐีพูดอย่างนั้น เขาจึงคิดว่า เศรษฐีท่าน นี้มักไม่พูดอะไรที่ท่านไม่รู้ จูฬินเตวาลิกจึงเอาหนุ ตายไปขายให้คนเลี้ยง แมวที่ตลาด ได้เงินมาหนึ่งกาณณิก เขาจึงนำเงินนั้นไปซื้อน้ำอ้อย แล้ว เอาหม้อใบหนึ่งตักน้ำไปเทขายป่า พอเห็นคนเก็บดอกไม้พวกหนึ่งมาจาก ป่า จึงปีนขึ้นน้ำอ้อยแจกให้คนละหน้อย แล้วให้ตม่น้ำอีกคนละกระบาย พวกคนเก็บดอกไม้จึงให้ดอกไม้เขาคนละกำมือ

วันรุ่งขึ้นเขาก็เอาดอกไม้ที่ขายได้ไปซื้อน้ำอ้อยและน้ำตม่น้ำหนึ่งแล้วตรงไปที่สวนดอกไม้ คนเก็บดอกไม้ได้ให้ดอกไม้ที่เก็บ ไปแล้วคนละครึ่งกอกแลกกับน้ำอ้อยและน้ำตม่น้ำ ไม่นานเขาก็ได้ทรัพย์ ๔ กหาปณะ โดยวิธีนี้

วันหนึ่งมีพายุฝนรุนแรง ไม้แห้ง กิ่งไม้และใบไม้ในพระราช อุทยานถูกลมพัดตกลงเกลื่อนกลาด คนเฝ้าอุทยานจนปัญญาที่จะเอา ไปทิ้ง จูฬินเตวาลิกเข้าไปในพระราชอุทยานแล้วบอกคนเฝ้าอุทยาน ว่า ถ้าให้กิ่งไม้และใบไม้เหล่านั้นแก่เขา เขาจะนำของทั้งหมดนี้ออกไป จากสวน คนเฝ้าอุทยานก็ตกลง เขาจึงไปชวนเด็กๆที่สนามเล่นมาช่วย ขน แล้วให้น้ำอ้อยเป็นรางวัล เพียงครู่เดียว ต้นไม้และใบไม้ทั้งหมด ก็กองอยู่ที่ประตูอุทยาน ในเวลาเดียวกันช่างหม้อหลวงกำลังเที่ยวหาฟืน เพื่อเผาภาชนะดินของหลวง เห็นไม้และใบไม้เหล่านั้นที่ประตูอุทยาน จึงซื้อเอาจากมือของจูฬินเตวาลิก วันนั้น จูฬินเตวาลิกได้ทรัพย์ ๑๖ กหาปณะ และภาชนะ ๕ อย่างรวมทั้งตม่น้ำ ด้วยการขายไม้และกิ่งไม้

เมื่อมีทรัพย์ ๒๔ กหาปณะ จูฬินเตวาลิกจึงคิดหาเงินด้วยวิธี ใหม่ คราวนี้เขาตม่น้ำตม่น้ำหนึ่งไว้ในที่ไม้ไกลประตูพระนคร แล้ว

ภาพประกอบจาก <http://www.kalyanamitra.org>

เอาน้ำตม่น้ำนั้นบริการคนหาบน้ำ ๕๐๐ คน คนหาบน้ำเหล่านั้นบอก กับจูฬินเตวาลิกว่า พวกเขายินดีช่วยเหลือจูฬินเตวาลิกทันทีที่ต้องการ จูฬินเตวาลิกจึงตอบว่า เขาจะบอกเมื่อถึงเวลา แล้วเขาก็เที่ยวไปทำความ สนิทสนม ผูกมิตรกับพวกพ่อค้าและคนงานที่ทำงานทางบกและทางน้ำ

ต่อมาคนทำงานทางบกบอกแก่จูฬินเตวาลิกว่า พรุ่งนี้ จะมี พ่อค้าม้า นำมา ๕๐๐ ตัวมายังนคร พอได้ยินดังนั้น เขาจึงไปขอหญ้า

จากพวกคนหาบน้ำคนละกำ และกำชับว่าหาก เขายังไม่ได้ขายหญ้าแล้วละก็ คนหาบน้ำก็อย่า พึ่งขาย คนหาบน้ำเหล่านั้นรับคำ แล้วนำหญ้า ๕๐๐ กำมาไว้ที่ประตูบ้านของจูฬินเตวาลิก พ่อค้า ม้าหาหญ้าเป็นอาหารให้ม้าจนทั่วพระนครไม่ได้ จึงมาขอซื้อหญ้าจากจูฬินเตวาลิกพันหนึ่ง แล้วเอา หญ้าไป เพราะเหตุนี้พวกคนหาบน้ำก็ขายหญ้า ที่เหลืออยู่ได้ราคาไปด้วย

จากนั้นล่วงไปอีก ๒-๓ วัน มิตรที่ทำงาน ทางน้ำบอกกับจูฬินเตวาลิกว่า มีเรือใหญ่มาจอดที่ ท่า จูฬินเตวาลิกจึงเอาเงิน ๔ กหาปณะไปเช่ารถ ซึ่งเทียบพร้อมด้วยบริวาร แล้วไปยังท่าเรือทำที่ว่า

เป็นผู้มียศ เขาให้แหวนวงหนึ่งเป็นมัดจำสินค้าทั้งหมดแก่นายเรือ แล้ว ไปรออยู่ในที่ไม้ไกล ฝ่ายพ่อค้าประมาณร้อยคนจากเมืองพาราณสีพอได้ พังว่าเรือสินค้ามาแล้ว ก็พากันมาซื้อสินค้า นายเรือไม่ยอมขายสินค้า ให้ แล้วกล่าวพ่อค้าใหญ่ตรงโน้น ให้มัดจำไว้แล้ว พ่อค้าเหล่านั้นได้ฟัง ดังนั้น จึงมาขอซื้อสินค้าและร่วมลงทุนกับจูฬินเตวาลิก ในการนี้ จูฬินเตวาลิกได้ทรัพย์มาทั้งหมดสองแสน

เมื่อกลับมาเมืองพาราณสี จูฬินเตวาลิกคิดว่า เขาได้ทรัพย์ มาเพราะคำของท่านจุลลกเศรษฐี จึงเอาทรัพย์แสนหนึ่งไปให้ท่าน จุลลกเศรษฐี แล้วเล่าความที่ตนได้ทรัพย์มาทั้งหมดนั้นภายใน ๔ เดือน เพราะหนุ ตายตัวเดียว ท่านจุลลกเศรษฐีได้ฟังคำของจูฬินเตวาลิกแล้ว คิดว่าชายผู้นี้เป็นคนมีปัญญา และรู้คุณค่า จึงยกบุตรสาว และทรัพย์ สมบัติทั้งหมดให้แก่จูฬินเตวาลิก เมื่อท่านเศรษฐีล่วงลับไปแล้ว จูฬิน เตวาลิกนั้นก็ได้นำเงินเศรษฐี ในครานั้น

พระพุทธองค์เมื่อตรัสเล่าชาดกนี้แล้ว จึงตรัสพระคาถาว่า บุคคลผู้มีปัญญารู้จักใคร่ครวญ ย่อมตั้งตนได้ด้วยทรัพย์อันเป็นต้นทุน แม้มีประมาณน้อย เหมือนคนก่อไฟกองน้อย ให้เป็นกองใหญ่ ฉะนั้น

น้องๆคะ นิทานชาดกเรื่องนี้สอนให้เราเห็นคุณค่าของการทำงาน แม้เล็กน้อย หากตั้งใจทำแล้วจะสำเร็จและจะขยายเป็นงานใหญ่ได้ เมื่อน้องเริ่มอ่านหนังสือไปวันละหน้า วันหนึ่งก็จบบท หากตั้งใจอ่านให้ได้ วันละบทไม่นานก็อ่านจบเล่มนะค่ะ สอบไล่ สอบเอ็นทรานซ์ครั้งนี้ขอให้ น้องๆทุกคนมีชาวดิให้คุณพ่อคุณแม่จะ

ยุวพุทธสัมพันธ์

สมาชิกอุปถัมภ์

เรียน ท่านผู้มีจิตศรัทธา

เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดพิมพ์ “ยุวพุทธสัมพันธ์” และช่วยให้วารสารนี้ยังคงเป็นสื่อกลางในการเผยแผ่พุทธธรรมและข้อมูลข่าวสารในกิจกรรมแห่งธรรมะโดยไม่ติดขัด เนื่องจากงบประมาณที่ทางสมาคมฯ ได้จัดสรรไว้ในแต่ละปีไม่เพียงพอ สมาคมฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านสมาชิกและท่านผู้มีจิตศรัทธา ที่มีความประสงค์จะร่วมสร้างธรรมทานคู่ไปกับ “ยุวพุทธสัมพันธ์” สามารถแจ้งความจำนงบริจาคหรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ โทร. ๐-๒๔๔๕-๒๕๒๕(๑๐ คู่สาย)

มีความประสงค์จะร่วมบริจาคเป็นเจ้าภาพในการจัดพิมพ์วารสาร

“ยุวพุทธสัมพันธ์” ดังนี้

☐ บริจาคพิมพ์วารสารยุวพุทธสัมพันธ์ ตลอดทั้งปี
เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท

☐ บริจาคพิมพ์วารสารยุวพุทธสัมพันธ์ ฉบับต่อไป
เป็นเงิน ๓๐๐ บาท

บริจาคโดย ☐ เงินสด

☐ เช็คขีดคร่อม สั่งจ่าย “ยุวพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยฯ”

เลขที่เช็ค.....ธนาคาร.....สาขา.....

ลงวันที่...../...../.....

☐ ธนาณัติ/ตั๋วแลกเงิน สั่งจ่าย “ยุวพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยฯ”
ปณ.บางแค ๑๐๑๖๑

☐ โอนเงินเข้าบัญชี “ยุวพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยฯ”

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาท่าพระ บัญชีออมทรัพย์

เลขที่ ๑๔๑-๐-๗๔๖๐๐-๐

ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาภาษีเจริญ บัญชีออมทรัพย์

เลขที่ ๐๒๕-๑-๓๔๒๑๓-๑

หมายเหตุ : บริจาคตั้งแต่ ๓๐๐ บาทขึ้นไป จะนำชื่อลงวารสารยุวพุทธสัมพันธ์ ๑ ฉบับ

รายชื่อสมาชิกอุปถัมภ์ ยุวพุทธสัมพันธ์

อุปถัมภ์ตลอดปี

คุณทวี เกษร	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม
คุณพิเชฐ รุ่งวชิรา	คุณอัญชรา ภูสมบัติ
คุณอรุณเนตร จงประสิทธิ์ผล	บ.คอมเมอร์เชียลบายส์ จำกัด
คุณสุชาติ อ่องศิริกุล	คุณฉวี ทัพพะรังสี
คุณอนัญญา ฉั่วตระกูล	คุณศรีวัฒนา พงศ์วรินทร์
คุณอุมาวรรณ รุยาพร	นทพ.พุทธภูมิ วังศรีมงคล
คุณชลัฐพร เจียรนิลกุลชัย	คุณศิกานต์ ปาลเสถียร
คุณปรียพรรณ เผ่าวิพัฒน์	ร้าน ที เค เอส
คุณปิยะวรรณ เลิศแสงเพชร	คุณพิเชษฐ์ สุธรรมวัชรโรทัย
คุณดวงธนา สอนธรรม	คุณประทุม เปรมจิตต์
คุณชูชื่น อัศวะประภา	คุณราตรี อยู่อาศรม
คุณรัชฎาภรณ์ วัชรธรรม	คุณแจ่มใส สุวรรณศักดิ์ศรี
คุณอรุณี วีรบุรุษ	คุณศิริลักษณ์ ตระการวนิช
คุณแก้ว ชมอุดม	คุณชลัฐพร เจียรนิลกุลชัย
คุณสมสุข-คุณสุภา เศวตรัตนเสถียร	คุณสุภาลี จันทน์นิมิตร
คุณน้ำทิพย์ คุ้มชัย	คุณพรเสรี มรรคยาธาร
คุณนวลลักษณ์ สุจินัย	คุณสมพร ชมอุดม

อุปถัมภ์รายฉบับ

คุณเจือ ต้นธนาสุวัฒน์	คุณศุภจี วงษ์วัฒนาชัย
คุณทิพย์วิมล แสงสุพรรณ	คุณสุดใจ จรรย์ภาคนันท์
คุณพันธ์ศักดิ์ เนาวกุล	คุณขวัญชนก สร้างสกุลชัย
คุณรัชนิกร เสาะแสง	คุณชลิตา วงษ์วานิชขจร
คุณพัชรวรรณ วณิชยวโรดม	คุณขวัญชนก ฤทธิธาท
คุณสายพิน ประเสริฐสุขดี	คุณปัญญาญา ตั้งเจริญ
คุณอิสระ โกวิทวิบูล	คุณสุนทรี เต็มวิสุทธิกุล
คุณสุภา บุญผะเวส	คุณไมริรัตน์ บุญญาศิริ
คุณบุญทรง กุลทรัพย์เจริญ	คุณวินัย โอฆานุรักษ์
คุณปรีศนีย์ พัฒนาเพิ่มพูนสิน	คุณลิ้มลี แซ่ฉั่ว
คุณธนะรัตน์ หงส์เจริญ	คุณณอม ศิวะดิษฐ์
คุณญาพัฒน์ วรรณจากรุพจน์	คุณนพพร ฉัตรไชยสิทธิกุล
คุณจอมใจ หิรัญทรัพย์	คุณสมจิต ขันการนาวิ
คุณคมสัน เขียวช่วงชัย	คุณสุภาพ อัครเวศน์
คุณอรจณีย์ บุญยทุฆมานนท์	คุณอัมพิกา รัตนภรณ์
คุณตุลสินทร์ เอื้อวิทยา	คุณรุจิรา สีห์โสภณ
คุณปภัสน์ รุ่งทิวากรกิจ	คุณสมสุข ธีระกาญจน์
คุณเกียง พงศ์ถิ่นทองงาม	น.อ.ญ.รัชนี้ ทะสิตะพงษ์
คุณสมพร ไกรโพธิ์	คุณจุฑารัตน์ พิภพทอง
คุณยุบล แซ่เจ็ง	คุณเนฐวรา สิทธิบุรณะ
คุณนพณรงค์-คุณชาตามน แก้วจำลอง	คุณเดือนเพ็ญ จันทศิริศรี
คุณกันตกมล ตีด้วง	คุณสุวิดา นิจลฤดี
คุณวงศ์ศิริ สุทธิจินดา	

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพ โครงการ พัฒนาจิตเยาวชนแบบบูรณาการปี ๒๕๕๓

ยุวธรรมบุตร

ธรรมบุตรรัตนะ

ธรรมบุตรพลอย

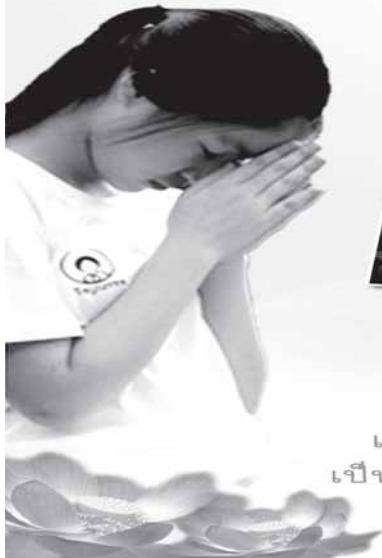
ธรรมบุตรใจเพชร

ธรรมบุตรแก้ว

ธรรมบุตรนานาชาติ

วิปัสสนาธุการกตัญญู

เจียรไนแก้วพุทธิดา

เป็นเจ้าภาพบรรพชาสามเณร รูปละ ๒,๕๐๐ บาท
เป็นเจ้าภาพปฏิบัติธรรมสำหรับเยาวชน คนละ ๑,๐๐๐ บาท
เป็นเจ้าภาพทุกโครงการตลอดปี ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
หรือบริจาคตามกำลังศรัทธา

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์

ธรรม:
การ์ตูน

ยุวพุทธฯ ขอเป็นตัวแทนส่งบุญให้ท่านได้เป็นส่วนหนึ่ง
ในการมอบหนังสือธรรมะการ์ตูน จากเคাঁโครงการเรื่อง
บทสวดพาหุง ให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ

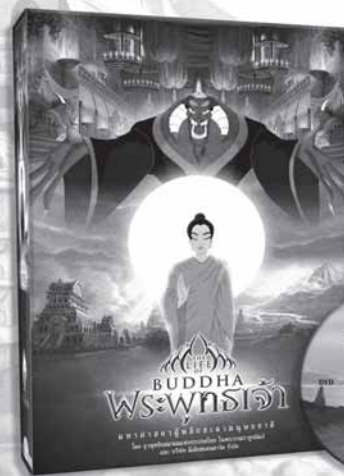
ร่วมบุญ ร่วมอินได้ที่ ธนาคารกรุงเทพ
บัญชี "ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย"
เลขที่ ๑๔๑-๐-๗๔๖๐๐๐ สาขาท่าพระ ประเภทออมทรัพย์

ค่าจัดส่งฟรี

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายจัดซื้อ โทร. ๐-๒๔๔๕-๒๔๒๕ ต่อ ๔๒๒๓
fax. ๐-๒๔๔๕-๒๔๒๕ ต่อ ๔๒๒๖

ชุดละ ๒๕๐ -

ถึงของ หนังสือพร้อมวีซีดี พระพุทธเจ้า ได้ที่นี่

ขอชวนทุกท่านเป็นส่วนหนึ่ง
ในการมอบหนังสือพร้อมวีซีดี
ให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ
หรือจะมีไว้เพื่อให้ลูกหลาน
และตัวท่าน ได้ศึกษาประวัติ
ความเป็นมาของพระพุทธเจ้า

ชุดละ ๑,๕๐๐ บาท

รายได้ส่วนหนึ่งร่วมสมทบทุนกองทุนวิปัสสนากรรมฐาน

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
สอบถามรายละเอียดและสั่งจองได้ที่ ๐๒-๘๐๕-๐๗๘๐-๓ ต่อ ๒๑๘,๒๒๐

ขอเชิญร่วมบริจาคเป็นเจ้าภาพ

กองทุนวิปัสสนาเยาวชน

ร่วมเป็นเจ้าภาพโครงการเยาวชน ๓๐,๐๐๐ บาท

เจ้าภาพอาหาร มื้อละ ๑๐,๐๐๐ บาท

เจ้าภาพขนมและผลไม้ ๓,๐๐๐ บาท

เจ้าภาพไอศกรีม มื้อละ ๓,๐๐๐ บาท

เจ้าภาพนมกล่อง มื้อละ ๓,๐๐๐ บาท

หรือร่วมบริจาคตามกำลังศรัทธา

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
ขอขอบคุณและขออุทิศถวาย

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพ

ทานบารมี

สนับสนุนเครื่องใช้ภายในอาคาร

เพื่อสร้างวิหารทานอันเป็นประโยชน์กับผู้ปฏิบัติธรรม

“ขอเชิญท่านเปลี่ยนโลภียาทิพย์ เป็นอริยาทิพย์ ที่ธนาคารบุญแห่งนี้
เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล”

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์โทรศัพท์ประชาสัมพันธ์

ขอเชิญร่วมสมทบทุน

“กองทุนเผยแผ่ธรรมะเป็นธรรมทาน”

ขอเชิญร่วมเป็นสาขธารแห่ง
ปัญญา ในการเผยแผ่ธรรมะ

โดยการสมัครเป็นสมาชิกของสมาคม
หรือสนับสนุนการพิมพ์วารสาร
เป็นรายปีหรือรายฉบับ

ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
ศูนย์โทรศัพท์ประชาสัมพันธ์ ๐-๒๔๔๔-๒๕๒๕

โดยการรวบรวมธรรมของพระวิปัสสนาจารย์
ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มาพิมพ์เป็นหนังสือธรรมะ
CD DVD เพื่อแจกจ่ายเป็นธรรมทาน
เป็นการอนุรักษไว้ให้คนรุ่นหลัง
ได้นำมาศึกษาและปฏิบัติ

ใบแจ้งความจ้างบริจาคน (ทั่วไป)

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ซอย.....ถนน.....
 แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 บริจาคโครงการจำนวนเงิน.....บาท

บริจาคโดย

- ☐ เงินสด จำนวนเงิน.....บาท
- ☐ เช็คขีดคร่อมในนาม ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
- ☐ ธนาณัติ / ตัวแลกเงิน สั่งจ่ายในนาม “ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ” ปณ.บางแค ๑๐๑๖๑
- ☐ โอนเงินเข้าบัญชี “ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ”

- ธ.กรุงเทพฯ สาขาท่าพระ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๑๔๑ - ๐ - ๗๔๖๐๐ - ๐

- ธ.กสิกรไทย สาขาภาษีเจริญ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๒ - ๖๕๕๒๕ - ๕

*** กรณีโอนเงินเข้าบัญชี โปรดส่งสำเนาใบฝาก (PAY IN) พร้อมระบุชื่อ ที่อยู่ โทรศัพท์ และวัตถุประสงค์ ของการบริจาคไปยังสมาคม
 ทางไปรษณีย์ หรือส่งทางโทรสารหมายเลข ๐ - ๒๔๑๓ - ๓๑๓๑ เพื่อทางสมาคมจะได้ออกใบ โอนมอทนาให้ท่าน

ใบแจ้งความจ้างบริจาคซื้อที่ดิน

ข้าพเจ้า (นาย / นาง / นางสาว).....นามสกุล.....
 ออกใบอนุโมทนาบัตรในนาม.....
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ซอย.....
 ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....มือถือ.....
 (บริจาค 10 ตารางวาขึ้นไป ต้องการจารึกชื่อในนาม.....)

☐ ร่วมบริจาคซื้อที่ดิน จำนวน.....ตารางวา จำนวน.....บาท

* ตารางวาละ ๔,๐๐๐ บาท

☐ ตามกำลังศรัทธา จำนวน.....บาท

รวม.....บาท

ตัวอักษร (.....)

บริจาคโดย

- ☐ เงินสด
- ☐ เช็คขีดคร่อม ในนาม “ ศูนย์วิปัสสนาธุวพุทธรฯเฉลิมพระเกียรติ ”
- ☐ บัตรเครดิต (VISA , MasterCard,บัตรเครดิต ธ.กสิกรไทย)
- ☐ โอนเข้าบัญชี “ ศูนย์วิปัสสนาธุวพุทธรฯเฉลิมพระเกียรติ ”

ธนาคาร กรุงเทพฯ สาขาท่าพระ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๑๔๑ - ๔ - ๐๘๑๗๕ - ๒

* * กรณีโอนเข้าบัญชี กรุณาส่งสำเนาใบฝาก (pay in) พร้อมใบแจ้งความจ้างบริจาค
 ไปที่ ๐-๒๕๕๖-๖๔๐๓-๔ ต่อ ๑๑๑ เพื่อจะได้ออกใบอนุโมทนาบัตรให้ท่านต่อไป

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์วิปัสสนาธุวพุทธรฯเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๖-๖๔๐๓-๕ (เปิดทำการทุกวัน)

ใบแจ้งความจำนงบริจาค

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.) _____

ออกใบอนุโมทนาบัตรในนาม _____

บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ หมู่บ้าน _____ ซอย _____

ถนน _____ แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

มือถือ _____

มีความประสงค์จะร่วมบุญดังนี้

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

ร่วมบริจาคในโครงการ _____ จำนวนเงิน _____ บาท

รวมเป็นเงิน _____ บาท

บริจาคโดย

☐ เงินสด

☐ โอนเงินเข้าบัญชี “ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ”

ธ.กรุงเทพฯ สาขาทำพระ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๑๔๑ - ๐ - ๗๔๖๐๐ - ๐

ธ.กสิกรไทย สาขาภาษีเจริญ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๒ - ๖๙๕๒๙ - ๙

ธ.กรุงไทย สาขาภาษีเจริญ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๒๕ - ๑ - ๓๔๒๑๓ - ๑

☐ ธนาณัติสั่งจ่าย “ยุวพุทธิกสมาคมฯ” ปณ. บางแค ๑๐๑๖๑

หมายเหตุ กรณีโอนเงินเข้าบัญชี กรุณาส่งสำเนาใบนำฝาก (PAY IN) พร้อมใบแจ้งความจำนงบริจาคไปที่

หมายเลขโทรสาร ๐-๒๔๑๓-๓๑๓๑ เพื่อออกใบอนุโมทนาให้ท่านต่อไป

เรียนท่านสมาชิกวารสารยุวพุทธิกสัมพันธ์ทุกท่าน เพื่อให้ท่านได้รับประโยชน์สูงสุดในการอ่านวารสาร คณะผู้จัดทำจึงใคร่ขอให้ท่านสละเวลาสักเล็กน้อยร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อคณะผู้จัดทำจะได้นำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของท่านมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนายุวพุทธิกสัมพันธ์ต่อไป

๑. ท่านต้องการอ่านบทความเกี่ยวกับอะไรมากที่สุด (กรุณาเติมตัวเลขหน้าข้อความ)

๑ น้อย

๒ ปานกลาง

๓ มาก

๔ มากที่สุด

..... บทความจากอาจารย์ วิทยากร และพระวิปัสสนาจารย์

..... ปฏิทินกิจกรรม

..... รายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร

..... ข่าวประชาสัมพันธ์

..... เกร็ดธรรมกับชีวิตประจำวัน

..... พุทธประวัติ

..... บทความภาษาคนบุคคล

๒. วารสารยุวพุทธิกสัมพันธ์ ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดมากที่สุด

๓. ข้อเสนอแนะ

สำหรับท่านที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมา คณะผู้จัดทำมีหนังสือธรรมะดีๆ นำอ่านจัดส่งให้ท่านถึงบ้าน รอท่านอยู่

*** กรุณาส่งแบบสอบถามคืนให้กับสมาคม ทางไปรษณีย์ ส่งที่ นายฉันทะ ๕๘/๘ เพชรเกษม ๕๔ เขตภาษีเจริญ กทม. ๑๐๑๖๐

โทรสาร. ๐๒-๔๑๓-๓๑๓๑ ทุกความคิดเห็นมีค่า ควรแก่การปรับปรุง

โครงการพัฒนาจิตเยาวชนแบบบูรณาการ

ถือกำเนิดจากโครงการสามเณรภาคฤดูร้อน ซึ่งจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๐๙ โดยยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ ร่วมกับวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร ซึ่งต่อมาสมาคมฯได้ร่วมกับวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี จัดมาจนถึงปัจจุบัน

ปี พ.ศ.๒๕๓๖ คุณมณเฑียร ธนานาถ เมื่อครั้งยังอุปสมบทเป็นพระภิกษุได้เข้าปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ร่วมกับคณะพระภิกษุและสามเณรยุวพุทธฯ เกิดความศรัทธาจึงอาสาเข้ามาดูแลโครงการนี้ในปีต่อมา และได้พัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมและคัดเลือกเยาวชนชายก่อนบรรพชา ทำให้เกิดโครงการสามเณรใจเพชรขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๓๘

ปี พ.ศ.๒๕๔๗ เริ่มจัดโครงการสามเณรลูกแก้ว ณ ศูนย์วิปัสสนาพุทธาเฉลิมพระเกียรติ จ.ปทุมธานี เพื่อรองรับเยาวชนชายอายุระหว่าง ๙-๑๓ ปี ที่ยังไม่พร้อมที่จะบรรพชาเป็นสามเณรใจเพชร โดยจัดคู่กับโครงการสามเณรยุวเพชรซึ่งเป็นโครงการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเข้มข้นสำหรับเยาวชนอายุ ๑๒ - ๒๐ ปี ต่อมาได้ริเริ่มจัดโครงการต่างๆ เพิ่มขึ้นดังนี้

โครงการธรรมบุตรและยุวธรรมบุตร

เป็นโครงการปฏิบัติกรรมฐาน สำหรับเยาวชนชายอายุ ๗ - ๑๓ ปี ตั้งแต่ ๕ - ๗ วัน

โครงการธรรมบุตรี

เป็นโครงการปฏิบัติกรรมฐาน สำหรับเยาวชนหญิง อายุตั้งแต่ ๗ - ๑๒ ปี โดยจัดความเข้มข้นตามกลุ่มอายุ ตั้งแต่ ๕ - ๗ วัน วันละ ๖ - ๑๐ ชั่วโมง

โครงการเจียรไนแก้ว/พลอย

เป็นโครงการปฏิบัติกรรมฐานเข้มข้น วันละ ๑๔ - ๑๖ ชม.เป็นเวลา ๗ วัน สำหรับผู้ที่ประสงค์จะเป็นพี่เลี้ยงและพัฒนาตนเองยิ่งขึ้น

โครงการพัฒนาจิตเยาวชนแบบบูรณาการ

ตั้งเป้าหมายในการจัดโครงการสำหรับเยาวชนชาย/หญิง จำนวน ๒,๐๐๐ คน ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ โดยมีโครงการสามเณร ๕, ธรรมบุตรี/ยุวธรรมบุตรี ๗, ธรรมบุตร/ยุวธรรมบุตร ๒ และโครงการอื่นๆ รวม ๑๘ โครงการ

ธรรมบุตร

ยุวธรรมบุตร

โครงการยุวธรรมบุตรี

โครงการสามเณรยุวเพชร

โครงการสามเณรลูกแก้ว

www.ybat.org/dhammaputra.html

โครงการธรรมบุตรี

ขอเชิญท่านร่วมเป็นเจ้าของอุปถัมภ์ทั้ง ๑๘ โครงการ เพื่อส่งเสริมเยาวชนบรรพชาสามเณรและปฏิบัติวิปัสสนา
บริจาค ๓๐,๐๐๐ บาท (เป็นเจ้าภาพทุกโครงการ) โครงการจะขึ้นป้ายผู้อุปถัมภ์ให้ทั้ง ๑๘ โครงการ
บริจาค ๒,๕๐๐ บาท เป็นเจ้าภาพสามเณร ๑ รูป / บริจาค ๑,๐๐๐ บาท เป็นเจ้าภาพธรรมบุตรี ๑ คน
บริจาค ๑,๒๙๙ บาท ได้รับชุดของขวัญ "Limited Edition" เสี่ยงเพลงแสงธรรม (มีเพียง ๙๙๙ ชุด)
บริจาค ๑๒๙ บาท ได้รับซีดี เสี่ยงเพลงแสงธรรม ของคุณมาลีวัลย์ เจมีน่า ๑ ชุด หรือบริจาคตามกำลังศรัทธา
ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ คุณกลอยใจ เทียงธรรม หรือเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ โทร.๐-๒๔๔๕-๒๕๒๕ กด ๐

ดวงตา คือ ประตูลูธรรม

ศูนย์ปฏิบัติธรรมครบวงจร เพื่อทุกวัยของชีวิต

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพโครงการหรือร่วมบริจาคตามกำลังศรัทธา

ขอความเจริญในธรรม จงบังเกิดแก่ผู้สร้างกุศลและผู้ร่วมอนุโมทนาบุญทุกท่าน

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

เลขที่ ๔ แยก ๖ ซอยเพชรเกษม ๕๔ ถนนเพชรเกษม แขวงบางด้วน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

โทร. ๐๒-๔๕๕-๒๕๒๕ โทรสาร. ๐๒-๔๑๓-๓๑๓๑ www.ybat.org e-mail : ybatoffice@ybat.org